

ระดับทักษะฟุตบอลและการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล
นักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546

ปริญญานิพนธ์
ของ
วิชาญ จันทรพาณิชย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
เมษายน 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ระดับทักษะฟุตบอลและการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล
นักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546

บทคัดย่อ
ของ
วิชาญ จันทรพาณิชย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
เมษายน 2547

วิชาญ จันทร์พาณิชย์. (2547). ระดับทักษะฟุตบอลและการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546. ปรินท์งานพิมพ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ผาดิน บิลมาศ, อาจารย์ทองสุข สัมปหังสิต.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบระดับทักษะฟุตบอล การจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล เพื่อสร้างเกณฑ์ทักษะฟุตบอล และเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับทักษะฟุตบอลกับการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 รวมทั้งหมด 10 สถาบันการศึกษา จำนวนนักฟุตบอล 270 คน โดยแยกเป็นสถาบันละ 27 คน คือ นักฟุตบอลจำนวน 25 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 1 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนจำนวน 1 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบทักษะฟุตบอล ของ สุเมธ อัครพงศ์ มีทั้งหมด 4 รายการ

ผลการศึกษาพบว่า

1. ทักษะการเตะลูกฟุตบอล สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 16.08 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 12.38 ครั้ง และโรงเรียนที่มีทักษะการเตะลูกฟุตบอล สูงสุดเป็นอันดับ 1 และอันดับ 2 คือ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 21.80 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 14.38 ครั้ง และ โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 21.68 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 18.11 ครั้ง ตามลำดับ
2. ทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 9.87 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 7.31 ครั้ง และโรงเรียนที่มีทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง สูงสุดเป็นอันดับ 1 และ อันดับ 2 คือ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 14.56 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 6.15 ครั้ง และ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 12.92 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 11.78 ครั้ง ตามลำดับ
3. ทักษะการยิงประตู สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 1.37 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 1.01 คะแนน และโรงเรียนที่มีทักษะการยิงประตู สูงสุดเป็นอันดับ 1 และอันดับ 2 คือโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย ชลบุรี สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 2.04 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 1.31 คะแนน และ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 1.64 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 0.70 คะแนน ตามลำดับ
4. ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล สามารถทำเวลาค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 9.20 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 1.19 วินาที และโรงเรียนที่มีทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล ที่ทำเวลาได้

น้อยที่สุด เป็นอันดับ 1 และ อันดับ 2 คือ โรงเรียนพณิชยการราชดำเนิน ธนบุรี สามารถทำเวลา ค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 8.65 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 1.18 วินาที และ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สามารถทำเวลา ค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 8.68 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 1.05 วินาที ตามลำดับ

เกณฑ์คะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะฟุตบอลรวมทุกรายการ ระดับทักษะฟุตบอล สูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 73 ขึ้นไป ระดับทักษะฟุตบอล สูง ตรงกับคะแนนที่ 62 – 72 ระดับทักษะฟุตบอล ปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 39 – 61 ระดับทักษะฟุตบอล ต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 28 – 38 และ ระดับทักษะฟุตบอล ต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 27 ลงมา

คะแนนทักษะฟุตบอลรวมของนักฟุตบอลตำแหน่งกองหน้า มีความสัมพันธ์กับลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลทางบวกระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งการจัดลำดับคุณภาพ โดยนักฟุตบอล และการจัดลำดับคุณภาพ โดยผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ($r = 0.37$, 0.31)

คะแนนทักษะฟุตบอลรวมของนักฟุตบอลตำแหน่งกองหลัง มีความสัมพันธ์กับลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลทางบวกระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการจัดลำดับคุณภาพ โดยนักฟุตบอล ($r = 0.23$)

ส่วนคะแนนทักษะฟุตบอลรวมของนักฟุตบอลกับลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลที่จัด โดยนักฟุตบอลและผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน คู่อื่น ๆ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = 0.13$, 0.14 , 0.16 , 0.21 , 0.23)

FOOTBALL SKILL LEVELS AND QUALITY RANKING OF FOOTBALL PLAYERS
PARTICIPATING IN TYPE A TOURNAMENT FOR 18 – YEAR OLD STUDENTS
BY THE OFFICE OF SPORTS AND RECREATION DEVELOPMENT MINISTRY
OF TOURISM AND SPORTS IN 2003

AN ABSTRACT
BY
WICHAN JANPANIT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
April 2004

Wichan Janpanit. (2004). *Football Skill Levels and Quality Ranking of Football Players Participating in Type A Tournament for 18 – Year Old Students by The Office of Sports and Recreation Development Ministry of Tourism and Sports in 2003*
Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School,
Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Phanit Billamas,
Mr. Thongsuk Sampahangsit

The purposes of this study was divided into two major parts, firstly in order to establish the football skill criteria for the players, the football skill levels and quality ranking of each footballer in sample group was collected and analyzed. Secondly the relationship between those two parameters was determined by statistical method. The sample group of football players, coach, and coach assistant was selected with purposive sampling method and consisted of footballers from 27 institutions with total of 270 participants, 25 players 1 coach and 1 coach assistant from each institutions. All of these players including coach and coach assistant participated in Type A football tournament for 18 -Years old students 2003 by the office of Sports and Recreation Development, Ministry of Tourism and Sports. Football skill test designed by Sumet Akarapong was employed as instrument for collecting data.

The result of study was categorized by football skills as following

1. Skill of Ball control by juggling : By letting the participants juggle ball, the result showed that the average number of time that each participant can do is 16.08 times with standard deviation of 12.38 times. Of all the 27 institutions, the outstanding institution that received the highest score of this skill is Bangkok Christian College with the average of 21.80 times with standard deviation of 14.38 times and the second place belonged to Suphanburi Sports School with the average of 21.68 times with standard deviation of 18.11 times

2. Skill of wall volley : The average number of time that each participant can do is 9.87 times with standard deviation of 7.31 times. The first and second place which had the highest score in this skill is Bangkok Christian College with the average of 14.56 times and standard deviation of 6.15 times and Suan Kularp College with the average of 12.92 times and standard deviation of 11.78 times respectively.

3. Skill of shooting : The average number of goal that each participant can do is 1.37 goals with standard deviation of 1.01 goals. The institution with the best result in this skill is Princess Chulabhorn ' s College Chonburi which has the average of 2.04 goals and standard deviation of 1.31 goals. The second best belonged to Bangkok Christian College with the average of 1.64 goals and standard deviation of 0.70 goals.

4. Skill of dribbling ball : The average of time unit that each participant can do is 9.20 seconds with standard deviation of 1.19 seconds. Rajadamnuen Commercial College Thonburi had the best result with the average time of 8.65 seconds and standard deviation of 1.18 seconds and followed up by Bangkok Christian College with the average of 8.68 seconds and standard deviation of 1.05 seconds.

With all the results shown above, the football skill criteria for the players was established as following

Very High Football Skill	higher than 73
High Football Skill	62 – 72
Moderate Football Skill	39 –61
Low Football Skill	28 – 38
Very Low Football Skill	lower than 27

The total score of footballer at striker position by football players coach and coach assistant showed that there is moderate positive relationship between football skill and quality ranking with statistical significant at 0.05 ($r = 0.37$, 0.31)

The total score of footballer at defender position by football players showed that there is low positive relationship between football skill and quality ranking with statistical significant at 0.05 ($r = 0.23$)

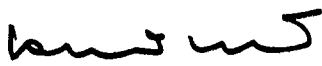
For the other position of footballs, By statistical method showed that there is no relationship between football skill and quality ranking as the value of r is relatively low such as 0.13, 0.14, 0.16, 0.21 and 0.23.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ระดับทักษะฟุตบอลและการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล
นักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546

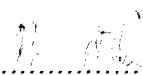
ของ
นายวิชาญ จันทรพาณิชย์

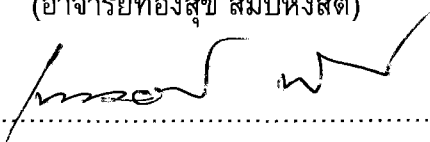
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ 11 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ทองสุข สัมปหังสิต)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ผาดินต์ บิลมาศ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ทองสุข สัมปหังสิต กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมชาย ไกรสังข์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่มีความกรุณาช่วยให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และให้ความอนุเคราะห์ในการยืมใช้อุปกรณ์ในการเก็บข้อมูล จนกระทั่งผู้วิจัยสามารถศึกษาค้นคว้าข้อมูลและจัดทำปริญญานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คณะกรรมการฝ่ายจัดการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนรุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ.2546 ที่กรุณาให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับสถาบันที่เข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้จัดการทีม ผู้ควบคุมทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน นักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนรุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ.2546 ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อมูล เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของคุณพ่อวิชัย คุณแม่ละมัย จันทรพาณิชย์ ที่ให้กำเนิดชีวิตและโอกาสทางการศึกษา เลี้ยงดู อบรม สั่งสอน และคอยให้การสนับสนุนสิ่งต่าง ๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี และขอขอบพระคุณ ครู อาจารย์ ที่ได้อบรมสั่งสอนและให้วิชาความรู้ แก่ผู้วิจัยตั้งแต่เริ่มต้นของการศึกษาจนปัจจุบันนี้ และขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ เพื่อน ๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือสิ่งต่าง ๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

วิชาญ จันทรพาณิชย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
องค์ประกอบทักษะกีฬาฟุตบอล.....	7
ประโยชน์ของกีฬาฟุตบอล.....	15
การวัดทักษะทางกีฬา.....	17
คุณลักษณะของแบบทดสอบทักษะกีฬาที่ดี.....	18
หลักเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบทักษะกีฬา.....	20
ประโยชน์ของการทดสอบทักษะกีฬา.....	25
การจัดอันดับคุณภาพ.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	34
งานวิจัยในประเทศไทย.....	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	48
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	48
ประชากร.....	48
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	48
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4(ต่อ) การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	58
บทย่อ.....	58
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	58
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	58
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
อภิปรายผล.....	62
ข้อเสนอแนะ.....	64
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	65
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก.....	70
ภาคผนวก ก รายละเอียดของรายการทดสอบของแบบทดสอบทักษะ	
ฟุตบอลของ สุเมธ อัครพงศ์.....	71
ภาคผนวก ข ใบบันทึกการทดสอบทักษะฟุตบอลและใบบันทึก	
การจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน.....	76
ภาคผนวก ค ตารางบัญชีสำหรับแปลงอันดับคุณภาพให้เป็นคะแนน	
ของการ์เรทท์ (Henry E. Garrett).....	82
ภาคผนวก ง ตารางคะแนนการทดสอบทักษะฟุตบอล.....	84
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	95

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 1 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มัธยฐาน ฐานนิยม
คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด และ พิสัย ของคะแนนที่ได้จากการ
ทดสอบทักษะฟุตบอลของ นักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน
ฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนา
การศึกษา และนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี
พ.ศ.2546 แต่ละรายการและคะแนนรวม..... 53
- 2 แสดงเกณฑ์ทักษะฟุตบอลจากคะแนนทดสอบทักษะฟุตบอลแต่ละรายการ
และคะแนนโดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ (T-Score) ของนักฟุตบอล
ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนรุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ
สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและ
กีฬาประจำปี พ.ศ.2546..... 55
- 3 แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนจากการทดสอบทักษะ
ฟุตบอลรวมกับคะแนนจากการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล
โดยนักฟุตบอลและผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ของนักฟุตบอลที่เข้า
ร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนรุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ
สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬาประจำปี พ.ศ.2546..... 57

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ฟุตบอลเป็นกีฬาที่นิยมเล่นและชมกันอย่างแพร่หลายทั่วโลก โดยเฉพาะในประเทศไทย กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีการจัดการแข่งขันเป็นฟุตบอลแบบกึ่งอาชีพซึ่งเป็นลีกสูงสุดภายในประเทศ มีการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานประเภทถ้วยก, ข, ค และ ง ฟุตบอลดิวิชั่น 1 การจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย เป็นต้น ตลอดจนหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ก็จะมีการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ซึ่งจะบรรจุเข้าไปในกิจกรรมที่จัดขึ้นด้วยเสมอ ดังที่ ลือศักดิ์ กุลน้อย (2538 : 1) กล่าวว่า ปัจจุบันได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลขึ้นอย่างกว้างขวางภายในประเทศ มีการจัดการแข่งขันตั้งแต่ภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย รวมทั้งในระดับ เยาวชนและประชาชนทั่วไป เช่น กีฬานักเรียนของจังหวัดต่างๆ กีฬานักเรียนของกรมพลศึกษา กีฬา วิทยาลัยพลศึกษา กีฬามหาวิทยาลัย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ และการแข่งขันฟุตบอล ชิงถ้วยพระราชทาน เป็นต้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ สโมสร สมาคมกีฬาจังหวัด สถาบันทางการ ศึกษา และหน่วยงานต่างๆ ที่ต้องการมีส่วนร่วมในกีฬาฟุตบอล หรือต้องการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาฟุตบอลในรายการต่างๆ จำเป็นที่จะต้องพยายามสร้างนักฟุตบอลของทีมตน ให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุด เพื่อที่จะได้แข่งขันกับทีมคู่แข่งให้ได้รับผลชัยชนะ สมบัติ กาญจนกิจ; และ สมหญิง จันทรุไทย (2542 : 2 – 3) ได้กล่าวไว้ว่า การแสดงความสามารถของนักกีฬาทั้งในขณะฝึกซ้อมหรือ แข่งขัน มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ด้วยกัน ได้แก่

1. สมรรถภาพทางเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ทางการกีฬา (Sport Techniques, Skills and Strategies Fitness) เป็นความสามารถของนักกีฬา ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้และการฝึกหัด นักกีฬาที่มีทักษะสูง รู้จักเทคนิคและกลยุทธ์ กุศโลบายในการกีฬา ก็จะแสดงความสามารถออกมาได้ ในระดับสูง นักกีฬาที่มีทักษะต่ำก็จะแสดงความสามารถออกมาได้ในระดับต่ำ
2. สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) เป็นตรรกะที่ชี้ให้เห็นว่า นักกีฬาจะนำเอาความสามารถทางด้านร่างกายที่มีอยู่มาใช้ได้ดีมากน้อยเพียงใด นักกีฬาที่มีสมรรถภาพทางกายดี ก็จะนำเอาความสามารถที่มีอยู่มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย ได้แก่ ความแข็งแรง ความอดทนของกล้ามเนื้อ ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต ความคล่องแคล่ว ว่องไว ความอ่อนตัว พลัง การประสานงานมือกับอุปกรณ์ เป็นต้น
3. สมรรถภาพทางจิตใจ (Mental Fitness) เป็นตรรกะที่ชี้ให้เห็นถึงความสามารถทางจิตใจ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสามารถทางกาย ที่จะแสดงพฤติกรรมทางการเคลื่อนไหวที่มี

ประสิทธิภาพ องค์ประกอบของสมรรถภาพทางจิตใจ ได้แก่ ความมั่นใจในตนเอง การควบคุม ความเครียด ความวิตกกังวล การสร้างสมาธิ การสร้างจินตภาพ ความคิดในทางบวก ความมุ่งมั่น ความพยายามสู่ความสำเร็จ เป็นต้น

กีฬาฟุตบอลเป็นเกมกีฬาที่ใช้จำนวนการยิงประตูเป็นเกณฑ์ในการตัดสินผลแพ้ชนะ โดยที่ทีมฟุตบอลทีมไหนยิงได้มากที่สุด ในเวลาที่จำกัดคือ ประมาณ 90 - 120 นาที เล่นตามกฎกติกา มารยาท ที่วางไว้ และใช้ข้อวัฏะต่างๆในการเล่น คือ เท้า เข่า ลำตัว ศีรษะ ยกเว้นแขน และมีมือ แต่สามารถใช้มือทุ่มลูกฟุตบอลเข้ามาได้เมื่อลูกฟุตบอลออกนอกสนามบริเวณเส้นข้างสนาม สำหรับผู้รักษาประตูสามารถใช้แขนและมือเล่นได้เฉพาะในเขตประตูเท่านั้น สานนท์ เพ็ญแสง (2536 : 1) กล่าวว่า สิ่งที่สำคัญที่ใช้เป็นเครื่องตัดสินผลการแข่งขัน คือ ผลของการทำประตู ซึ่งเป็นผลจากการประสานงานการเล่นในทีมอย่างดียเยี่ยม อันสืบเนื่องมาจากการมีทักษะการเล่นที่ดี เช่น

การเลี้ยงลูกบอล การหยุดลูกบอล การโหม่งลูกบอล และการส่งลูกบอลในลักษณะต่างๆ ด้วยความแม่นยำ และ เฉลิมพล ก่อกิจเถกิงกุล (2540 : 2) กล่าวว่า ฟุตบอลเป็นกีฬาประเภททีม ซึ่งประกอบด้วย ผู้เล่นทีมละ 11 คน โดยที่ผู้เล่นทั้งสองฝ่ายพยายามที่จะนำลูกฟุตบอลไปยังแดนของฝ่ายตรงข้าม เพื่อที่จะให้ลูกฟุตบอลนั้นเข้าประตูของอีกฝ่ายหนึ่งให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และป้องกันไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าทำประตู ภายในเวลาที่กำหนดและถูกต้องตามกติกา จึงทำให้ผู้เล่นในสนามทุกคนจะต้องพยายามใช้ความสามารถต่างๆ เช่น สมรรถภาพทางเทคนิคทักษะและกลยุทธ์ สมรรถภาพทางกาย และสมรรถภาพทางจิตที่มีอยู่ ให้เกิดประโยชน์กับทีม และเกิดผลสัมฤทธิ์กับทีมให้มากที่สุด เพื่อที่จะทำให้ทีมของตนประสบผลสำเร็จในการแข่งขัน คือ ได้อันดับที่ดีในการแข่งขัน ด้วยลักษณะและวิธีการเล่นแบบนี้ นักฟุตบอลจะต้องมี การปะทะ วิ่งหลบหลีกคู่ต่อสู้ วิ่งหนีตัวประกบ กระโดดโหม่ง ยิงประตู สกัดกันไม่ให้คู่ต่อสู้นำพาลูกฟุตบอลมายิงประตูทีมของตน นำพาลูกบอลไปยังประตู เป็นต้น จึงจำเป็นที่จะต้องฝึกซ้อมและเตรียมทีมให้นักฟุตบอล มีความสมบูรณ์ทุกๆด้าน ก่อนการแข่งขัน ด้วยรูปแบบการเล่นและลักษณะการแข่งขันดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ทักษะฟุตบอล เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่ง ในการแสดงความสามารถของนักฟุตบอล เพราะกีฬาฟุตบอลเป็นเกมที่มีลักษณะการเล่นที่ซับซ้อน ต้องอาศัยความสามารถของตัวนักฟุตบอลในการแข่งขันมาก ดังนั้น การที่ทีมใดจะเอาชนะฝ่ายตรงข้ามได้นั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายๆ อย่าง นอกจากสมรรถภาพทางจิต สมรรถภาพทางกาย ของนักฟุตบอลแล้ว สมรรถภาพทางเทคนิคทักษะและกลยุทธ์ ซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง ดังที่ เรืองเดช เชิดพุทธ (ม.ป.ป. : 50 – 54) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของทักษะในกีฬาฟุตบอลไว้ว่า การฝึกฟุตบอล ทักษะ เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเล่นฟุตบอลอันเป็นคุณสมบัติที่นักฟุตบอลจะต้องมี ก็คือ ทักษะพื้นฐาน (Basic Skill) ในขั้นต้นนักฟุตบอลทุกคนจะต้องได้รับการฝึกขั้นพื้นฐาน (Basic) จริงๆ ของฟุตบอลจนเกิดเป็นทักษะ (Skill) และจะพัฒนาจากทักษะเป็นความชำนาญเฉพาะตัว (Technique) ซึ่งก็หมายถึงทักษะขั้นสูงที่จะนำไปใช้ในสนามแข่งขัน (Tactic) จริงที่เกิดจากเงื่อนไข (Condition) ในการฝึกซ้อม (Training) นั้นเอง ทักษะเบื้องต้นของฟุตบอลแบ่งออกได้ดังนี้ คือ การรับและส่งลูก การบังคับลูกหรือการหยุดลูก การเลี้ยงลูก การพาไป การหลอกล่อ การโหม่ง การยิงประตู ผู้รักษาประตู และอื่นๆ คือ ลูกโค้ง ลูกชิป จักรยานอากาศ ลูกวอลเลย์

ลูกกึ่งวอลเลย์ และ ประโยค สุทธิสง่า (2524 : 31) กล่าวว่า การฝึกพื้นฐานเบื้องต้นของฟุตบอลสิ่งที่สำคัญคือ การเตะลูกบอล การหยุดลูกหรือการบังคับลูก การส่งลูกบอล การเลี้ยงลูกบอล การเข้าแย่งลูกบอล การทุ่มลูกบอล การโหม่งลูกบอล การยิงประตู การเป็นผู้รักษาประตู การหลบหลีกหล่อหลอก และสอดคล้องกับ รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร (2542 : 103) ที่กล่าวว่า ทักษะพื้นฐานในการเล่นฟุตบอลเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญ นักกีฬาจะต้องมีการเรียนรู้และฝึกหัด เพราะถ้านักกีฬามีความรู้ ความเข้าใจ และมีพื้นฐานที่ถูกต้องแล้ว ย่อมทำให้นักกีฬาผู้นั้นประสบผลสำเร็จในการเล่นสูง ทักษะพื้นฐานในการเล่นฟุตบอล ประกอบด้วย การเตะและการหยุดลูกด้วยข้างเท้าด้านใน การเตะลูกด้วยหลังเท้า และหยุดลูกด้วยฝ่าเท้า การเลี้ยงลูกด้วยข้างเท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอก การทุ่มลูก การโหม่งลูก การยิงประตู การเป็นผู้รักษาประตู

ดังนั้นในกระบวนการวัดทักษะฟุตบอลและความสามารถทั่วไปทางกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอลจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างมาก เพราะเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะทำให้ทราบระดับทักษะฟุตบอล ความสามารถทั่วไปของนักฟุตบอลว่ามีอยู่ในระดับใด มากน้อยแค่ไหน ในกระบวนการดังกล่าว แบบทดสอบ (Test) การจัดลำดับคุณภาพ (Quality Ranking) เป็นเครื่องมือที่สามารถนำมาใช้วัดทางทักษะกีฬาฟุตบอลและความสามารถทั่วไปทางกีฬาฟุตบอลได้ จะเห็นได้จากการคัดเลือกตัวนักฟุตบอล การฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จะทำการคัดเลือกหรือวัดระดับทักษะฟุตบอล โดยการใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล ทดสอบทักษะพื้นฐาน เช่น การเตะลูกฟุตบอล การเตะลูกฟุตบอล การยิงประตู การเลี้ยงลูกฟุตบอล เป็นต้น และการใช้การจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลในการวัดความสามารถทั่วไปทางกีฬาฟุตบอล โดยผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เป็นคนจัดลำดับความสามารถ โดยการสังเกตพฤติกรรมจากภายนอก คุณลักษณะท่าทางวิธีการเล่น หรือลักษณะต่างๆ ไป แล้วแต่จะมีวัตถุประสงค์ หรือต้องการทราบลักษณะอะไร ก็ต้องขึ้นอยู่กับดุลพินิจของ ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เพราะฉะนั้นเครื่องมือทั้งสองชนิดนี้จึงจำเป็นที่จะต้องใช้ควบคู่กันไป เพื่อจะทำให้การวัดทักษะฟุตบอลและความสามารถทั่วไปทางกีฬาฟุตบอล ของผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความถูกต้องและวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น ดังคำกล่าวของ สุนันท์ ศลโกสุม (2525 : 87) ที่กล่าวว่า เครื่องมือเป็นสิ่งเร้าที่ไปเร้าคุณลักษณะที่ต้องการวัดเพื่อให้ผู้ถูกเร้าแสดงพฤติกรรมที่สามารถวัดได้หรือสังเกตได้ออกมา และสามารถกำหนดเป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์แทนคุณลักษณะนั้นๆ ได้เครื่องมือจึงต้องมีหลายประเภท เพื่อจะได้วัดคุณลักษณะได้ต่าง ๆ กัน และในการวัดสิ่งหนึ่งสิ่งใดอาจจำเป็นต้องใช้เครื่องมือหลายๆอย่างประกอบกัน เพื่อให้ผลจากการวัดนั้นถูกต้องและมีความหมายมากขึ้น ผลที่ได้จากการวัดทักษะฟุตบอลดังกล่าวข้างต้น ยังมีประโยชน์อีกมากมาย เช่น ทำให้ทราบถึงการพัฒนา ความก้าวหน้า จุดบกพร่องต่างๆ ของผู้เล่น เพื่อเตรียมทีมเพื่อเข้าแข่งขัน และสามารถนำข้อมูลไปเป็นเกณฑ์มาตรฐานในการทดสอบนักฟุตบอลได้ในโอกาสต่อไป ซึ่ง คอลินทร์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 53 – 55 ;อ้างอิงจาก Conline. 1978 : 4 – 5) กล่าวว่า ประโยชน์ของการทดสอบทักษะมีอยู่ด้วยกันอย่างน้อย 9 ข้อ คือ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ ให้เกรดหรือคะแนน เพื่อแบ่งกลุ่ม เพื่อการจูงใจ เพื่อการฝึก เพื่อการวินิจฉัย เพื่อเครื่องช่วยการสอน เพื่อเครื่องมือในการแปลความหมาย เพื่อการแข่งขัน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเกี่ยวกับระดับทักษะฟุตบอลกับการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 ว่า มีระดับทักษะฟุตบอลอยู่ในระดับใด สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ หรือ ต่ำมาก ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาสามารถนำไปเป็นเกณฑ์ในการวัดระดับความสามารถของนักกีฬาว่า นักกีฬามีความสามารถอยู่ในระดับไหน มีข้อบกพร่องอะไรบ้าง ควรจะฝึกทักษะอะไรเพิ่มเติม เป็นพิเศษ ระดับความสามารถตามเกณฑ์ดังกล่าวจะสามารถแข่งขันกับทีมอื่นได้อย่างทัดเทียมกันหรือไม่ และจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ฝึกสอนและนักกีฬาในการนำไปใช้ เพื่อพัฒนาระดับความสามารถของนักฟุตบอลในแต่ละสถาบันต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อทราบทักษะฟุตบอลและการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546
2. เพื่อสร้างระดับทักษะฟุตบอลของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทักษะฟุตบอลกับการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบคะแนนทักษะฟุตบอล การจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล ทำให้มีเกณฑ์มาตรฐานของทักษะฟุตบอล ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างระดับทักษะฟุตบอลกับการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล และเพื่อเป็นเป็นประโยชน์ต่อผู้ฝึกสอนนักฟุตบอลตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องได้ใช้ในการพัฒนาการฝึกทางด้านทักษะฟุตบอลของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 และเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า และวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 รวมทั้งหมด 10 สถาบันการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย นักฟุตบอลสถาบันละ 25 คน ผู้ฝึกสอนสถาบันละ 1 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนสถาบันละ 1 คน รวมทั้งหมด 270 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 รวมทั้งหมด 10 สถาบันการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย นักฟุตบอลสถาบันละ 25 คน ผู้ฝึกสอนสถาบันละ 1 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนสถาบันละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 270 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนแบ่งตามสถาบัน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับทักษะฟุตบอลและการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

ทักษะฟุตบอล หมายถึง วิธีการเล่นฟุตบอลในลักษณะต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับการเคลื่อนไหวของทักษะนั้นให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างดี เช่น การเลี้ยงลูกฟุตบอล การยิงประตู การเตะลูกฟุตบอล การเตะลูกฟุตบอล

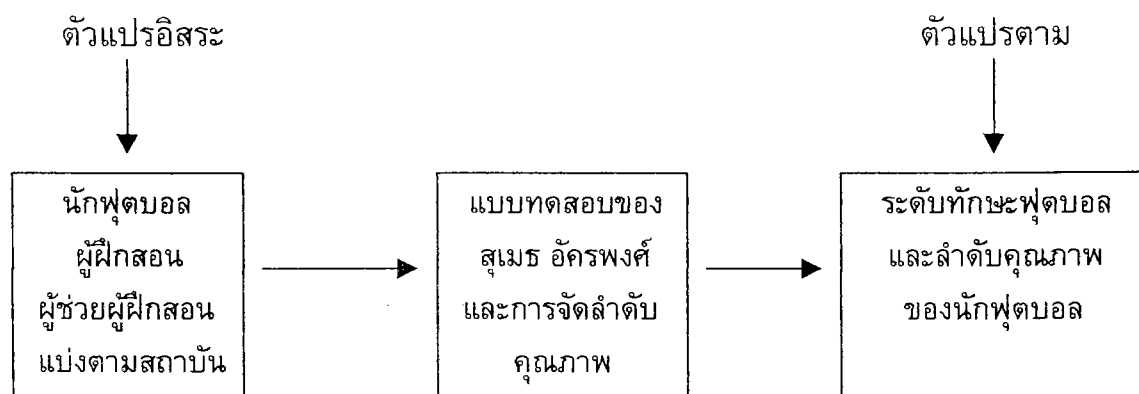
การจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล หมายถึง การให้คะแนนความสามารถในการเล่นฟุตบอล โดยการจัดลำดับความสามารถทางฟุตบอลของนักฟุตบอล ของแต่ละสถาบัน โดยผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักฟุตบอล แต่ละสถาบันเป็นคนจัดลำดับความสามารถของสถาบันของตน

นักฟุตบอล หมายถึง นักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 ซึ่งประกอบไปด้วย โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี โรงเรียนเทพศิรินทร์ โรงเรียนปทุมคงคา โรงเรียนพนัสนิคมการราชดำเนินธนบุรี โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว โรงเรียนวัดสุทธิวราราม โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

ผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากสถาบันการศึกษา ในแต่ละสถาบัน การศึกษานั้น ให้ทำหน้าที่วางแผนการเล่น กำหนดตัวนักฟุตบอลและแก้ปัญหาแบบแผน วิธีการเล่นของนักฟุตบอลในทีมที่ตนรับผิดชอบ ทั้งในด้านการฝึกซ้อม การเก็บตัว และการแข่งขัน

ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากสถาบันการศึกษา ในแต่ละสถาบัน การศึกษานั้น ให้เป็นผู้ช่วย ผู้ฝึกสอน ในการทำหน้าที่วางแผนการเล่น กำหนดตัวนักฟุตบอลและ แก้ปัญหาแบบแผน วิธีการเล่นของนักฟุตบอลในทีมที่ตนรับผิดชอบ ทั้งในด้านการฝึกซ้อม การเก็บตัว และการแข่งขัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. องค์ประกอบทักษะกีฬาฟุตบอล
2. ประโยชน์ของกีฬาฟุตบอล
3. การวัดทักษะทางกีฬา
4. คุณลักษณะของแบบทดสอบทักษะกีฬาที่ดี
5. หลักเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบทักษะกีฬา
6. ประโยชน์ของการทดสอบทักษะกีฬา
7. การจัดอันดับคุณภาพ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยในประเทศไทย

องค์ประกอบทักษะกีฬาฟุตบอล

สุนทร ศรีเกตุ (2542 : 18) การเล่น การฝึก หรือการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ผู้เล่นจะแสดงทักษะต่างๆ ออกมาให้เห็น แต่จะดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับความชำนาญของแต่ละบุคคล การแสดงทักษะก็เพื่อที่จะให้การเล่นของตนเกิดความสนุกสนาน ตื่นเต้น มีการประสานงานที่ดีกับเพื่อนร่วมทีมจนเป็นระบบ ซึ่งทักษะนั้นไม่ว่าจะเป็นการเตะ การรับ การเลี้ยง การโหม่ง การสกัด หรือการยิงประตู เป็นต้น การแสดงทักษะต่างๆดังกล่าว หากผู้เล่นได้ใช้ขั้นเชิงของทักษะที่ดีและเหนือกว่า ย่อมสามารถเอาชนะฝ่ายตรงข้ามและป้องกันการบาดเจ็บของทั้ง 2 ฝ่ายได้ดีอีกด้วย

นิพนธ์ กิติกุล (2525 : 381 - 384) ได้กล่าวว่าเทคนิคที่จำเป็นในการเล่นฟุตบอลคือ

1. การบังคับควบคุมลูกฟุตบอล (Ball Control)
2. การเลี้ยงลูกบอล (Dribbling)
3. การส่งลูกบอล (Passing)
4. การโหม่งลูกบอล (Heading)
5. การยิงประตู (Shooting)
6. การสกัดกั้น (Tacking)
7. การทุ่มลูกเข้าเล่น (Throwing)

ดังนี้

เรื่องเตช เชิดพุทธ (ม.ป.ป. : 51 - 54) กล่าวว่า ทักษะเบื้องต้นของฟุตบอลพอจะแบ่งออกได้

1. การรับและส่งลูกฟุตบอล
2. การบังคับหรือการหยุดลูก
3. การเลี้ยงลูกฟุตบอล
4. การพาไป (การหลอกล่อ)
5. การโหม่ง
6. การยิงประตู
7. การเป็นผู้รักษาประตู

ประโยค สุทธิสง่า (2536 : 2 – 33) กล่าวถึง ทักษะกีฬาฟุตบอลที่จำเป็นต้องใช้ในการเล่นกีฬาฟุตบอล ไว้ดังนี้

1. การเตะลูก (Kicking)
 - 1.1 การเตะลูกระดับพื้นดิน
 - 1.1.1 การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน
 - 1.1.2 การเตะด้วยข้างเท้าด้านนอก
 - 1.1.3 การเตะด้วยหลังเท้า
 - 1.1.4 การเตะด้วยปลายเท้า(ลูกชนิดยา)
 - 1.1.5 การเตะลูกหลังเท้า(ลูกตั้งเตะแบบค)
 - 1.1.6 การเตะลูกไซด์โกล์(ไซด์โป้ง)
 - 1.1.7 การเตะลูกไซด์หลังเท้า(ไซด์ก้อย)
 - 1.1.8 การเตะลูกสั้นเท้าไขว้
 - 1.1.9 การเตะลูกสั้นเท้า
 - 1.1.10 การเตะลูกอ้อมขาหลัก
 - 1.2 การเตะลูกพร้อม
 - 1.2.1 การเตะลูกพร้อมด้วยข้างเท้าด้านใน
 - 1.2.2 การเตะลูกพร้อมด้วยหลังเท้า
 - 1.3 การเตะลูกในอากาศ
 - 1.3.1 การเตะลูกฮาล์ฟวอลเลย์ด้วยข้างเท้าด้านใน
 - 1.3.2 การเตะลูกฮาล์ฟวอลเลย์ด้วยหลังเท้า(ใบไม้ร่วง)
 - 1.3.3 การเตะลูกฮาล์ฟวอลเลย์ด้วยข้างเท้าด้านนอก(ลูกข้าง)
 - 1.3.4 การเตะลูกไซด์วอลเลย์
 - 1.3.5 การเตะลูกท็อปปินหลังเท้า

1.3.6 การเตะลูกกลับหลัง

1.3.7 การเตะลูกตามน้ำ

1.3.8 การถีบลูกกลางอากาศด้วยฝ่าเท้า

1.3.9 การเตะลูกจักรยานอากาศ

การเตะลูก เป็นพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่นักฟุตบอลทุกคนจะต้องเรียนรู้ในการเล่นฟุตบอล เพราะการเตะจะช่วยให้ลูกบอลไปยังแดนหน้าและยิงประตูฝ่ายตรงข้ามได้ ในช่วงของการแข่งขันสถานการณ์ที่บีบบังคับให้ผู้เล่นต้องเตะลูกในเวลาอันจำกัด การบังคับลูก สถานที่ มุมและทิศทางในการเตะ ถึงอย่างไรก็ตาม ธรรมชาติในการเล่นฟุตบอลก็ไม่ได้บีบบังคับให้เล่นในสถานการณ์บังคับตลอดไป เพราะลูกฟุตบอลบางครั้งก็หยุดอยู่กับพื้นดิน กลิ้งไป กระดอนพื้นและลอยอยู่ในอากาศ ผู้เล่นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาการเตะลูกในตำแหน่งต่างๆ ในสถานการณ์ต่างๆ ว่าจะต้องเตะอย่างไร ถึงจะเหมาะสมและถูกต้องในขณะที่ลูกวิ่งเข้ามา ซึ่งผู้เล่นที่ดีจะต้องตัดสินใจได้ทันเหตุการณ์ที่จะใช้ยุทธวิธีที่ดีที่สุดในการเตะลูกด้วยวิธีนั้นๆ ในทางกลับกันเป็นสิ่งที่จำเป็นและท้าทายของฝ่ายตรงข้ามโดยเฉพาะตำแหน่งของลูกฟุตบอล สถานการณ์ที่แตกต่างกัน วิธีเตะย่อมแตกต่างกัน ผลลัพธ์ของผู้เล่น ก็คือ ต้องเตะให้แม่นยำ แน่นนอน

2. การหยุดลูก (Trapping)

2.1 การหยุดลูกระดับพื้นดิน

2.1.1 การหยุดลูกด้วยเท้าด้านใน

2.1.2 การหยุดลูกด้วยเท้าด้านนอก

2.1.3 การหยุดลูกด้วยฝ่าเท้า

2.1.4 การหยุดลูกด้วยหลังเท้า

2.2 การหยุดลูกกระดอน

2.2.1 การหยุดลูกกระดอนด้วยข้างเท้าด้านใน

2.2.2 การหยุดลูกกระดอนด้วยข้างเท้าด้านนอก

2.2.3 การหยุดลูกกระดอนด้วยฝ่าเท้า

2.3 การหยุดลูกในอากาศ

2.3.1 การหยุดลูกด้วยข้างเท้าด้านในตั้ง

2.3.2 การหยุดลูกด้วยข้างเท้าด้านในตก

2.3.3 การหยุดลูกด้วยหลังเท้าตั้ง

2.3.4 การหยุดลูกด้วยหลังเท้าตก

2.3.5 การหยุดลูกด้วยข้างเท้าด้านนอกตั้ง

2.3.6 การหยุดลูกด้วยข้างเท้าด้านนอกตก

2.3.7 การหยุดลูกด้วยเข่าตั้ง

2.3.8 การหยุดลูกด้วยเข่าตก

2.3.9 การหยุดลูกด้วยอกตั้ง

2.3.10 การหยุดลูกด้วยยกตก

2.3.11 การหยุดลูกด้วยศีรษะตั้ง

2.3.12 การหยุดลูกด้วยศีรษะตก

การหยุดลูก (Trapping) คือ การที่ผู้เล่นใช้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในการเล่นฟุตบอลยกเว้นอวัยวะบริเวณหัวไหล่ถึงมือ ในการบังคับลูกที่กลิ้งมาระดับพื้น กระดอนมาหรือลอยมาในอากาศให้ลูกหยุดอยู่ในการครอบครอง เพื่อที่จะดำเนินการเล่นต่อไปได้ตามสถานการณ์และหรือตามความเหมาะสม

นักฟุตบอลจะต้องพยายามฝึกซ้อม หมั่นฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ คล่องตัว และจะต้องเป็นความชำนาญโดยธรรมชาติ โดยผู้เล่นทุกคนต้องคำนึงไว้เสมอว่า การหยุดลูกได้อย่างชำนาญนั้น จะช่วยให้ทีมมีโอกาสครอบครองลูกและดำเนินการเล่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าหยุดลูกไม่ดี ไม่ชำนาญ แล้วก็จะกลายเป็นจุดด้อยของทีม คือทำให้ทีมเสียโอกาสในการครอบครองลูกบอลไปนั่นเอง

เทคนิคพื้นฐานในการหยุดลูก

1. มีความมั่นใจในตนเอง ตัดสินใจล่วงหน้าในเวลาอันจำกัดว่าจะใช้อวัยวะส่วนใดหยุดลูก จะหยุดลูกด้วยวิธีการแบบใด และจะมีวิธีการเล่นลูกต่อไปอย่างไร
2. อวัยวะที่ใช้หยุดลูก ลักษณะท่าทางที่ใช้ในการหยุดลูกต้องมีความได้เปรียบที่จะเล่นลูกต่อไป
3. เท้าที่ยืนเป็นหลักต้องยึดพื้นให้แน่นและอยู่ในท่าที่ถนัดตามธรรมชาติ
4. ให้ส่วนต่าง ๆ ที่ใช้หยุดลูกบอล โดยเฉพาะส่วนข้อต่อมีลักษณะยืดหยุ่น แขนทั้งสองข้างกางออกเพื่อช่วยในการทรงตัว

5. ตาต้องดูที่ลูกบอลตลอดเวลา จนกระทั่งครอบครองลูก

3. การเลี้ยงลูก (Dribbling)

3.1 การเลี้ยงลูกระดับพื้นดิน

3.1.1 การเลี้ยงลูกด้วยข้างเท้าด้านในเท้าเดียว

3.1.2 การเลี้ยงลูกด้วยข้างเท้าด้านในสองเท้า

3.1.3 การเลี้ยงลูกด้วยข้างเท้าด้านนอก

3.1.4 การเลี้ยงลูกด้วยฝ่าเท้า

3.1.5 การเลี้ยงลูกด้วยหลังเท้า

3.1.6 การเลี้ยงลูกแบบแมทริว (ใน - นอก)

3.1.7 การเลี้ยงลูกแบบสับหลอก

3.2 การเลี้ยงลูกกระดอนด้วยฝ่าเท้า

3.3 การเลี้ยงลูกในอากาศ

3.3.1 การเลี้ยงลูกหลังเท้าในอากาศ

3.3.2 การเลี้ยงลูกข้างเท้าด้านในในอากาศ (ลูกแปตะกร้อ)

3.3.3 การเลี้ยงลูกด้วยข้างเท้าด้านนอกในอากาศ

3.3.4 การเลี้ยงลูกด้วยเข่าในอากาศ

3.3.5 การเลี้ยงลูกด้วยศีรษะในอากาศ

การเลี้ยงลูกบอล (Dribbling) คือ การพาลูกบอลให้เคลื่อนที่ไปบนพื้นสนาม การวิ่งเลี้ยงลูก การลากลูกติดเท้าไปข้างหน้า หรือการวิ่งควบคุมครอบครองลูกบอลไปอย่างเชื่องช้า และสามารถควบคุมทิศทางให้เป็นไปตามที่ต้องการได้อย่างชำนาญ ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงในลักษณะใด ก็ล้วนแต่หมายถึง ทักษะในการเลี้ยงลูก ซึ่งนับว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากในกีฬาฟุตบอล และจะไม่มีรูปแบบตายตัวเพราะผู้เล่นแต่ละคนสามารถพัฒนาทักษะการเลี้ยงลูกในรูปแบบเฉพาะของตนเองซึ่งจะให้ประสิทธิภาพสูงสุดตามความถนัด ความสามารถ และได้จากการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอของผู้เล่นแต่ละคน

การเลี้ยงลูกที่ดี ผู้เล่นไม่ควรก้มดูลูกอยู่ตลอดเวลา ผู้เล่นควรเงยหน้าเพื่อมองดูสถานการณ์รอบข้าง และมองหาเส้นทาง ทิศทางที่จะเล่นลูกต่อไปได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การพยายามรักษาสมดุลในการทรงตัวให้เป็นไปตามธรรมชาติ และครองบอลด้วยความมั่นใจและราบรื่นก็ถือเป็นอีกปัจจัยที่มีส่วนทำให้ผู้เล่นมีทักษะที่ดีในการเลี้ยงลูกบอล แต่ทว่าผู้เล่นทุกคนจะต้องระลึกอยู่เสมอว่า “การเลี้ยงลูกได้ดีหรือไม่ดีนั้นมิได้มาจากพรสวรรค์ แต่จะได้มาและจะบังเกิดผลก็ต่อเมื่อผู้เล่นได้ฝึกฝนอย่างจริงจังและสม่ำเสมอเท่านั้น”

4. การโหม่งลูก (Heading)

4.1 การยืนโหม่งลูก

4.2 การกระโดดโหม่งลูก

4.3 การโหม่งเปลี่ยนทิศทาง

4.4 การพุ่งโหม่ง

การโหม่งลูก (Heading) เป็นเทคนิคในการเล่นลูกที่สำคัญมากอย่างหนึ่งในกีฬาฟุตบอล เพราะในเกมฟุตบอลปัจจุบันต่างเป็นที่ยอมรับว่า การโหม่งลูกนั้นสามารถใช้ในการสกัดลูกอันตรายออกจากพื้นที่ใช้สำหรับผ่านลูกและทำประตูได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างยิ่ง แต่สำหรับประเทศไทยจะเห็นว่านักกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่ยังใช้ลูกโหม่งได้ไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจาก

1. รูปร่างของคนไทยที่ยังถือว่าเล็ก
2. ขาดอุปกรณ์ในการใช้ฝึกซ้อม
3. ไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ
4. กลัวเจ็บเนื่องจากการปะทะ และกลัวว่าจะกระทบกระเทือนสมองได้

อย่างไรก็ตาม นักฟุตบอลควรหันมาให้ความสนใจ และฝึกฝนการเล่นลูกโหม่งให้เกิดความชำนาญ และเกิดพัฒนาการในเกมกีฬาฟุตบอลขึ้นอีกระดับ

5. การทุ่มลูก (Throwing)

กติกาฟุตบอล เมื่อลูกฟุตบอลออกด้านข้างสนามหมดทั้งลูก ไม่ว่าจะเป็นออกโดยการกลิ้งบนพื้นดินหรือลอยอยู่ในอากาศก็ตาม ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามซึ่งไม่ได้ทำลูกบอลออกนอกสนาม จะได้เป็นฝ่ายเล่นลูกจากบริเวณข้างสนามโดยการใช้มือทุ่มลูกเข้าสนาม ณ จุดที่ลูกออก

หลักปฏิบัติของผู้ทุ่มลูก

1. ผู้ทุ่มจะต้องหันหน้าเข้าสนามในทิศทางที่จะทุ่ม และตรงจุดที่ลูกออกจากสนาม
2. เท้าทั้งสองต้องไม่ยกขึ้นจากพื้น จนกว่าการทุ่มนั้นจะสมบูรณ์ คือ ลูกบอลถูกปล่อยออกไปจากมือหมดทั้งลูก
3. เท้าทั้งสองจะต้องไม่เหยียบล้ำเส้นข้าง (แต่ในปัจจุบันข้อปฏิบัติอันนี้มักจะถูกละเลยและไม่เข้มงวด)
4. ลูกบอลจะต้องผ่านออกมาจากท้ายทอย และลูกอยู่เหนือศีรษะขณะทุ่ม
5. ใช้มือทั้งสองข้างในการทุ่มลูกพร้อมกัน

ถ้าหากผู้ได้ทุ่มลูกไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้หรือละเลยการปฏิบัติข้อใดข้อหนึ่ง จะถือว่า การทุ่มลูกในครั้งนั้นไม่สมบูรณ์ ผู้ตัดสินจะพิจารณาให้เสียสิทธิ์การได้ครองบอลทันที หรืออาจให้ทำการเล่นจากข้างสนามใหม่

6. การเข้าแย่งลูก (Tackling)

- 6.1 การเข้าลิ้อลูก (คู่ต่อสู้อยู่คนละด้าน)
- 6.2 การชนด้วยไหล่ (คู่ต่อสู้อยู่ด้านเดียวกัน)
- 6.3 การตัดลูกทุกโอกาส (ความเร็วเหนือเสียง)
- 6.4 การสไลด์ลูก

การครอบครองบอล เปรียบเสมือนหัวใจของการเล่นฟุตบอล เพราะฉะนั้นทีมฟุตบอลที่ดีจึงต้องไม่ยอมสูญเสียการครองบอลไปง่าย ๆ และถ้าหากสูญเสียโอกาสการครองบอล เทคนิคในการป้องกันและบีบบังคับคู่ต่อสู้ที่มีลูกบอลอยู่ในครอบครองจะถูกนำมาใช้ทันที เพื่อแย่งลูกกลับคืนมาหรือบีบบังคับให้คู่ต่อสู้เสียการครองบอล

การเข้าแย่งลูกที่ดีไม่เพียงแต่จะสามารถหยุดการโจมตีของฝ่ายตรงข้ามเท่านั้น ยังสามารถแย่งลูกกลับมาในครอบครอง และโจมตีกลับคืนไปได้

หลักการสำคัญของการเข้าแย่งลูก คือ “การเข้าแย่งบอลอย่างมีจังหวะที่รวดเร็ว และนำลูกบอลออกจากพื้นที่ให้เร็วกว่า”

กฎกติกาของกีฬาฟุตบอล ได้กำหนดให้ผู้เล่นใช้ไหล่ชนไหล่ในการแย่งลูกได้ เพื่อที่จะครอบครองลูกอย่างจริงจัง และอยู่ในระยะที่เล่นบอลได้

7. การส่งลูก (Passing)

- 7.1 การส่งลูกชิ่ง (Wall Pass)
- 7.2 การส่งลูกมุมธง (Corner Flag)
- 7.3 การเตะลูกมุมธง (Corner Kick)
- 7.4 การแยกตัวรับลูก (3:1)

การส่งลูก เป็นสิ่งสำคัญมากส่วนหนึ่งของการเล่นฟุตบอล ซึ่งเป็นศิลปะและรูปแบบของเกมฟุตบอล แสดงให้เห็นถึงความชำนาญในด้านทักษะความมีระเบียบแบบแผนในการเล่นระหว่างผู้เล่นในทีมว่า มีทักษะพื้นฐานของฟุตบอลเป็นอย่างไรบ้าง เพราะทีมจะสำเร็จได้ต้องมีผู้เล่นตั้งแต่ 2 คน

ขึ้นไปรู้ใจกัน ทฤษฎีของการส่งที่ดี พยายามให้ลูกบอลอยู่ในครอบครองของฝ่ายตนเองให้ได้ อย่าทำบอลเสียขณะเล่น พยายามเล่นให้ดีที่สุด เพื่อทำประตูคู่ต่อสู้ให้ได้มากที่สุด จากเพื่อนร่วมทีมที่หลุดขึ้นไปทำประตู ผู้รับลูกจะต้องอยู่ในตำแหน่งที่พร้อมจะรับลูกได้ และจะต้องส่งอย่างแม่นยำ แน่นนอน ด้วยวิธีการส่งที่ดีที่สุด ดังนั้นเมื่อการสอนเกี่ยวกับการส่งลูกในการเล่น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเน้นให้ผู้เล่นระวังเกี่ยวกับการรับ การส่งเป็นอย่างมาก สิ่งหนึ่งที่จะขาดไม่ได้เลยในการเล่นฟุตบอลเป็นทีม คือ การส่งลูกนั่นเอง และจะใช้วิธีการส่งบอลให้เพื่อนร่วมทีมมากที่สุด จะเป็นผลดีแก่ทีมและเป็นการประหยัดกำลังของผู้เล่นในทีมด้วย

8. การยิงประตู (Shooting)

8.1 การยิงจุดโทษ

8.2 การยิงลูกโทษจังหวะเดียวผ่านกำแพง

8.3 การยิงประตูกลับหลังด้วยลูกจักรยานอากาศ

การยิงประตู นับเป็นเป้าหมายสำคัญสุดสุดของการเล่นฟุตบอล ซึ่งผู้เล่นฟุตบอลมุ่งหวังที่จะยิงประตูฝ่ายตรงข้ามให้ได้มากที่สุดที่จะทำได้ ภายใต้กำหนดเวลาและกติกา แต่การยิงประตูไม่ใช่ของง่ายดังที่คิด เพราะอุปสรรคที่สำคัญ คือ มีคู่ต่อสู้ที่จะคอยป้องกันไม่ให้ฝ่ายรุกยิงประตูได้ โดยการป้องกันจนสุดความสามารถ ดังนั้น ฝ่ายรุกจะต้องพยายามหาทุกวิธีที่จะทำประตูให้ได้ด้วยวิธีต่าง ๆ

9. การเป็นผู้รักษาประตู (Goal Keeping)

9.1 การนั่งพับเข่ารับลูกเสียด

9.2 การยืนขาบังรับลูกเสียด

9.3 การพุ่งตะครุบลูกเสียดซ้ายมือประตู

9.4 การรับลูกเข้าซอง

9.5 การรับลูกขวามือระดับอก

9.6 การรับลูกซ้ายมือระดับอก

9.7 การรับลูกสองมือระดับอก

9.8 การปัดลูกออกข้างประตู

9.9 การรับลูกแหกหน้า

9.10 การรับลูกโด่งแนวตั้ง

9.11 การพุ่งรับลูกซ้ายมือ

9.12 การพุ่งรับลูกขวามือ

9.13 การต่อยลูกหมัดเดียว

9.14 การต่อยลูกหมัดคู่

ผู้รักษาประตู มีหน้าที่สำคัญมากในการป้องกันไม่ให้ลูกบอลผ่านเข้าประตูตนเองได้ ตำแหน่งของผู้รักษาประตูเป็นตำแหน่งที่สำคัญและต้องการของทีมเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นผู้รักษาประตูจึงต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติรวมหลายประการ อาทิเช่น ความเร็ว ความคล่องแคล่วว่องไว จังหวะ

ความสามารถในการใช้มือได้ดีในการรับลูกบอล การเตะและการขว้างลูกตลอดจนการตัดสินใจที่ดี ผู้รักษาประตูต้องประกอบไปด้วยทักษะพื้นฐานของการเป็นผู้รักษาประตู และประสาทที่เฉียบพลัน สามารถที่จะสั่งการในการป้องกันประตูได้อย่างดี

รัฐพงศ์ บุญญานวัตร (2542 : 103) ทักษะพื้นฐานในการเล่นฟุตบอลประกอบด้วย

1. การเตะและหยุดลูกด้วยข้างเท้าด้านใน
2. การเตะลูกด้วยหลังเท้าและการหยุดลูกด้วยฝ่าเท้า
3. การเลี้ยงลูกด้วยข้างเท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอก
4. การทุ่มลูก
5. การโหม่งลูก
6. การยิงประตู
7. การเป็นผู้รักษาประตู

สุรพล เพิ่มผล (2531 : 113) กล่าวว่า ทีมฟุตบอล 1 ทีม โดยปกติแล้วจะประกอบด้วยผู้เล่น 11 คน เป็นผู้รักษาประตู 1 คน และผู้เล่นในสนามอีก 10 คน ถึงแม้จะมีแบบแผนการเล่นเปลี่ยนแปลงไปในหลายปีที่ผ่านมา แต่การเล่นก็ยังคงแบ่งออกเป็น 4 พวก ใน 1 ทีม คือ

1. ผู้รักษาประตู (Goalkeeper)
2. ผู้เล่นส่วนหลัง (Fullback)
3. ผู้เล่นส่วนกลาง (Midfield)
4. ผู้เล่นส่วนหน้า (Forward)

ทั้ง 4 ตำแหน่งนี้ ก็จะต้องฝึกซ้อมในแต่ละกลุ่มก่อนแล้วจึงไปฝึกการเล่นเป็นทีมต่อไป

ทักษะฟุตบอลเบื้องต้นดังที่ได้กล่าวมานี้ นับว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญสำหรับการเล่น การฝึกซ้อม การแข่งขันของนักฟุตบอล ทักษะที่จำเป็นและควรฝึกซ้อมให้เกิดความชำนาญ ได้แก่ การรับส่งลูกฟุตบอล การเลี้ยงลูกฟุตบอล การโหม่งลูกฟุตบอล การยิงประตูฟุตบอล การทุ่มลูกฟุตบอล การสกัดกั้น การเป็นผู้รักษาประตูฟุตบอล เป็นต้น ในการฝึกซ้อมหรือแข่งขันในแต่ละครั้งนั้น ทีมฟุตบอล 1 ทีม จะประกอบด้วยผู้เล่น 11 คน แบ่งออกเป็น 4 ตำแหน่ง คือ ผู้รักษาประตู กองหลัง กองกลาง กองหน้า ซึ่งทั้ง 4 ตำแหน่งนี้ จะมีวิธีการฝึกซ้อมทักษะฟุตบอลที่แตกต่างกัน ตามหน้าที่และความรับผิดชอบของนักฟุตบอล เช่น ผู้เล่นกองหลังก็จะเน้นการฝึกทักษะการสกัดกั้น การโหม่งลูกฟุตบอล ผู้เล่นกองหน้าก็จะเน้น ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล การยิงประตูมากเป็นพิเศษ แต่ทุกตำแหน่งก็ต้องฝึกทักษะต่าง ๆ ดังที่กล่าวไปข้างต้นพร้อมกันไปด้วย เพื่อจะทำให้ทีมของตนประสบความสำเร็จมากขึ้น

ประโยชน์ของกีฬาฟุตบอล

ประโยค สุทธิสง่า (2541 : 5 – 7) กล่าวว่า กีฬาฟุตบอลมีประโยชน์พอที่จะสรุปได้ดังนี้คือ

1. ประโยชน์ต่อกล้ามเนื้อ ทำให้กล้ามเนื้อขนาดใหญ่ขึ้น โดยการเพิ่มโปรตีนในแต่ละเส้นใยของกล้ามเนื้อ กล้ามเนื้อมีความแข็งแรง สามารถทำงานได้ดี มีทั้งกำลังและความเร็ว มีความอดทนไม่เหนื่อยง่าย มีความอ่อนไหว มีการทรงตัวที่ดี ไม่ล้มหรือเสียหลักง่าย แม่นยำและแน่นอน

2. ประโยชน์ต่อหัวใจ

2.1 หัวใจมีขนาดใหญ่ขึ้น (หัวใจนักกีฬา) โดยเฉพาะการฝึกความอดทน ปริมาตรหัวใจคนปกติเฉลี่ยประมาณ 10 ลบ.ซม. ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ในนักกีฬาที่สมบูรณ์ ปริมาตรหัวใจอาจมากกว่า 15 ลบ.ซม. ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม

2.2 หลอดเลือดฝอยกระจายเพิ่มขึ้น ทำให้หัวใจรับออกซิเจนได้มาก

2.3 หลอดเลือดมีความยืดหยุ่นเพิ่มขึ้น

2.4 เพิ่มปริมาณเม็ดเลือดแดงและเฮโมโกลบิน 13 กรัมเปอร์เซ็นต์ นักกีฬาอาจมีถึง 16 กรัมเปอร์เซ็นต์

2.5 เพิ่มปริมาณต่างสำรอง ซึ่งช่วยลดความเป็นกรดของเลือดขณะออกกำลังกาย

2.6 ลดสารจำพวกไขมัน

2.7 เพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ในขณะที่พักทำงานแบบประหยัด อัตราการเต้นของหัวใจต่ำลง (นักกีฬาอัตราการเต้นของหัวใจ 40 – 60 ครั้ง ต่อ 1 นาที ในคนธรรมดา 70 - 80 ครั้ง ต่อ 1 นาที) ความดันเลือดขณะหัวใจบีบตัวเพิ่มขึ้น ปริมาณสูบฉีดเลือดต่อนาทีคงที่

2.8 ขณะออกกำลังกายในการทำงานหนักเท่ากัน อัตราการเต้นของหัวใจต่ำกว่า ถ้าเพิ่มงานขึ้นเรื่อยๆ จะสามารถทำได้มากกว่า

2.9 ปริมาณสูบฉีดสูงสุดต่อนาทีมากกว่า (ความสามารถสำรองมากกว่า)

2.10 ผลของการฝึกซ้อมฟุตบอลต่อระบบหายใจและการไหลเวียนเลือดดังกล่าวมาแล้วทำให้ร่างกายสามารถรับออกซิเจนได้สูงสุดมากขึ้น ในคนปกติจะสามารถรับออกซิเจนสูงสุดได้ประมาณ 40 – 50 ลบ.ซม. ต่อ 1 นาที ในนักกีฬาที่ได้รับการฝึกความอดทน อาจรับออกซิเจนสูงสุดได้ประมาณ 70 ลบ.ซม. ต่อ 1 นาที

3. ประโยชน์ต่อระบบหายใจ

3.1 ทรวงอกขยายใหญ่ขึ้น กล้ามเนื้อในการหายใจเจริญดี

3.2 ปอดใหญ่ขึ้น มีเส้นเลือดฝอยเพิ่มมากขึ้น พื้นที่ของถุงลมที่ใช้แลกเปลี่ยนก๊าซเพิ่มขึ้น

3.3 ความจุปอด และความสามารถในการหายใจสูงสุดต่อนาทีเพิ่มขึ้น (ความจุปอดของคนธรรมดาเฉลี่ย 50 ลบ.ซม. ต่อน้ำหนัก 1 กก. นักกีฬาอาจถึง 80 ลบ.ซม. ต่อน้ำหนักตัว 1 กก.)

การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานเทียบกับคนทั่วไป ปอดรับออกซิเจนได้มากขึ้นจากอากาศที่ผ่านปอดจำนวนเท่ากัน ในขณะที่พักอัตราการหายใจน้อยกว่า(อาจเหลือแค่ 8 ครั้ง ต่อ 1 นาที) ปริมาณอากาศหายใจต่อนาทีน้อยกว่า (ทำงานประหยัด) ในการทำงานหนักเท่ากันปริมาณอากาศหายใจต่อนาทีน้อยกว่า ในการทำงานสูงสุดปริมาณอากาศหายใจสูงสุดและรับออกซิเจนสูงสุดมากกว่า

4. ประโยชน์ต่อระบบประสาทและระบบอื่นๆ

4.1 ระบบประสาทเสริมทำงานได้สมดุลต่อกัน (ประสาท Sympathetic และ Parasympathetics) ทำให้การปรับตัวของอวัยวะให้เหมาะสมกับการออกกำลังกายได้เร็วกว่า การฟื้นตัวเร็วกว่าการทำงานของอวัยวะภายในที่ถูกควบคุมด้วยระบบประสาทเสริม เช่น ระบบหายใจ การไหลเวียนเลือด ย่อยอาหาร และขับถ่าย ดีขึ้น

4.2 ต่อมหมวกไตเจริญขึ้น มีฮอร์โมนสะสมมากขึ้น

4.3 ตับเพิ่มปริมาณและน้ำหนัก มีไกลโคเจน และสารที่จำเป็นในการออกกำลังกายสะสมมากขึ้น

5. ประโยชน์ต่อการเล่นฟุตบอลเป็นอาชีพ ฟุตบอลนำเกียรติยศ ชื่อเสียง ฐานะการเงิน การทำงานที่มั่นคง เป็นอาชีพอีกอาชีพหนึ่งที่สามารถรายได้ให้กับผู้เล่นที่มีความเก่งกาจ ทักษะดี เช่น เปเล่ ฟรานซ์ เบ็คเคนบาเออร์ มิเชล พลาตินี่ ดีเอโก มาราโดน่า เป็นต้น

สรุปผล เพิ่มผล (2531 : 5 – 6) กล่าวว่า ประโยชน์ที่ได้รับจากกีฬาฟุตบอลนั้น มีมากมายหลายอย่าง มีทั้งด้านตนเอง สังคมและประเทศชาติ คือ

1. ประโยชน์ทางกาย

1.1 ทำให้กล้ามเนื้อแข็งแรง มีความสามารถที่จะทำงานได้

1.2 ทำให้การไหลเวียนของโลหิตดีขึ้น

1.3 ทำให้เซลล์ต่างๆ ของร่างกายเจริญแข็งแรงยิ่งขึ้น

1.4 ทำให้ปอดและหัวใจทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ทำให้เหงื่อออกและรูเหงื่อเปิดมากขึ้น

1.6 ทำให้การขับถ่าย และรักษาอุณหภูมิความร้อนของร่างกายดีขึ้น

1.7 เป็นกิจกรรมที่รวมการเคลื่อนไหวตามธรรมชาติเกือบทุกชนิด

2. ประโยชน์ทางจิตใจ

2.1 ช่วยให้จิตใจสบาย อารมณ์แจ่มใส สดชื่นขึ้น

2.2 ทำให้เกิดความพึงพอใจในความสามารถของตนเอง

2.3 เป็นกิจกรรมนันทนาการสิ่งหนึ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในกรณีที่ถูกต้อง

2.4 เป็นการระบายออกของอารมณ์ที่ดีทางหนึ่ง

2.5 เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดของอารมณ์

2.6 ช่วยทำให้รู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และช่วยส่งเสริมให้มีไหวพริบ

2.7 ก่อให้เกิดมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

3. ประโยชน์ทางทัศนคติ

3.1 กฎ กติกาการเล่นต่างๆ ช่วยสอนให้ผู้เล่นรู้จักความยุติธรรม ปฏิบัติตนในขอบเขตอันพึงกระทำ

3.2 รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น

3.3 แนวโน้มที่จะเป็นภัยหรือหรือปัญหาสังคมลดน้อยลง

4. ผลพลอยได้อื่นๆ

4.1 เป็นเครื่องมือก่อให้เกิดมิตรภาพความสามัคคี

4.2 ผู้ที่มีทักษะสูงย่อมมีโอกาสทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูล และสถาบันของตนเองตลอดจนประเทศชาติ

4.3 อนาคตของกีฬาฟุตบอล มีความหมายเกี่ยวข้องกับวงการธุรกิจมากขึ้น ทุกขณะในอนาคตก่อนหน้านี้ ฟุตบอลของไทยอาจจะเกิดขึ้นได้เช่นเดียวกับฟุตบอลอาชีพของยุโรปและอเมริกาที่เป็นอยู่ในขณะนี้

จากประโยชน์ของกีฬาฟุตบอลที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ประโยชน์ที่ได้รับจากกีฬาฟุตบอลมีดังนี้ คือ

1. ประโยชน์ทางด้านร่างกาย คือ ทำให้กล้ามเนื้อแข็งแรง ทำให้ระบบต่างๆ ในร่างกายมีความสมบูรณ์และแข็งแรง และสามารถใช้งานได้เป็นอย่างดี

2. ประโยชน์ทางด้านจิตใจ คือ ทำให้ผู้ที่เล่นกีฬาฟุตบอลมีจิตใจที่แจ่มใส สดชื่น ช่วยผ่อนคลายความเครียดของอารมณ์

3. ประโยชน์ทางด้านสังคม คือ สอนให้รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น รู้จักความยุติธรรม สอนให้เกิดความสามัคคีกันในหมู่คณะ

4. ด้านอื่น ๆ คือ ช่วยสร้างชื่อเสียงให้กับตัวเอง ครอบครัว และประเทศชาติ ช่วยทำให้มีรายได้ซึ่งเกิดจากการเล่นฟุตบอล เช่น เป็นนักฟุตบอลอาชีพ

การวัดทักษะทางกีฬา

การวัดทักษะกีฬาเป็นสิ่งจำเป็น ที่ครู ผู้ฝึกสอนกีฬา จะได้ทราบระดับทักษะทางกีฬาของนักเรียน นักกีฬา ซึ่ง วิริยา บุญชัย (2529 : 257) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนทักษะทางกีฬาเป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาหรือนักพลศึกษาสามารถทราบสภาพ ความสามารถ หรือข้อบกพร่องของนักเรียนได้ โดยการใช้แบบทดสอบทักษะทางกีฬาเป็นเครื่องมือในการ

ดำเนินการ ข้อมูลที่ได้มานำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการแบ่งกลุ่มของนักเรียน เป็นพื้นฐานในการพิจารณาคะแนนหรือผลการเรียน และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป การทดสอบนี้ควรกระทำในช่วงแรกก่อนเริ่มต้นสอน และทดสอบอีกครั้งภายหลังสอนเสร็จเรียบร้อยแล้ว

การวัดทักษะทางกีฬา หมายถึง การวัดความสามารถของนักเรียนในการปฏิบัติแต่ละกิจกรรม เช่น แอนด์บอล แบดมินตัน บาสเกตบอล เป็นต้น

ความมุ่งหมายที่สำคัญในการวัดทักษะทางกีฬา

1. เพื่อประเมินความสัมฤทธิ์ผลและความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน
2. เพื่อประเมินผลความก้าวหน้าของโครงการพลศึกษาในโรงเรียน
3. เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจในการเรียนของนักเรียน
4. เพื่อประโยชน์ในการแบ่งกลุ่มของนักเรียนตามความสามารถในแต่ละกิจกรรม

ในการทดสอบ ครูอาจจะแบ่งการทดสอบออกเป็นสองช่วง คือ ในช่วงแรกและในช่วงสุดท้ายของการสอน เพื่อจะได้ทราบความก้าวหน้าของนักเรียน

คุณลักษณะของแบบทดสอบทักษะกีฬาที่ดี

ประโยค สุทธิสง่า (2524 : 237) ได้กล่าวเกี่ยวกับคุณสมบัติของแบบทดสอบว่า

1. ต้องเที่ยงตรง
2. ต้องยุติธรรม
3. ทักษะต่างๆต้องลึก
4. ต้องมีสิ่งท้าทาย หรือยั่วเย้าให้อยากทำ
5. ต้องมีความจำเพาะเจาะจง
6. จะต้องมีความมาตรฐานในการให้คะแนน
7. ต้องมีประสิทธิภาพ
8. ต้องยากพอสมควร
9. ต้องเชื่อมั่น

จอห์นสันและเนลสัน (Johnson and Nelson. 1974 : 44) กล่าวว่าแบบทดสอบที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง ความสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย
2. ความเชื่อถือได้ (Reliability) หมายถึง การที่แบบทดสอบมีความแน่นอนในการวัด โดยผู้รับการทดสอบจะทดสอบกี่ครั้งก็ได้ผลเช่นเดิม
3. เกณฑ์ปกติ (Norms) เพื่อให้เป็นตัวแทนของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4. ความเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง แบบทดสอบมีมาตรฐานที่แน่นอนแจ่มชัด ในการดำเนินการและการให้คะแนน แม้จะมีผู้วัดหลายคนก็ได้คำตอบหรือคะแนนที่เท่ากัน

วิลกูส (Willgoose. 1961 : 21 - 28) ได้เสนอคุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดีไว้ว่า

1. ต้องมีความเที่ยงตรง (Validity) แบบทดสอบที่ดีต้องสามารถใช้วัดสิ่งที่ต้องการทราบค่าได้ แบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงสูงสามารถบอกค่าของคุณภาพในสิ่งที่ต้องการทราบได้สูงโดยไม่บิดเบือนหรือมีค่าของสิ่งที่ไม่ต้องการวัดรวมอยู่ด้วย

2. แบบทดสอบที่มีความเชื่อถือได้ (Reliability) หมายถึงความคงที่แน่นอนของแบบทดสอบ จะนำแบบทดสอบนั้นไปใช้กี่ครั้งก็ตาม ผลลัพธ์จะได้เหมือนเดิมใช้กับกลุ่มประชากรเดียวกันและสภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน

3. แบบทดสอบที่ดีต้องมีความเป็นปรนัย (Objectivity) คือมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในการให้คะแนนในการทดสอบ แม้ว่าข้อสอบที่นำไปใช้นั้นใครจะเป็นผู้ให้คะแนนก็ตามทุกคนจะให้คะแนนเหมือนกันหมด ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบมีคุณสมบัติดังนี้

3.1 มีรายละเอียดและข้อชี้แจงในการนำไปใช้ให้แจ่มชัดแน่นอน

3.2 ง่ายและสะดวกแก่การใช้

3.3 ผลของการทดสอบนำไปคำนวณค่าทางคณิตศาสตร์ได้

3.4 ข้อสอบนั้นต้องมีกรรมวิธีทางวิทยาศาสตร์และมีสภาพคงที่

4. แบบทดสอบต้องมีลักษณะประหยัด คือไม่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการทดสอบมากนักและประหยัดทั้งอุปกรณ์และสถานที่ เวลาและบุคลากร

5. แบบทดสอบที่ดีต้องมีเกณฑ์เปรียบเทียบ

6. แบบทดสอบที่ดีต้องมีอำนาจในการจำแนกสูง คือ หลังจากการทำข้อสอบแล้วต้องสามารถแยกคนเก่งและคนอ่อนได้

7. แบบทดสอบที่ดีต้องดึงดูดความสนใจของผู้เข้ารับการทดสอบ ทำท่ายที่ให้ความสามารถเต็มที่

8. แบบทดสอบที่ดีต้องมีคุณค่าในการพัฒนา คือ ผู้เข้ารับการทดสอบสามารถรู้ถึงความสามารถและความบกพร่องของตนเอง สำหรับที่จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงให้ดีขึ้น

9. คำแนะนำในการทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบที่ดีจะต้องมีคำสั่งที่เป็นมาตรฐานที่ทำให้ผู้เข้ารับการทดสอบทำการทดสอบได้เหมือนกัน ผลการทดสอบจึงจะเป็นมาตรฐานเดียวกัน

สก็อต และเฟรนช์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 50 – 51 ; อ้างอิงจาก Scott and French 1950) กล่าวว่า คุณลักษณะของข้อพิจารณาในการสร้างแบบทดสอบทักษะกลไกควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถสำคัญๆ (Tests Should Measure Important Abilities)

2. เป็นแบบทดสอบที่คล้ายกับการเล่นจริง (Tests Should be Like Game Situations)
3. เป็นแบบทดสอบที่วัดการกระทำของบุคคลหนึ่งๆ โดยเฉพาะ (Tests Should Involve One Performer Only)
4. เป็นแบบทดสอบที่เน้นทำทางที่ดี (Tests Should Encourage Good Form)
5. เป็นแบบทดสอบที่มีวิธีการให้คะแนนที่แม่นยำ (Tests Should Provide Accurate Scoring)
6. เป็นแบบทดสอบที่กำหนดจำนวนครั้งในการทดสอบเพียงพอ (Tests Should Provide a Sufficient Number of Trial)
7. เป็นแบบทดสอบที่น่าสนใจและมีความหมาย (Tests Should be Interesting and Meaningful)
8. เป็นแบบทดสอบที่มีความยากง่ายเหมาะสม (Tests Should be of Suitable Difficulty)
9. เป็นแบบทดสอบที่คะแนนสามารถนำมาตัดสินโดยใช้ค่าสถิติ (Tests Should be Judge Partly ; by Statistical Evidence)
10. เป็นแบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยสำหรับการแปลผลการกระทำ (Tests Should by Provide a Means for Interpreting Performance)

หลักเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบทักษะกีฬา

เกณฑ์การเลือกแบบทดสอบ หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาเลือกแบบทดสอบ มาตรฐานที่มีอยู่แล้วให้เหมาะสมกับสภาพที่ต้องการและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ซึ่ง บาร์โร (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 38 – 50 ; อ้างอิงจาก Barrow. 1979 : 37 – 50) ได้แบ่งเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบทางพลศึกษา ดังนี้

1. มาตรฐานทางเทคนิค (Technical Standards)

มาตรฐานทางเทคนิคผู้สร้างแบบทดสอบเป็นผู้สร้างและพัฒนาขึ้นในขณะที่ทำการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบนั้นๆ ก่อนตีพิมพ์เผยแพร่มาตรฐานทางเทคนิคเหล่านี้ได้จากการวิเคราะห์ตามขั้นตอนและระบบสถิติต่างๆ ได้แก่

1.1 ความเป็นปรนัย (Objectivity) ความเป็นปรนัย เป็นมาตรฐานอย่างแรกที่ต้องพิจารณา ความเป็นปรนัย หมายถึง ระดับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคะแนนที่มีผู้ให้คะแนนหลายคน จากแบบทดสอบเดียวกัน ในกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน ถ้าแบบทดสอบมีความเป็นปรนัยสูง ผู้ให้คะแนนจะไม่มีโอกาสลำเอียงหรือใช้ความคิดของตัวเองในการให้คะแนนความเป็นปรนัยจะวัด

ประสิทธิภาพและคุณค่าของผู้ให้คะแนน และคุณลักษณะประจำตัวของแบบทดสอบ ความเป็นปรนัย คล้ายกับความเชื่อมั่น ต่างกันที่กระบวนการทดสอบ คือ ผู้ให้คะแนนความชัดเจนของวิธีการต่าง ๆ โดยเฉพาะวิธีการให้คะแนนที่แน่นอนชัดเจน ใครให้คะแนนก็ได้ค่าเหมือนกันหรือไม่แตกต่างกัน เป็นคุณสมบัติของค่าของความเป็นปรนัย

1.2 ความเชื่อมั่น (Reliability) แบบทดสอบจะบอกถึงความเชื่อมั่น ถ้าผู้ทดสอบคนเดียว กันทดสอบกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน ในการทดสอบครั้งที่หนึ่ง ครั้งที่สอง หรือครั้งที่สามคะแนนนักเรียน แต่ละคนได้สูงในครั้งแรกก็จะได้คะแนนสูงในครั้งที่สอง และคนที่ได้คะแนนต่ำในครั้งแรกก็จะได้ คะแนนต่ำในครั้งที่สองหรือกล่าวได้ว่า คะแนนการทดสอบครั้งที่หนึ่งกับครั้งที่สองมีความสัมพันธ์กัน ทางบวกและควรอยู่ในระดับปานกลางหรือระดับสูง

1.3 ความเที่ยงตรง (Validity) เป็นมาตรฐานทางเทคนิคของแบบทดสอบที่สำคัญที่สุด เพราะความเที่ยงตรงเป็นสิ่งที่บอกถึงความซื่อสัตย์ (Honesty) ของแบบทดสอบ ดังนั้นในการทดสอบ แต่ละครั้ง ผู้ทดสอบ (ครู) ต้องคำนึงเสมอว่าความเที่ยงตรงคือ วัตถุประสงค์ของแบบทดสอบ ซึ่ง ความเที่ยงตรงมีหลายแบบต่าง ๆ กันดังนี้

1.3.1 ความเที่ยงตรงเชิงเหตุผล (Logical Validity) หรือความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ ความเที่ยงตรงแบบนี้ได้จากการที่ผู้สร้างแบบทดสอบจัดให้ผู้มีประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ ได้พิจารณา ถึงเหตุและผลพื้นฐานหรือด้วยสามัญสำนึกในเรื่องนั้นๆ แล้วตัดสินใจ

1.3.2 ความเที่ยงตรงเชิงสภาพ (Concurrent Validity) หมายถึง ความเที่ยงตรงที่ ได้จากการวัดความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบชุดที่เหมาะสมทดสอบเวลาเดียวกัน หรือ ใกล้เคียงกัน ซึ่งมีเกณฑ์ในการหาความเที่ยงตรง ดังนี้

- บุคคลประเมินค่า (Subjective Rating) ในการให้คะแนนนักเรียนบางครั้งครู กำหนดให้บุคคลอื่นเป็นผู้ประเมิน บุคคลที่จะประเมินอย่างน้อย 3 – 5 คน หรือ 7 คน

- แบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงอยู่แล้ว (Previously Validated Test) เป็น การสร้างและพัฒนาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบใหม่ เมื่อใช้แบบทดสอบที่มีค่าความเที่ยงตรงอยู่ แล้วเป็นเกณฑ์ โดยนำคะแนนการทดสอบนักเรียนกลุ่มเดียวกันด้วยแบบทดสอบใหม่กับแบบทดสอบ ที่มีความเที่ยงตรงอยู่แล้ว

- คะแนนผสม (Composite Score) จะใช้เป็นเกณฑ์ในการสร้าง และพัฒนา ความเที่ยงตรงเมื่อแบบทดสอบนั้นต้องการวัดความสามารถกว้างๆ

- ผลการแข่งขัน (Tournament Standings) การใช้ผลการแข่งขันเป็นเกณฑ์ใน การสร้างและพัฒนาความเที่ยงตรงเชิงสภาพเมื่อคาดว่าทักษะที่ต้องการวัดเป็นทักษะในระดับสูง แบบทดสอบบางฉบับสร้างเพื่อวัดผู้เริ่มเล่น บางฉบับเพื่อวัดผู้เล่นระดับกลาง บางฉบับเพื่อวัดผู้เล่น ระดับสูง หรือบางฉบับเพื่อวัดบุคคลทั่วไป

1.3.3 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) เป็นความเที่ยงตรงของแบบทดสอบเพื่อวัดความสมบูรณ์ของความสามารถในการเล่นกีฬาหนึ่งๆ หรือสมรรถภาพโดยใช้ทั้งลักษณะของความเที่ยงตรงเชิงสภาพ และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างรวมกันเพื่อให้แบบทดสอบใหม่มีความเชื่อถือได้มากขึ้น ได้แก่

- เปรียบเทียบโดยเวลา (Comparison Overtime) คือ การหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยใช้เวลาเป็นเครื่องกำหนด

- การเปรียบเทียบโดยระดับชั้น (Comparison With Levels) โดยการนำแบบทดสอบนั้นไป ทดสอบกับกลุ่มผู้เริ่มต้น (เริ่มเรียน) กับกลุ่มเรียนในระดับกลาง แล้วนำค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกัน หากแตกต่างกัน (โดยกลุ่มระดับกลางต้องได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า) สรุปได้ว่าแบบทดสอบนั้นสามารถบอกความแตกต่างของผู้เล่นได้

1.4 เกณฑ์ (Norm) เกณฑ์เป็นหลักการเลือกแบบทดสอบทางเทคนิคอันดับที่สี่

หมายถึง สเกล หรือมาตราที่แสดงถึงระดับความสามารถของตัวอย่างหรือในประชากรเดียวกันเกณฑ์ได้จากการเปลี่ยนคะแนนดิบให้เป็นคะแนนมาตรฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบและแปลผล

2. มาตรฐานทางการปฏิบัติ (Practical Standards) เป็นหลักการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเลือกแบบทดสอบ เช่นเดียวกับมาตรฐานทางเทคนิค มาตรฐานทางปฏิบัติมีความจำเป็นอย่างมากเมื่อพิจารณาถึงการเตรียมที่จะนำแบบทดสอบไปใช้ การทำการทดสอบและเมื่อนำผลการทดสอบไปใช้ จะเน้นการเลือกมาตรฐานทางปฏิบัติที่ควรพิจารณาถึง ได้แก่

2.1 ข้อพิจารณาทางการจัดดำเนินการทดสอบ

2.1.1 อุปกรณ์ (Equipment) อุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการทดสอบต้องมีความเหมาะสมและราคาถูก ทั้งนี้เพราะอุปกรณ์ราคาแพงไม่เหมาะสมที่จะใช้ในโรงเรียน แบบทดสอบที่นำมาใช้ควรใช้อุปกรณ์ที่ครูสามารถทำเองได้หรือหาง่าย นอกจากนั้นแบบทดสอบที่ดีควรใช้อุปกรณ์ในกีฬานั้นๆ

2.1.2 เวลา (Time) เป็นสิ่งที่ผู้ทดสอบต้องพิจารณาถึง ไม่ว่าจะเป็นการทดสอบแบบกลุ่ม แบบคู่ หรือแบบเปลี่ยนฐาน จะต้องมีบุคคลคอยควบคุมเวลาในการทดสอบ และแบบทดสอบทั้งฉบับควรทดสอบนักเรียนทั้งชั้นภายในเวลา 1 – 2 คาบ หากมีการวางแผนการทดสอบที่ดี

2.1.3 เงิน (Money) คุณค่าของการวัดผลไม่ได้ขึ้นอยู่กับการใช้อุปกรณ์ราคาแพง

2.1.4 ประโยชน์ (Utility) ประโยชน์ที่สำคัญจากแบบทดสอบ คือ ผลการทดสอบต้องนำมาใช้ได้โดยเร็ว เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจถึงผลการทดสอบของตนเองมากที่สุด

2.2 คุณค่าในการพัฒนา (Developmental Values) แบบทดสอบที่เลือกมาใช้ต้องพิจารณาถึงว่า เมื่อนักเรียนทดสอบแล้ว จะทำให้นักเรียนเกิดพัฒนาทางด้านต่างๆ ด้วยการพัฒนาที่นักเรียนควรจะได้รับ ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสังคม ที่ดีขึ้น

วิทยา บุญชัย (2529 : 25 – 27) กล่าวถึงเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบ โดยทั่วไปควรมีเกณฑ์ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง ความถูกต้องที่ข้อสอบวัดได้ตรงตามเป้าหมายที่ต้องการจะวัด เช่น แบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการเล่นแบดมินตัน การทดสอบว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงมากน้อยเพียงใด ก็โดยศึกษาคะแนนจากการทดสอบนั้นว่าเป็นไปตามความสามารถในการเล่นที่แท้จริงดีเพียงใด เพื่อประเมินความสัมพันธ์ดังกล่าว เราก็สามารถทดสอบกับผู้เรียนได้ โดยจัดผู้เรียนแบบพบกันหมด ผู้เรียนที่ได้คะแนนจากการทดสอบสูง จำนวนครั้งของการชนะก็จะมีมากด้วย ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงสูง

2. ความเชื่อถือได้ (Reliability) หมายถึงแบบทดสอบนั้นหรือข้อทดสอบนั้น เมื่อสอบไปแล้วผู้ตรวจสามารถให้คะแนนได้คงที่และแน่นอน และแม้ว่าจะใช้แบบทดสอบชุดเดิมนี้ทำการทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มเดิมอีก ผู้เรียนก็จะตอบหรือทำได้เหมือนเดิม (ในขณะที่ผู้เรียนนั้นยังมิได้มีการเรียนรู้เพิ่มเติม) เช่นเดียวกัน ในการพิจารณาความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบทักษะทางกีฬาแบดมินตัน เมื่อนำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่ม ก ในวันนี้ หลังจากนั้น 1 สัปดาห์นำแบบทดสอบไปทดสอบนักเรียนกลุ่ม ก ตามเดิม (ครูคนเดิม) เมื่อนำคะแนนของทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบ ปรากฏว่านักเรียนได้คะแนนจากการทดสอบทั้งสองครั้งใกล้เคียงกันหรือเหมือนกับครั้งแรก แสดงว่า แบบทดสอบมีความเชื่อถือได้ซึ่งเป็นความคงที่ของความสามารถของนักเรียน เพื่อความแน่นอนเกี่ยวกับการศึกษาหรือทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบนี้ เราต้องคาดว่าไม่มีการเรียนเพิ่มเติมในช่วงของการทดสอบ เพื่อให้สภาพภาพของนักเรียนไม่เปลี่ยนแปลง

3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) แบบทดสอบนั้นมีความคงที่ในการให้คะแนนในการตรวจให้คะแนนนั้น ไม่ว่าจะตรวจเมื่อใดหรือใครเป็นคนตรวจคำตอบก็ตาม คะแนนของคำตอบนั้นจะคงเดิมอยู่เสมอ

4. เกณฑ์ปกติ (Norms) หมายถึง มาตรฐานที่กำหนดไว้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของประชากรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งครูสามารถนำผลจากการทดสอบไปเปรียบเทียบกับประชากรในลักษณะเดียวกันได้

การสร้างเกณฑ์ปกตินี้อาศัย อายุ ส่วนสูง น้ำหนัก และอื่นๆช่วยในการพิจารณาทางพลศึกษายังมีข้อปลีกย่อยอีก เช่น แบ่งเกณฑ์ปกติระหว่างเกณฑ์ปกติระหว่างนักเรียนชาย หญิง การสร้างเกณฑ์ปกติมีขอบข่ายดังนี้

4.1 ประชากรที่ใช้จะต้องมีจำนวนมาก

4.2 ข้อมูลที่นำมาสร้างเกณฑ์ปกติต้องเป็นตัวแทนของประชากรได้จริง โดยการสุ่มที่กระจาย ค่าที่ได้ไม่สูงหรือต่ำจนเกินไป

4.3 เกณฑ์ปกติที่ได้ควรใช้เฉพาะกลุ่มในท้องถิ่นเท่านั้น เพราะแต่ละท้องถิ่นหรือแต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน

4.4 เกณฑ์ปกติต้องมีการปรับปรุงด้วย เพราะการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและด้านต่าง ๆ ซึ่งแน่นอนเหลือเกินว่าลักษณะความสามารถของเด็กก็เปลี่ยนไปด้วย

นอกจากนี้ยังมีเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการเลือกและประเมินผลแบบทดสอบ คือ

1. การดำเนินการทดสอบ (ส่วนที่เกี่ยวข้องคือ เวลา อุปกรณ์ สถานที่ และจำนวนผู้ทดสอบ) ไม่ยุ่งยากหรือซับซ้อนมากเกินไป
2. อุปกรณ์ ควรเลือกแบบทดสอบที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากเกินไป สิ่งที่คุณควรพิจารณา คือ เลือกแบบทดสอบที่มีความแม่นยำ ใช้อุปกรณ์น้อย และราคาไม่แพง
3. เวลา เนื่องจากมีเวลาจำกัด ส่วนมากเป็นชั่วโมงสอนตามปกติซึ่งมีเวลาไม่มากนัก ดังนั้นแบบทดสอบที่นำมาใช้ไม่ควรใช้เวลามากเกินไป
4. ความสำคัญของแบบทดสอบ สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ควรคำนึง คือ ทัศนคติของผู้เรียนในการทดสอบ เพื่อจะได้ทราบความก้าวหน้าในการเรียน เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนพยายามเอาชนะตนเอง รู้ระดับการพัฒนาของตนเอง

คลาร์ก (Clarke, 1968:25) ได้เสนอแนะว่าการเลือกแบบทดสอบที่ดีควรพิจารณาเกณฑ์ที่ใช้เลือกแบบทดสอบควรมีคำถามดังนี้

1. แบบทดสอบมีคุณภาพพอที่จะวัดในสิ่งที่เราต้องการได้หรือไม่ ซึ่งเป็นเรื่องของความเที่ยงตรง
2. แบบทดสอบสามารถทดสอบได้อย่างถูกต้องแน่นอนหรือไม่ ซึ่งเป็นเรื่องของความเชื่อมั่นและความเป็นปรนัย
3. แบบทดสอบสามารถสอบได้อย่างถูกต้องแน่นอน
4. แบบทดสอบต้องมีความประหยัดและได้รับประโยชน์มากที่สุดหรือไม่

จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น เกี่ยวกับการวัดทักษะกีฬา การพิจารณาคุณลักษณะ และเกณฑ์ในการเลือกแบบทดสอบในการวัดทักษะกีฬาสามารถสรุปได้ว่า การวัดทักษะกีฬา คือ การวัดความสามารถของนักเรียน นักกีฬา ในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครู ผู้ฝึกสอนตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้และทำตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งการวัดทักษะกีฬาเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับครู ผู้ฝึกสอนจะได้นำผลที่ได้มาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ในการเรียน การสอน การฝึกซ้อมและการแข่งขัน สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ครู ผู้ฝึกสอนต้องศึกษาและพิจารณา คือ แบบทดสอบ ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวัดทักษะกีฬา ในการเลือกและพิจารณาคุณลักษณะของแบบทดสอบและเกณฑ์ในการนำแบบทดสอบมาใช้วัดทักษะกีฬาที่ดีนั้น จะต้องมีความสมบัติและลักษณะดังนี้

1. ความเป็นปรนัย (Objectivity) คือ ระดับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคะแนนที่มีผู้ให้คะแนนหลายคน จากแบบทดสอบเดียวกันในกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน
2. ความเชื่อมั่น (Reliability) คือ ความคงที่แน่นอนของแบบทดสอบ จะนำแบบทดสอบนั้นไปใช้กี่ครั้งก็ตาม ในกลุ่มตัวอย่างเดียวกันและสภาพแวดล้อมเดียวกัน เช่น ในการทดสอบครั้งที่ 1

ครั้งที่ 2 คะแนนที่ได้ในครั้งที่ 1 สูงก็จะได้คะแนนทดสอบครั้งที่ 2 สูงด้วย แต่ถ้าคะแนนสอบครั้งที่ 1 ต่ำก็จะได้คะแนนสอบครั้งที่ 2 ต่ำด้วย

3. ความเที่ยงตรง (Validity) คือ ความถูกต้องที่ข้อสอบวัดได้ตรงตามเป้าหมายที่ต้องการวัด

4. เกณฑ์ปกติ (Norms) คือ มาตรฐานที่กำหนดไว้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของประชากรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งสามารถนำผลการทดสอบไปเปรียบเทียบกับประชากรในลักษณะเดียวกันได้

5. แบบทดสอบต้องมีการอำนาจจำแนกสูง คือ สามารถแยกคนเก่งและคนอ่อนได้ชัดเจน

6. แบบทดสอบต้องมีลักษณะประหยัด ราคาไม่แพง และเป็นประโยชน์มากที่สุด

7. แบบทดสอบต้องดึงดูดความสนใจและท้าทายผู้ทดสอบ

8. แบบทดสอบต้องมีคุณค่าในการพัฒนา คือ ผู้เข้าทดสอบสามารถรู้ถึงความสามารถและข้อบกพร่องของตนเองเพื่อใช้ในการพัฒนาด้านต่าง ๆ ต่อไป เช่น ร่างกาย จิตใจ สังคม

นอกจากนี้การทดสอบทักษะกีฬา สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดดำเนินการทดสอบที่ดีจะต้องพิจารณาถึงลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. อุปกรณ์ (Equipment) จะต้องเหมาะสมและราคาถูก

2. เวลา (Time) จะต้องมีการควบคุมเวลาในการทดสอบการทดสอบที่ดีไม่ควรใช้เวลาในการทดสอบมากเกินไป

3. เงิน (Money) คุณค่าของการทดสอบไม่ได้ขึ้นอยู่กับการใช้อุปกรณ์ราคาแพงและใช้วิธีการทดสอบที่สิ้นเปลือง

4. ประโยชน์ (Utility) ผลการทดสอบต้องนำมาใช้ได้อย่างรวดเร็ว เพื่อช่วยให้ทราบผลการทดสอบของตนเองมากที่สุด

ประโยชน์ของการทดสอบทักษะกีฬา

การนำแบบทดสอบทักษะกีฬาไปใช้ คอลินส์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 53 – 55 ; อ้างอิงจาก Collins. 1978 : 4 - 5) กล่าวว่า มีผลประโยชน์อย่างน้อย 9 ประการ คือ

1. วัดผลสัมฤทธิ์ ความมุ่งหมายอันดับแรกของแบบทดสอบทักษะเพื่อวัดความก้าวหน้าของนักเรียนหรือระดับผลสัมฤทธิ์ เนื้อหา และทฤษฎีหลักการต่างๆ ของแต่ละรายวิชา

2. ให้คะแนนหรือเกรด นักเรียนอาจได้รับการประเมินพื้นฐานต่างๆ ตามแบบทดสอบการกระทำทางทักษะ เมื่อนักเรียนได้เรียนรายวิชาผ่านไป สิ่งนี้นักเรียนได้ก็คือ เกรดหรือคะแนน ซึ่งจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นระดับความก้าวหน้าหรือผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่แสดงออกให้เห็นตามแบบทดสอบทักษะนั้นๆ

3. เป็นการแบ่งกลุ่ม การใช้แบบทดสอบทักษะ ผู้สอนจะให้ทดสอบเพื่อแบ่งผู้เรียนตามระดับ เช่น ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง แทนที่จะให้เวลาเล็กน้อยในการสังเกตการกระทำ

หรือการแสดงออกทางทักษะ นอกจากนั้นการแบ่งกลุ่มนี้จะทำให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขันกีฬา ภายใน

4. เป็นแรงจูงใจ นักเรียนจะมีการตอบสนองในทางบวกต่อสิ่งที่มาท้าทาย เขาจะพยายามมาก ๆ เพื่อให้ได้คะแนนมาก ๆ กับการทดสอบจากแบบทดสอบทักษะมากกว่าให้เขากระทำหรือแสดงออกเพื่อเอาชนะเพื่อนในชั้น ด้วยเหตุนี้แบบทดสอบทักษะจึงเป็นสิ่งจูงใจที่ดีมาก เพื่อให้ นักเรียนเกิดการพัฒนาและก้าวหน้า

5. การฝึกซ้อมหรือปฏิบัติ คล้ายกับวัตถุประสงค์การจูงใจ จะมีนักเรียนฝึกซ้อมตามรายการของแบบทดสอบเพื่อให้ได้คะแนนมากขึ้นอีก การกระทำดังกล่าวถือว่าเป็นการสร้าง ความก้าวหน้าแก่ตัวเองและเป็นการทดสอบตัวเองซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในทักษะกีฬาต่าง ๆ และหากว่าครูหรือผู้ฝึกสอนเห็นประโยชน์และจัดให้นักเรียนได้ฝึกตามรายการของแบบทดสอบทักษะหรือบางส่วน โดยมีการสาธิตและอธิบายละเอียดแล้วนั้นก็แสดงว่าแบบทดสอบทักษะกีฬานั้นมีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์

6. การวินิจฉัย การพัฒนาทางทักษะเป็นพื้นฐานอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนพลศึกษา การวินิจฉัยถึงความสามารถของนักเรียนในแต่ละระดับ ถือว่าเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งในการสอน พลศึกษาเมื่อใช้แบบทดสอบทางทักษะต่าง ๆ ทำให้ผู้สอนรู้จักจุดบกพร่องของนักเรียนเพื่อการแก้ไขต่อไป

7. เครื่องช่วยการสอน โดยธรรมชาติของการสอนทักษะกีฬา นักเรียนจะต้องการเรียนรู้ถึงความก้าวหน้าและพัฒนาการทางทักษะของตัวเองทุกขณะ ฉะนั้นหากผู้สอนใช้รายการทดสอบในแบบทดสอบทักษะในการฝึกทักษะและเน้นมาก ๆ จะเป็นเครื่องช่วยในการสอนและช่วยนักเรียนมากขึ้น

8. เครื่องมือในการแปลความหมาย หน้าที่อย่างหนึ่งของการสอนพลศึกษา คือ การแปลผลหรือการแปลความหมายจากการเรียนของนักเรียนให้กับผู้บริหาร ผู้ปกครองนักเรียนและแก่สาธารณะทั่วไปได้ทราบ ซึ่งจะแปลความหมายใด ก็ต้องได้ผลมาจากแบบทดสอบทักษะที่มีคุณภาพ และสิ่งนี้ก็จะเป็นการยกระดับของโรงเรียนไปด้วย

9. การแข่งขัน จากการที่นักเรียนทำการแข่งขันหรือทำคะแนนให้ได้มาก ๆ ในแต่ละรายการทดสอบ จะเป็นเครื่องมือให้เห็นถึงการประสบความสำเร็จของโครงการพลศึกษา

พูนศักดิ์ ประถมบุตร (2532 : 361 – 362) กล่าวถึง ประโยชน์ของการทดสอบทักษะทางกีฬา ไว้ว่า การทดสอบทักษะทางกีฬาจะสะท้อนให้เห็นความสามารถของนักเรียนในการปฏิบัติแต่ละกิจกรรมกีฬา เช่น แบดมินตัน แอ็นด์บอล หรือบาสเกตบอล เป็นต้น เมื่อเราทราบระดับความสามารถของนักเรียนในกีฬาแต่ละอย่างแล้ว จะทำให้สามารถนำเอาคะแนนความสามารถของเขาไปใช้ประโยชน์ต่อไป คือ

1. การแบ่งกลุ่มนักเรียน เพื่อดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปตามระดับความสามารถของนักเรียน
2. เพื่อคัดเลือกตัวนักกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม
3. เพื่อทราบความก้าวหน้าของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งการทดสอบทักษะทางกีฬานี้ควรได้ทำการทดสอบตั้งแต่เริ่มเรียนครั้งหนึ่ง และสุดท้ายของการเรียนอีกครั้งหนึ่ง
4. เพื่อทราบความก้าวหน้าของชั้นเรียน เพื่อนำคะแนนที่ได้ไปสร้างคะแนนค่ากลาง (Mean) ในการให้คะแนนนักเรียนต่อไป

นอกจากนี้แล้วการวัดผลทักษะทางกีฬา จะเป็นเครื่องช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้เกิดการเรียนรู้ด้านทักษะเพิ่มขึ้นจากการทดสอบและจะเป็นผลส่งไปถึงการจัดโครงการพลศึกษาในโรงเรียนที่ได้ผล ช่วยให้ผู้บริหารได้เห็นความสำคัญและประโยชน์ของ กิจกรรมพลศึกษา คือเมื่อนักเรียนของโรงเรียนสนใจเรียนและฝึกฝนจนเกิดทักษะในกิจกรรมพลศึกษากันอย่างกว้างขวางแล้ว นอกจากจะได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนกิจกรรมพลศึกษาแล้วยังจะสร้างชื่อเสียงในด้านการศึกษาให้แก่โรงเรียน ลดปัญหาด้านความประพฤติพาลเกรของเด็กลดปัญหาสังคมจากการที่เด็กใช้เวลาว่างไปในทางอบายมุขต่างๆ เช่น มั่วสุมเล่นการพนัน เสพยาเสพติด เทียวเตรไไปในสถานที่ที่ไม่สมควรในยามค่ำคืน ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

จากประโยชน์ของการทดสอบทักษะกีฬาข้างต้นนี้ สรุปได้ว่า การทดสอบทักษะกีฬาสำหรับนักเรียน นักกีฬาเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะสะท้อนให้เห็นความสามารถของนักเรียน นักกีฬาในการแสดงความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ และยังสามารถนำผลคะแนนที่ได้ มาใช้ในการวัดความก้าวหน้าของนักเรียน ใช้ในการให้คะแนนหรือเกรดนักเรียน ใช้ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถ ใช้เป็นแรงจูงใจในการทดสอบทักษะกีฬา ใช้ในการฝึกซ้อมปฏิบัติและคัดตัว นักกีฬาใช้ในการวินิจฉัยความสามารถของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใดควรแก้ไขอะไรบ้าง ใช้เป็น เครื่องมือช่วยในการสอนของครู ใช้เป็นเครื่องมือในการแปลความหมายจากการทดสอบเพื่อแจ้งให้ ผู้ปกครอง ผู้บริหารของโรงเรียนทราบความสามารถต่างๆ ของนักเรียน ใช้ในการแข่งขัน ซึ่งทั้งหมดนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้ฝึกสอน นักเรียน และนักกีฬาต่อไป

การจัดอันดับคุณภาพ

การจัดอันดับคุณภาพ เป็นเครื่องมือการวัดผลชนิดหนึ่ง ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการแสดงพฤติกรรมของผู้ที่ถูกวัดในด้านต่างๆ และมีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับการจัดอันดับคุณภาพไว้ดังนี้

มัททนี ภูฎาคาร (2542 : 61) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการจัดอันดับคุณภาพไว้ว่า การจัดอันดับคุณภาพ เป็นเทคนิคในการให้คะแนนเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานทั้งที่เป็นกระบวนการ(Proces

และผลผลิต (Product) ที่เกี่ยวกับคุณค่าหรือคุณภาพของงานที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ยากแก่การวัดออกมาเป็นตัวเลขโดยตรง เช่น ในการให้คะแนนความประพฤติ คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์และสังคม คะแนนคัดลายมือ งานวาดเขียน งานการฝีมือ เรียงความการเตรียมงานหรือปฏิบัติงานในห้องทดลอง เป็นต้น

เชาวนา ชวลิตธำรง (2534 : 14) ได้ให้ความหมายของการจัดอันดับคุณภาพไว้ว่า การจัดอันดับคุณภาพ เป็นวิธีการให้คะแนนเพื่อให้เกิดความยุติธรรมและเชื่อถือได้ เป็นวิธีที่เหมาะสมจะใช้วัดผลงานและพฤติกรรมที่ไม่สามารถให้คะแนนแต่ละคะแนนออกมาได้อย่างชัดเจน เช่น การคัดลายมือ การเขียนภาพ การเขียนเรียงความ ผลผลิตด้านศิลปหัตถกรรม พฤติกรรมในห้องเรียน เป็นต้น

สุนันท์ ศลโกสุม (2525 : 95 – 103) ได้กล่าวเกี่ยวกับการจัดอันดับคุณภาพไว้ว่า การจัดอันดับคุณภาพ หมายถึง การให้คะแนนที่เกี่ยวกับคุณค่าหรือคุณภาพของลักษณะนามธรรมต่างๆ ที่ไม่สามารถวัดออกมาได้เป็นตัวเลขได้โดยตรง เช่น ในการให้คะแนนความประพฤติ คะแนนพัฒนาการทางอารมณ์และสังคม คะแนนคัดลายมือ วาดเขียน เป็นต้น การวัดแบบนี้ต้องใช้วิธีการจัดอันดับคุณภาพ แล้วจึงใช้วิธีการทางสถิติ แปลงอันดับของคุณภาพเหล่านั้นให้ออกมาเป็นปริมาณตัวเลข (Scaling or Rating) ว่าผลงานของเด็กนั้นมีค่าหรือคุณภาพมากน้อยเท่าใด การจัดอันดับคุณภาพแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1. การจัดอันดับคุณภาพโดยการกำหนดตำแหน่ง (Ranking Method)

เป็นการกำหนดอันดับที่ให้แก่คุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการให้คะแนน จากอันดับที่ดีที่สุดไปสู่อันดับที่แย่ที่สุดตามลำดับ

วิธีการจัดอันดับคุณภาพ

1. แบ่งคุณภาพของงานออกเป็นกองๆ พิจารณาคุณภาพของงานที่จะทำการจัดอันดับด้วยคุณธรรมอันสูงยิ่ง โดยปราศจากอคติใดๆทั้งสิ้น โดยพิจารณาว่า ผลงานของนักเรียนอยู่ในระดับใดในกลุ่ม ดี ปานกลาง เลว หรือ สูง กลาง ต่ำ หรือถ้าจะพูดให้ถูกต้องแบ่งงานที่พิจารณาออกเป็น 3 กอง หรือ 3 ประเภท การแบ่งเช่นนี้บางทีผลงานบางชนิดที่ใหญ่โตมาก เช่น ภาพวาด หรือการทำงานฝีมือใหญ่ๆบางชนิด การจะเอาผลงานเหล่านั้นมากองก็จะทำได้ยากให้ใช้วิธีการโดยการเขียนชื่อเจ้าของงานใส่ในกระดาษหนาๆขนาดกระดาษวาดเขียนก็ได้เมื่อแบ่งกองก็ใช้บัตรของชื่อนี้แทน ถ้ามีความชำนาญในการพิจารณาผลงาน จะแบ่งเป็น 5,7,9 หรือ 11 กองก็ได้ แต่อย่าแบ่งออกเป็นเลขคู่ เช่น 2,4 หรือ 6 กอง

2. ตรวจสอบความแน่นอนของการพิจารณาผลงาน เมื่อพิจารณาผลงานของเด็กแบ่งเป็น 3 ประเภท หรือ 3 กองแล้ว ต้องตรวจสอบความแน่นอนเสียครั้งหนึ่ง โดยตรวจสอบรายชื่อโดยพิจารณา ชิ้นงานของเด็กกลุ่มกลาง ซึ่งมักมีมากกว่ากลุ่มอื่นๆ เพื่อให้ตัวเองเกิดความรู้สึกสร้างระดับมาตรฐานปานกลางในใจ เมื่อตรวจกลุ่มกลางเสร็จแล้ว ก็ตรวจกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำที่ละกลุ่ม และ

เทียบว่ามี เหตุผลสมควรแล้วหรือยังที่จะให้แต่ละคนนั้นๆ อยู่ในประเภทนั้นจริงๆ ถ้าพบว่าบกพร่องก็ต้องแก้ไขย่ำยให้ถูกกลุ่มถูกประเภทเสียก่อน

3. ทำการพิจารณาทีละกลุ่ม ให้พิจารณากลุ่มสูงก่อน โดยเรียงอันดับไปที่ละคนๆ จากดีมากที่สุดของประเภทสูง ไปหาดีน้อยที่สุดของกลุ่มนั่นเอง งานชิ้นเด่นสุดของกองนั้นวางไว้หัวแถว ถ้าเป็นบัตรชื่อก็วางไว้บนสุด คนเด่นรองก็ให้อยู่ล่างๆ ถัดไปตามลำดับ ให้เรียงลำดับเช่นนี้จนหมดประเภทสูง ก็วางกองนั้นเอาไว้ต่างหาก เสร็จแล้วพิจารณากลุ่มกลางเรียงอันดับผลงานจากดีที่สุดของกลุ่มกลางไปแย่งที่สุดของกลุ่มกลาง โดยวิธีเดียวกันกับกองของกลุ่มสูงแล้วกองไว้อีกกอง จากนั้นก็เริ่มเรียงกองต่ำสุด โดยทำนองเดียวกันอีกจนหมด ต้องให้คนผลงานดีที่สุดของแต่ละกลุ่มอยู่บนสุด

4. รวมอันดับของทั้ง 3 กองเข้าด้วยกัน โดยการเรียงอันดับให้ต่อเนื่องกัน นั่นคือปลายของกลุ่มสูงจะต้องต่อด้วยต้นของกลุ่มกลาง ปลายของกลุ่มกลางจะต้องต่อด้วยต้นของกลุ่มต่ำพยายามตรวจสอบเรียงลำดับตรงบริเวณหัวต่อให้ถูกต้อง ถ้าต้นของกลุ่มกลางดีกว่าปลายของกลุ่มสูงก็ต้องเปลี่ยนที่กัน เมื่อเรียงต่อเนื่องกันเช่นนี้แล้วให้พิจารณาว่า เรียงคุณภาพของงานจากคุณภาพสูงสุดลดหลั่นกันลงไปหาต่ำสุด เป็นลำดับต่อกันหรือไม่

5. พิจารณาความถูกต้องของการจัดอันดับที่ เมื่อเรียงเสร็จแล้วให้ทิ้งไว้ก่อน แล้วจึงนำมาพิจารณาใหม่อีกที โดยพิจารณาว่าผู้จัดอันดับมีหลักเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้อย่างไร ในเรื่องต่อไปนี้

5.1 ความเข้าใจถึงคุณลักษณะที่จัดอันดับว่าสิ่งที่จะจัดอันดับนั้น มุ่งวัดพฤติกรรมอะไรและแสดงออกได้อย่างไร โดยพิจารณาจากจุดมุ่งหมายของการสอนผลงานในเรื่องที่จัดอันดับ

5.2 ควรจัดอันดับที่ละคุณลักษณะ นั่นคือ ถ้างานชิ้นหนึ่งมีหลายคุณภาพที่ต้องการจะจัดอันดับ ต้องจัดอันดับทีละคุณลักษณะ เช่น การพิจารณาการคัดลายมือของผู้เรียน ซึ่งมีเกณฑ์ในการตัดสิน 2 อย่าง คือ คุณภาพและปริมาณของการคัด ต้องจัดอันดับคุณภาพได้แก่ความสวยงามเสียหนึ่งครั้งก่อนจนแปลงเป็นคะแนน แล้วจึงเริ่มจัดอันดับเกี่ยวกับปริมาณของการคัดอีกครั้งหนึ่ง

5.3 ตัวผู้จัดอันดับต้องไม่มีความลำเอียง หรืออคติใดๆ ทั้งสิ้น เช่น ความรักใคร่ส่วนตัว ความโกรธ ความเกรงใจ เป็นต้น

5.4 อย่าเอารอยพิมพิไจจากเรื่องอื่นๆ มาปนกับเรื่องที่กำลังจัดอันดับ เช่น จัดอันดับคะแนนการฝึกพลศึกษา อย่าได้เอารอยพิมพิไจที่เด็กคนนี้เก่งวิชาอื่นๆ มาคิดว่าเด็กจะต้องเก่งวิชาที่กำลังจัดอันดับด้วย

5.5 จัดอันดับเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยครูหลายๆคน จะได้ผลแน่นอนกว่าที่จัดโดยครูคนเดียวทำแบบนี้อาจจะต่างคนต่างจัดแล้วนำมาเทียบกันอีกทีแล้วจึงพิจารณาที่แตกต่างกันว่าสมควรอย่างไร

6. แปลงอันดับที่เรียงเสร็จแล้วให้กลายเป็นตัวเลข ตัวเลขนี้แปลงจากอันดับที่ให้เป็นตำแหน่งร้อยละ (Percent Position) โดยใช้สูตร

$$\text{ตำแหน่งร้อยละ} = \frac{100 (\text{อันดับ} - .5)}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$$

แล้วนำตัวเลขตำแหน่งร้อยละที่คิดได้นี้ ไปเทียบกับตารางบัญชีสำหรับแปลงอันดับให้เป็นคะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน จากตารางของ การ์เรทท์ (Henry E. Garrett)

ข้อสังเกตในการจัดอันดับ

1. การแปลงอันดับเป็นคะแนนนี้จะมีค่าคงที่เสมอ ถ้าจำนวนนักเรียนในชั้นไม่เปลี่ยนแปลงเมื่อเป็นเช่นนี้สามารถทำบัญชีตารางไว้ก่อน เช่น ในห้องมีนักเรียนทั้งหมด 50 คน

$$\text{อันดับที่ 1 จะได้ตำแหน่งร้อยละ} \quad \frac{100 \times .5}{50} = 1.00 \quad \text{ได้คะแนน 93 คะแนน}$$

$$\text{อันดับที่ 2 จะได้ตำแหน่งร้อยละ} \quad \frac{100 \times 1.5}{50} = 3.00 \quad \text{ได้คะแนน 86 คะแนน}$$

$$\text{อันดับที่ 39 จะได้ตำแหน่งร้อยละ} \quad \frac{100 \times 38.5}{50} = 77 \quad \text{ได้คะแนน 35 คะแนน}$$

2. เด็กที่ได้อันดับที่เท่ากันในจำนวนนักเรียนที่ต่างกันจะได้คะแนนไม่เท่ากัน เช่น เด็กได้อันดับที่ 1 ในชั้น 30 คน จะได้คะแนนเพียง 90 ใน 100 เด็กได้อันดับที่ 1 ในชั้น 45 คน จะได้คะแนน 92 จากคะแนน 100 เด็กได้อันดับที่ 1 ในชั้น 50 คนจะได้ 93 คะแนนจาก 100 คะแนน เพราะฉะนั้นถ้าได้อันดับที่ 1 ในกลุ่มคนมาก ๆ จะได้คะแนนสูงซึ่งนับว่ายุติธรรมดีแล้ว

3. ในโรงเรียนหนึ่งๆ มีหลายห้องมีการเรียนการสอนเหมือนกันและมีการวัดผลเหมือนกัน ควรได้จัดอันดับรวมทุกห้องเข้าด้วยกัน เพื่อจะได้เป็นมาตรฐานการวัดอันดับเดียวกัน

4. อย่ายุบรวมจำนวนอันดับให้มีน้อยกว่าจำนวนนักเรียนทั้งหมด เนื่องจากการให้คะแนนแบบนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียน และจำนวนอันดับที่ที่ครูจัดเรียงๆกัน ฉะนั้นอย่าไปยุบจำนวนชั้นอันดับให้มีน้อยกว่าจำนวนนักเรียนทั้งหมด จริงอยู่ถ้าเรียงอันดับจะพบว่านักเรียนมีความสามารถอยู่ในอันดับเดียวกันแต่ต้องพิจารณาดูให้ดี ๆ ก็พบว่ามีดีหรือเลวกว่ากันอยู่ตรงไหน ซึ่งเป็นข้อบกพร่องกว่ากันนิดหนึ่ง การจัดอันดับก็จะเท่ากับจำนวนเด็ก

5. ในการเทียบตำแหน่งร้อยละให้เป็นคะแนนให้ใช้ตัวเลขที่ใกล้เคียงที่สุดเท่าที่ปรากฏอยู่ในบัญชี ทำให้มีความสงสัยว่าคะแนนที่ได้ไม่ตรงกับความจริง ในเรื่องนี้ไม่ต้องกังวลเพราะตำแหน่งจะต้องเปลี่ยนไปหลาย ๆ ตำแหน่ง จึงจะทำให้คะแนนเปลี่ยนไปเท่ากับ 1 คะแนนเท่านั้น

2. การจัดอันดับคุณภาพโดยการใช้อนุกรมส่วนประมาณค่า (Numerical Rating Scale)

การจัดอันดับคุณภาพของผลงานบางอย่างมีหลายคุณลักษณะที่ต้องทำการจัดอันดับ เมื่อเป็นเช่นนี้ทำให้เสียเวลามากในการมาจัดเรียงโดยวิธีการจัดอันดับ เพราะต้องทำหลายครั้ง มีวิธีการอีกอย่างหนึ่งในการให้คะแนน คือ กำหนดคุณภาพของงานให้เป็นข้อความให้ครบตามคุณลักษณะของงานนั้นๆ และแต่ละข้อความกำหนดคุณภาพของงานเป็นดีมาก ดี ปานกลาง แย่ แย่มาก หรือจะกำหนดเป็น ดี ปานกลาง แย่ ก็ได้ แล้วแปลงคุณภาพเหล่านั้นเป็นตัวเลข เช่น ดีมาก เป็น 5 ดี เป็น 4 ปานกลาง เป็น 3 แย่ เป็น 2 และ แย่มาก เป็น 1 แล้วทำการตรวจผลงานของนักเรียนทีละคน โดยพิจารณาทีละคุณลักษณะตามข้อความที่กำหนดไว้ว่า ควรอยู่ในระดับไหน ใน 5,4,3,2,1 แล้วให้คะแนนตามนั้นจนครบตามคุณลักษณะทั้งหมด วิธีการนี้เป็นวิธีการจัดอันดับคุณภาพโดยใช้รหัส ตัวเลข ข้อสำคัญสำหรับการจัดอันดับประเภทนี้ก็คือ ต้องกำหนดรายการของผลการปฏิบัติงานให้ครบตามสิ่งที่ต้องการจัดอันดับ การกำหนดระดับผลการปฏิบัติงาน หรือผลของงานเป็นมาตราส่วนประมาณค่าอาจกำหนดเป็น 3,5,หรือ 7 ก็ได้ แล้วแต่จะกำหนดขึ้น ตามการกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการ ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ใช้ 3 ระดับ โดยกำหนดระดับเป็น 0,1,2

0 หมายถึง ต้องแก้ไข

1 หมายถึง พอใช้

2 หมายถึง ดี

การกำหนดคุณลักษณะในการจัดอันดับงานแต่ละเรื่องครูผู้สอนต้องเป็นคนกำหนดว่าในงานชิ้นหนึ่งๆ หรือคุณธรรมด้านหนึ่งๆ ควรจะกำหนดคุณลักษณะใดบ้าง

การใช้การจัดอันดับคุณภาพ

1. เมื่อให้คะแนนผลงานทางภาคปฏิบัติ ซึ่งต้องกำหนดรายการของสิ่งที่จะต้องประเมินไว้ให้ถูกต้องครบถ้วน

2. เมื่อต้องการให้คะแนนสิ่งที่เป็นคุณธรรม เช่น ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์

3. เมื่อต้องการพิจารณาวิธีการปฏิบัติงาน การปฏิบัติงานจะเป็นการกระทำที่แสดงให้เห็นเพียงระยะหนึ่งแล้วผ่านพ้นไป จึงต้องใช้การจัดอันดับแบบมาตราส่วนประมาณค่า

4. เมื่อต้องการพิจารณาคุณภาพของสิ่งที่ต้องการประเมินว่า อยู่ในระดับใดในหลายๆ อันดับที่กำหนดให้ เช่น ผ่าน ไม่ผ่าน เป็นต้น

ภัทธา นิคมานนท์ (2532 : 27 – 31) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับ การจัดอันดับคุณภาพว่าเป็นการพิจารณาเรียงอันดับปริมาณหรือคุณภาพอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเปรียบเทียบกับบุคคล หรือสิ่งที่มีอยู่ในกลุ่มเดียวกัน หรือประเภทเดียวกัน ในการเรียนการสอนนั้น ตามปกติจะเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับความสามารถของนักเรียน เช่น ความสามารถในการวาดเขียน ความสามารถในการเล่นดนตรี ความสามารถในการพูด เป็นต้น การจัดอันดับและประมาณค่าพฤติกรรมอาจกระทำในขณะที่พฤติกรรมนั้นกำลังเกิดขึ้น เช่น ขณะรายงานอยู่ หรือหลังจากพฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นและเสร็จสิ้นแล้วก็ได้ เช่น อาจารย์นิเทศก็ให้คะแนนประมาณค่าการสอนของนักศึกษาฝึกสอนหลังจากที่ออกจากห้องสังเกตการสอนแล้ว หรืออาจกระทำภายหลังจากพฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นเป็นเวลานานก็ได้ การ

ประมาณค่าผลงานของนักเรียน อาจประมาณจากสมุดแบบฝึกหัดผลงานที่มอบหมายให้ทำ อาจประมาณค่าได้ในขณะที่ปฏิบัติงานหรือหลังจากที่งานนั้นเสร็จสิ้นแล้ว เช่น การประมาณค่าเกี่ยวกับผลงานการตัดลายมืออาจพิจารณาขณะที่นักเรียนกำลังตัดลายมืออยู่ เพื่อดูลีลาการตัดและความคล่องแคล่วในการตัด วิธีการทำทางขณะที่ตัดลายมือว่าถูกต้องเพียงไร และเมื่อตัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็พิจารณาในแง่ของคุณภาพว่าสวยงามและถูกต้องเพียงไร

เครื่องมือที่ช่วยในการจัดอันดับคุณภาพที่นิยมมากที่สุดได้แก่ มาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาตรฐานส่วนประมาณค่าที่รู้จักกันทั่วไปมี 3 แบบคือ การประมาณค่าเป็นตัวเลข เป็นภาษา และโดยการจัดอันดับ

1. มาตรฐานส่วนประมาณค่าแบบตัวเลข (Numerical Rating Scales)

เป็นแบบที่พบเห็นทั่วไป และใช้มากในวงการศึกษามาตรฐานส่วนประมาณค่าแบบตัวเลขนี้ จะเสนอตัวเลขเป็นระบบตามลำดับโดยให้ผู้สังเกตกำหนดค่าตัวเลขตามที่สังเกต เช่น กำหนดให้

5 หมายถึง ดีเลิศ

4 หมายถึง ค่อนข้างดี

3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง ไม่ค่อยดี

1 หมายถึง ไม่ดีเลย

มาตรฐานส่วนประมาณค่าที่เป็นตัวเลขนี้อาจมีค่านำหนักคะแนนถึง 7 ระดับ หรือมากกว่าก็ได้

2. มาตรฐานส่วนประมาณค่าแบบภาษา (Graphic Rating Scales)

เป็นการประมาณค่าโดยใช้ภาษาที่มีความหมายชัดเจนในตัวเอง เช่น เป็นประจำ ค่อนข้างบ่อย พอประมาณ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

3. การประมาณค่าโดยการจัดอันดับ (Ranking)

การจัดอันดับ เป็นเทคนิคการให้คะแนนเกี่ยวกับผลงานที่เป็นผลผลิตหรือกระบวนการที่เกี่ยวกับคุณค่าหรือคุณภาพของงานที่มีลักษณะนามธรรม ยากแก่การวัดออกมาเป็นตัวเลขโดยตรง เช่น งานวาดเขียน งานการฝีมือ เรียงความ คัดลายมือ การเตรียมงานหรือปฏิบัติงานในห้องทดลอง คะแนนความประพฤติ คะแนนพัฒนาการด้านต่างๆ เป็นต้น

หลักของการวัดชนิดนี้มีอยู่ว่า คุณลักษณะหรือคุณภาพของงานที่นำมาเปรียบเทียบกันนั้น มีความดี ความงามในปริมาณที่ไม่เท่าเทียมกัน มีข้อแตกต่างยิ่งหย่อนกว่ากันอยู่เสมอ ข้อแตกต่างเหล่านี้สามารถเรียงอันดับหรือจัดเป็นอันดับได้จากคุณภาพดีที่สุดในจนถึงคุณภาพด้อยที่สุด จากนั้นก็สามารถใช้หลักสถิติแปลงเป็นคะแนนได้

วิธีการจัดอันดับคุณภาพ

1. พิจารณางานอย่างละเอียดถี่ถ้วน แล้วแบ่งงานที่ต้องการวัดออกเป็น 3 พวก คือ ดี ปานกลาง ด้อย สำหรับสิ่งที่มีผลงานเห็นเด่นชัด เช่น งานวาดเขียน งานหัตถศึกษา เป็นต้น แต่

ถ้าหากเป็นการเปรียบเทียบคุณลักษณะของนักเรียน เช่น ความขยัน ความประพฤติ คะแนน พัฒนาการด้านต่าง ๆ อาจทำได้ โดยเขียนชื่อนักเรียนลงในบัตรแข็งแผ่นละชื่อ แล้วจัดแบ่งบัตรนั้นออกเป็น 3 กลุ่ม ตามลักษณะคุณลักษณะนั้น หรืออาจแบ่งเป็น 5 กลุ่ม 7 กลุ่ม หรือ 9 กลุ่มเลยก็ได้แต่ควรแบ่งเป็นจำนวนคี่เพราะสะดวกในการหากลุ่มกลาง

2. พิจารณาจัดเรียงลำดับภายในแต่ละกลุ่มจากคุณภาพที่ดีมากไปหาน้อย

3. นำอันดับแต่ละกลุ่มมาเรียงติดต่อกัน เรียงจากดีที่สุดไปหาต้อยที่สุด แล้วตรวจสอบความถูกต้อง อาจสลับที่กันใหม่ตามความเหมาะสมได้

4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ โดยลองทิ้งไว้สักระยะหนึ่งแล้วมาดูใหม่ เป็นการพิจารณาขั้นสุดท้าย

ข้อสังเกต การที่จะจัดอันดับได้ถูกต้อง เราต้องทราบลักษณะที่ต้องการวัดว่าคืออะไรแน่ เราต้องพยายามจัดอันดับทีละลักษณะ อย่าพิจารณาหลาย ๆ อย่าง ในเวลาเดียวกัน อีกประการหนึ่งต้องระวังอย่าให้ความลำเอียงหรือรอยพิมพ์ใจต่าง ๆ มามีผลต่อการพิจารณาจัดอันดับคุณภาพ ถ้าจะให้ผลแน่นอนต้องมีการตรวจสอบความเชื่อมั่น โดยเปรียบเทียบผลการตัดสินจากหลาย ๆ คน ดูว่ามีความสอดคล้องกันเพียงไร

5. แปลงอันดับที่ออกมาเป็นคะแนน โดยเทียบเป็นตำแหน่งร้อยละ (Percent Position) เสียก่อน ตามสูตร ดังนี้

$$\text{สูตร ตำแหน่งร้อยละ} = \frac{100 \times (\text{อันดับที่} - 0.5)}{\text{จำนวนทั้งหมด}}$$

การจัดอันดับนี้อาจมีความคลาดเคลื่อนในการจัดอันดับได้ ซึ่งจะทำให้ข้อมูลไม่มีคุณภาพ ความคลาดเคลื่อนนี้อาจเกิดจากตัวแปรหลายประการ ได้แก่ ผู้จัดอันดับไม่เข้าใจลักษณะที่จะจัดอันดับเพียงพอ ใช้วิธีการจัดอันดับที่ผิด มีความลำเอียงส่วนตัวกับผู้ที่ถูกจัดอันดับ เช่น มีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลใดก็จะจัดอันดับให้ดี เป็นต้น

การจัดอันดับคุณภาพที่กล่าวมาข้างต้นนี้ สรุปได้ว่า การจัดอันดับคุณภาพเป็นวิธีการหนึ่งในการให้คะแนน โดยการพิจารณาเรียงอันดับปริมาณคุณภาพอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเปรียบเทียบกับบุคคลหรือสิ่งที่มีอยู่ในกลุ่มเดียวกัน โดยการพิจารณาเกี่ยวกับพฤติกรรม คุณค่า คุณภาพของงานที่มีลักษณะเป็นนามธรรมยากแก่การวัดออกมาเป็นตัวเลขโดยตรง เช่น คะแนนความประพฤติ คะแนน พัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียน คะแนนความสามารถทางด้านทักษะกีฬา เป็นต้น การจัดอันดับคุณภาพดังกล่าวนี้ ครู ผู้ฝึกสอนต้องมีหลักและวิธีการวัดผลโดยการใช้เครื่องมือที่ช่วยในการจัดอันดับ ดังนี้ คือ มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 แบบ คือ

การประมาณค่าเป็นตัวเลข (Numerical Rating Scales) คือ การให้ผู้สังเกตกำหนดค่าตัวเลขตามที่สังเกต เช่น 5 หมายถึง ดีเลิศ 4 หมายถึง ค่อนข้างดี 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง ไม่ค่อยดี 1 หมายถึง ไม่ดีเลย เป็นต้น

การประมาณค่าเป็นภาษา (Graphic Rating Scales) คือ การใช้ภาษาที่มีความหมายชัดเจนในการให้คะแนน เช่น เป็นประจำ ค่อนข้างบ่อย พอประมาณ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย เป็นต้น

การประมาณค่าโดยการจัดอันดับ (Ranking) คือ การตีความหมายของคุณลักษณะต่างๆ ให้เรียงเป็นอันดับโดยจัดอันดับจากคุณภาพดีที่สุดไปถึงคุณภาพด้อยที่สุด จากนั้นก็ใช้กระบวนการทางสถิติแปลงอันดับเหล่านั้นให้ออกมาเป็นค่าร้อยละ ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\text{คือ} = \frac{100 (\text{อันดับ} - .5)}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$$

แล้วก็ค่าดังกล่าวที่ได้ไปเปิดตารางบัญชีสำหรับแปลงอันดับคุณภาพให้เป็นคะแนนของ การ์เรทท์ (Henry E. Garrett) ก็จะได้คะแนนจากการจัดอันดับคุณภาพของครู ผู้ฝึกสอน ซึ่งคะแนนที่ได้นี้ เป็นคะแนนที่เปรียบเทียบคุณภาพระหว่างกันเองในกลุ่ม ว่าใครเหนือกว่ากันเท่านั้น แต่จะไม่สามารถทราบว่าจะเก่งหรือมีความสามารถกันคนละเท่าไร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

อีท และรอดเจอร์ (Clarke. 1967 : 343 ; Citing Heath and Rodger.1932) ได้ศึกษาค้นคว้าไว้ในปี ค.ศ. 1932 เรื่อง “การศึกษาประโยชน์ของการทดสอบความรู้และทักษะฟุตบอล” (A Study in the Use of Knowledge and Skill Test in Soccer) โดยการสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับ นักเรียนเด็กชายระดับประถมศึกษาและผู้เล่นระดับเริ่มเล่นขึ้น ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ 4 รายการ คือ การเลี้ยงลูกฟุตบอล การทุ่มลูกฟุตบอล การวางเตะสำหรับผู้รักษาประตู และการเตะลูกยิงให้ไกล ผลปรากฏว่าแบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยงตรง 0.71 และมีความเชื่อมั่น 0.74

จอห์นสัน (Clarke. 1968 : 279 – 280 ; Citing Johnson. 1963) ได้ปรับปรุงการทดสอบการเตะบอลกระทบฝ่าผนังสำหรับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งขนาดของฝ่าผนังจะเท่ากับประตูฟุตบอลจริง คือ มีความกว้าง 24 ฟุต สูง 8 ฟุต เส้นเริ่มห่างจากฝ่าผนัง 15 ฟุต การทดสอบจะเลือกเอาครั้งที่ดีที่สุดในการทดสอบ 3 ครั้ง ๆ ละ 30 วินาที ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะฟุตบอลของจอห์นสันมีค่าความเชื่อมั่น 0.92
2. ค่าความเที่ยงตรงสำหรับผู้เรียนวิชาฟุตบอลเท่ากับ 0.98
3. ค่าความเที่ยงตรงสำหรับนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาเท่ากับ 0.94
4. ค่าความเที่ยงตรงสำหรับนักศึกษาที่มลำดับที่ 1 , 2 และ 3 ของวิทยาลัย เท่ากับ

0.58 , 0.84 และ 0.81 ตามลำดับ

ครูว์ (Verducci. 1980 : 334 – 335 ; Citing Crew. 1968) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 4 รายการ คือ

1. ความแม่นยำในการเตะบอลกระทบฝ่าผืน
2. การเลี้ยงลูกฟุตบอล
3. ความแม่นยำในการเตะลูกฟุตบอลโค้ง
4. การเตะลูกฟุตบอล

โดยให้นักศึกษาชายระดับวิทยาลัยเป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏว่า

1. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ โดยใช้เกณฑ์จากผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้
 - 1.1 ความแม่นยำในการเตะบอลกระทบฝ่าผืน มีค่าเท่ากับ 0.88
 - 1.2 การเลี้ยงลูกฟุตบอล มีค่าเท่ากับ 0.92
 - 1.3 ความแม่นยำในการเตะลูกฟุตบอลโค้ง มีค่าเท่ากับ 0.94
 - 1.4 การเตะลูกฟุตบอล มีค่าเท่ากับ 0.96
 - 1.5 การทดสอบทุกรายการ มีค่า เท่ากับ 0.98
2. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยการทดสอบซ้ำ (Test – Retest) มีค่า ดังนี้
 - 2.1 ความแม่นยำในการเตะลูกฟุตบอลกระทบฝ่าผืน มีค่าเท่ากับ 0.97
 - 2.2 การเลี้ยงลูกฟุตบอล มีค่าเท่ากับ 0.99
 - 2.3 ความแม่นยำในการเตะลูกฟุตบอลโค้ง มีค่าเท่ากับ 0.99
 - 2.4 การเตะลูกฟุตบอล มีค่าเท่ากับ 0.99

นัทสัน (Knutson. 1971 :3321-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายกับความสามารถทางทักษะกีฬา และความสำเร็จในการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา(Comparison of Physical Fitness and Sports Skills Performance and Academic Achievement of Elementary School Pupils) กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 155 คน เป็นชาย 82 คน หญิง 73 คน แบบทดสอบดังนี้ ขว้างลูกซอฟท์บอลแม่นยำ (Underhand Softball for Accuracy) ดึงข้อ (Pull – up) กระโดดเตะ (Jump and Reach) กระโดดเชือก (Rope Slipping) ลูก – นั่ง (Sit – up) วิ่ง 50 หลา (50 –Yard Dash) ยืนกระโดดไกล(Standing Broad Jump) และวิ่งหรือเดิน 600 หลา (600 – Yard Wall – Run) และจากการสอนพลศึกษาสามแบบ คือ แบบแรก เรียนพลศึกษาจากครูประจำชั้น แบบที่สอง เรียนพลศึกษาจากครูประจำชั้น และครูพลศึกษาสอนร่วมกัน โดยครูประจำชั้นสอนสัปดาห์ละสามครั้ง ครูพลศึกษาสอนสัปดาห์ละสองครั้ง และแบบที่สาม เรียนพลศึกษากับครูพลศึกษา ผลการศึกษาพบว่า เรียนพลศึกษาจากครูประจำชั้นมีความสามารถสูงกว่า เรียนพลศึกษากับครูประจำชั้นกับครูพลศึกษาสอนร่วมกันและเรียนพลศึกษากับครูพลศึกษา ในรายการขว้างลูกซอฟท์บอลไกล โดยลูกซอฟท์บอลแม่นยำ ยืนกระโดดไกล และวิ่งหรือเดิน 600 หลา ส่วนลูกนั่งและวิ่ง 50 หลา เรียนพลศึกษากับครูประจำชั้นและครูพลศึกษาสอนร่วมกัน มีความสามารถสูงกว่าและเรียนพลศึกษากับครูพลศึกษามีความสามารถทางด้านกระโดดเตะดีที่สุด และความสามารถของชายสูงกว่าหญิงในรายการขว้าง

ลูกซอฟท์บอลไกล โยนลูกซอฟท์บอลแม่นยำ ดึงข้อ กระโดดเตะ ส่วนหญิงมีความสามารถสูงกว่าชาย ในรายการกระโดดเชือก และลูก – นิ่ง – วิ่ง 50 หลา ยืนกระโดดไกล และวิ่งหรือเดิน 600 หลา ทั้งชายและหญิงมีความสามารถไม่แตกต่างกันสำหรับความสำเร็จทางการศึกษาของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันและความสำเร็จทางการศึกษาของชายและหญิงก็ไม่แตกต่างกันด้วย

โคแวทส์ (Barrow and McGee. 1979 : 184 – 285 ; Citing Kocacs. 1973) ได้ศึกษาแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถโดยทั่วไปในกีฬาฟุตบอลและเจาะจงให้เป็นพื้นฐานในกีฬาฟุตบอล เพื่อทำนายความสามารถก่อนที่จะลงเล่นในสนามจริง แบบทดสอบที่ใช้ คือ การเตะฟุตบอล (Bounce a Soccer Ball) โดยใช้เข่า เท้า ต้นขา ไหล่ ศีรษะ หรือใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ทุกส่วน ยกเว้นมือและแขน โดยเตะให้ได้มากที่สุดภายใน 45 วินาที ในพื้นที่วงกลมรัศมี 9 ฟุต การเตะฟุตบอลอนุญาตให้ลูกฟุตบอลกระดอนพื้นได้ 1 ครั้ง ให้ผู้รับการทดสอบปฏิบัติได้ 4 ครั้งๆ ละ 45 วินาที ให้มีการพักระหว่างการทดสอบแต่ละครั้งได้การคิดคะแนนจะคิดรวมผลการเตะทั้ง 4 ครั้ง การศึกษาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบของแมคโดแนลด์ และการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญเป็นเกณฑ์กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักฟุตบอล 38 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ผลการวิจัยปรากฏว่าเกณฑ์ความเที่ยงตรงกับแบบทดสอบของแมคโดแนลด์ของกลุ่มรวมนักกีฬาและผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.1, 0.43 และ 0.80 ตามลำดับ ส่วนเกณฑ์ความเที่ยงตรงกับบุคคลประเมินค่าของกลุ่มนักกีฬามีค่าเท่ากับ 0.037 และกลุ่มผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.79 การศึกษาความเชื่อมั่นกลุ่มรวมนักกีฬาและผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.97, 0.97 และ 0.95 ตามลำดับ ซึ่งแบบทดสอบนี้จะมีความเที่ยงตรงในกลุ่มผู้เริ่มเล่นมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ แต่ทุกกลุ่มมีค่าความเชื่อมั่นสูงใกล้เคียงกัน

แบร์โร (ผาณิต บิลมาศ. 2546 : 1 ; อ้างอิงจาก Barrow. 1979 : 236) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดลำดับคุณภาพของ มิทเชลล์ (Mitchell Balloting Scale) ซึ่งมีความมุ่งหมายคือ เพื่อตัดสินความสามารถในการเล่นตามศักยภาพของนักกีฬาสเกตบอล ระดับมหาวิทยาลัย (ทีมมหาวิทยาลัย) โดยการประเมินจากกลุ่มเพื่อน การประเมินการจัดลำดับคุณภาพ มิทเชลล์ (Mitchell) ได้เปรียบเทียบความสามารถของนักกีฬาทีมมหาวิทยาลัย โดยใช้แบบทดสอบความสามารถสเกตบอลของ มันทัน (Money Basketball Ability Test) กับ การจัดลำดับคุณภาพของมิเชลล์ พบว่า มีความสัมพันธ์กันสูง และผลจากการจัดลำดับคุณภาพของมิทเชลล์ ได้ผลใกล้เคียงกับการเลือกทีมที่ดีที่สุดและผลการเล่นของแต่ละคนในฤดูกาลนั้นๆ การใช้ ใช้เพื่อการเลือกทีม, เลือกผู้เล่นในการจัดทีม และเพื่อตัดสินคุณสมบัติของผู้เล่นให้เหมาะสมกับตำแหน่งการเล่น การบริหารการจัดลำดับ ทำการจัดลำดับคุณภาพได้ดีหลังจากมีการฝึกซ้อมแล้วอย่างน้อย 2 สัปดาห์ วิธีจัดลำดับ ให้จัดลำดับเพื่อนในทีมตามความสามารถมากไปหาน้อย 1,2,3,4,5,6 โดยเขียนชื่อตามความคิดเห็นของท่าน ในแต่ละตำแหน่งตามคุณสมบัติที่เหมาะสมโดยจัดลำดับให้ตัวเองด้วยการให้คะแนน หากค่าเฉลี่ยเลขคณิตของลำดับของผู้เล่นแต่ละคนถ้าค่าเฉลี่ยเลขคณิตต่ำกว่าแสดงว่า ได้ลำดับสูงกว่าและมีความสามารถสูงกว่า

วิลลิส (Willis. 1982 : 10) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการแข่งขันกับระดับของการแข่งขัน โดยให้นักกีฬาประเมินตัวเองและผู้ฝึกสอนประเมินนักกีฬาในระหว่างแข่งขัน

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้างนี้ เพื่อเป็นการตรวจสอบถึงพลังของการกลัวความล้มเหลวและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย 33 คน เป็นนักกีฬาหญิง 10 คน เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล บาสเกตบอล กรีฑาและลานและนักวิ่งทางไกล นักกีฬาทั้งหมดเป็นนักกีฬาระดับมหาวิทยาลัย นักกีฬาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการแข่งขันกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซึ่งออกแบบสอบถามเฉพาะประเภทกีฬามีน้ำหนักคะแนน 3 ระดับ ผลการศึกษาพบว่า การประเมินของผู้ฝึกสอนได้ให้ทักษะของนักกีฬา มีความสัมพันธ์มากที่สุดกับระดับของการแข่งขันและระดับของแรงจูงใจ การประเมินตัวเองของนักกีฬาการเข้าร่วมแข่งขันและพลังแรงจูงใจคะแนนเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการคาดเดาและพลังแรงจูงใจของนักกีฬาหญิงมีความสัมพันธ์กับผู้ฝึกสอน ทักษะและความรู้ความเข้าใจกับการแข่งขันเป็นสิ่งชี้บอกระดับแรงจูงใจที่ดีที่สุดในการคาดเดาของผู้ฝึกสอน และแรงจูงใจที่พบเสมอๆคือความกลัว

ฮิลล์ดา (Hilda. 1989 : Abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์แบบทดสอบว่ายน้ำแบบเป็นปรนัยและการประเมินทักษะว่ายน้ำโดยผู้เชี่ยวชาญ การศึกษาเรื่องนี้ก็เพื่อที่จะค้นหาเทคนิคที่มีประสิทธิภาพ สำหรับการประเมินจังหวะในการหาจังหวะการว่ายน้ำของนักศึกษาชายและหญิงระดับมหาวิทยาลัยที่ว่ายน้ำเป็นแล้ว ใช้การทดสอบ 7 อย่าง กับนักว่ายน้ำแต่ละคนมีการประเมินจังหวะการว่ายน้ำ 4 แบบ ในระยะ 25 หลา โดยใช้ระดับคะแนน 10 ระดับ ได้แก่ เนื้อหาดาราง จัดลำดับ คุณภาพได้นำมาใช้เป็นหลักสูตรในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ประเมินค่าเฉลี่ยนั้นดูผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการว่ายน้ำทั้ง ฟรีสไตล์ กรรเชียง ผีเสื้อ และกบ โดยกำหนดเวลาและตารางจัดลำดับคุณภาพ ช่วงการว่ายน้ำว่ายด้านข้างจังหวะการใช้เท้าดีน้ำผลปรากฏพบว่า การว่ายน้ำในระยะทาง 25 หลา เป็นระยะที่ดีที่สุดสำหรับการประเมิน

ดิลล์ลอน (Dillon. 1990 : Abstract) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ประเมินความสามารถของผู้เล่นตำแหน่งตัววิ่งแนวหลัง (Running) ในกีฬาอเมริกันฟุตบอล เรื่องที่ศึกษานี้เป็นการตรวจสอบลักษณะท่าทางซึ่งเชื่อว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของผู้เล่นกองหลังในกีฬาอเมริกันฟุตบอล ดิวิชั่น 1 ดิวิชั่น 2 ของระดับมหาวิทยาลัย ได้ขอให้โค้ชประเมินผู้เล่นกองหลังที่ดี 2 คน ในฤดูกาลแข่งขันปี ค.ศ. 1984 แล้วโค้ชประเมินกองหลังอีก 161 คน ในการปฏิบัติ 20 ครั้ง โดยใช้ตารางจัดลำดับคุณภาพ 1 (ต่ำ) – 7 (สูง) จากอัตราการประเมินที่ปรากฏได้นำไปใช้เป็นสถิติสำหรับผู้เล่นแต่ละคนในฤดูแข่งขันปี ค.ศ. 1984

จากการศึกษาเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าเทคนิคจากการวิเคราะห์สามารถนำไปใช้กับผู้เล่นกองหลังระดับมหาวิทยาลัยได้ ยิ่งกว่านั้นยังสนับสนุนตั้งสมมุติฐานที่ว่าการเล่นเลือกเครื่องมือเพื่อทำนายการปฏิบัติของผู้เล่นกองหลังสามารถพัฒนาได้ จากการศึกษาของดิลล์ลอน พบว่าการประเมินความสามารถของผู้เล่นกองหลังของอเมริกันฟุตบอล ใช้มาตรฐานการประเมิน 7 ระดับ คือ 1 (ต่ำ) – 7 (สูง) เป็นมาตรฐานการประเมินที่ประเมินได้เหมาะสมและละเอียด

งานวิจัยในประเทศไทย

เผด็จ ลิ้มปีไตรรัตน์ (2523 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่องเกณฑ์ปกติของสมรรถภาพทางกายและทักษะสำหรับนักฟุตบอลชายระดับอายุ 18 ปี ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและสร้างเกณฑ์ปกติของสมรรถภาพทางกายและทักษะฟุตบอลสำหรับนักฟุตบอลชายระดับอายุ 18 ปี โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายแบบก้าวของฮาร์วาร์ด และแบบทดสอบทักษะฟุตบอลของ สุชาติ มุกข์กันท์ ซึ่งประกอบด้วยข้อทดสอบสามรายการ คือ การเตะลูกฟุตบอลกระทบผนัง การเลี้ยงลูกฟุตบอล และการเตะลูกฟุตบอล จำนวนกลุ่มตัวอย่างเลือกแบบจงใจ จากโรงเรียนที่ส่งชิงชนะเลิศถ้วยกรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2522 จำนวนทั้งสิ้น 200 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ แล้วจัดทำเป็นตารางเกณฑ์ปกติขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า

1. ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักฟุตบอลชายอายุ 18 ปี โดยวิธีก้าวของฮาร์วาร์ด ค่ามัธยฐานเลขคณิต 159.37 ครั้ง
2. ในการทดสอบทักษะฟุตบอลของนักฟุตบอลชาย อายุ 18 ปี การเตะลูกฟุตบอลกระทบผนังค่ามัธยฐานเลขคณิต 43.03 ครั้ง การเลี้ยงลูกฟุตบอลอ้อมหลัก ค่ามัธยฐานเลขคณิต 24.65 วินาที การเตะลูกฟุตบอล ค่ามัธยฐานเลขคณิต 38.79 ครั้ง

ประกิต สวัสดิวิชัย (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่องแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งในการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยประเมินความสามารถทางทักษะเฉพาะบุคคลในขณะที่เล่นเป็นทีม แบบประเมินเป็นลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า มีจำนวน 10 ข้อ 5 ด้าน คือ ความสามารถในการส่งลูกฟุตบอล ความสามารถในการรับลูกฟุตบอล ความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล ความสามารถในการสกัดกั้น และความสามารถในการยิงประตู กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบางแพปฐมพิทยา อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี ที่ผ่านการเรียนฟุตบอล 1 มาแล้ว จำนวน 40 คน โดยการเจาะจงเลือก

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ของแบบประเมินโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญประเมินมีค่าดัชนีความ สอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรม (I.C.) เท่ากับ 1.0
2. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินระหว่างผู้ประเมิน คนที่1 กับ คนที่2 คนที่1 กับ คนที่3 คนที่1 กับ คนที่4 คนที่1 กับ คนที่5 คนที่2 กับ คนที่3 คนที่2 กับ คนที่4 คนที่2 กับ คนที่5 คนที่3 กับคนที่4 คนที่3 กับ คนที่5 เท่ากับ 0.92,0.92,0.91,0.95,0.94,0.97,0.95,0.93,0.91 และ 0.91 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ค่าความสัมพันธ์ภายในของแบบประเมินมีค่าความสัมพันธ์ภายในเท่ากับ 0.97 – 0.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เดชา แจ่มประสิทธิ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่องการสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยประเมินความสามารถในการเล่นเป็นทีมและพฤติกรรมในขณะที่เล่นเป็นทีม แบบประเมินเป็นลักษณะมาตราส่วนประเมินค่ามีจำนวน 11 ข้อ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษา สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร วิชาเอกพลศึกษา ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอล 1 มาแล้วจำนวน 66 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์มีค่าดัชนีของความสอดคล้องเป็น 1.0 แสดงว่ามีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์สูง

2. มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9658 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง

3. ค่าความเป็นปรนัย มีค่าเท่ากับ .9477 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเป็นปรนัยระดับสูง

4. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อมีค่าอำนาจจำแนกจำนวน 11 ข้อ ตั้งแต่ - 0.82 ถึง - 5.32 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีอำนาจจำแนกในระดับสูง

พรประทาน ต่อแต้ม (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่องการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับกีฬาฟุตบอลชายในวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ สร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักกีฬาฟุตบอลในวิทยาลัยพลศึกษา และสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับกีฬาฟุตบอลชายในวิทยาลัยพลศึกษา หลังจากที่น่าแบบทดสอบ 9 ทักษะ จำนวน 36 รายการทดสอบ มาให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านกีฬาฟุตบอล จำนวน 5 ท่าน ประเมินให้คะแนน และพิจารณาคัดเลือกเหลือรายการทดสอบ จำนวน 9 รายการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอลชายในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร ที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นนักกีฬาฟุตบอลของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 30 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอลชาย ในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำนวน 30 คน วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ จำนวน 30 คน

รวมนักกีฬาฟุตบอลชายในวิทยาลัยพลศึกษาที่ใช้หาเกณฑ์ปกติ จำนวน 120 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และใช้คะแนนที่ในการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์
2. ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทั้งฉบับจากผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล จำนวน 3 ท่าน เท่ากับ 0.97 , 0.98 , และ 0.95 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละรายการ มีค่าดังนี้
 - 3.1 การเลี้ยงลูกฟุตบอลเร็วยิงประตูฟุตบอล มีค่าเท่ากับ 0.77
 - 3.2 การรับส่งลูกฟุตบอลเร็วยิงประตูฟุตบอล มีค่าเท่ากับ 0.78
 - 3.3 การเตะลูกฟุตบอลโค้งระยะไกลเข้าประตูฟุตบอลมีค่าเท่ากับ 0.82
 - 3.4 การเลี้ยงลูกฟุตบอลซิกแซกซึ่งกำแพง มีค่าเท่ากับ 0.85
 - 3.5 การโหม่งลูกฟุตบอลเพื่อความแม่นยำ มีค่าเท่ากับ 0.91
 - 3.6 การเตะลูกฟุตบอลซึ่งกำแพงยิงประตูลูกฟุตบอล มีค่าเท่ากับ 0.82
 - 3.7 การเตะลูกฟุตบอลแบบบานาน่า มีค่าเท่ากับ 0.89
 - 3.8 การยืนทุ่มลูกฟุตบอลเพื่อความแม่นยำ มีค่าเท่ากับ 0.81
4. เกณฑ์ปกติในการแบ่งระดับความสามารถการทดสอบทักษะฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่

ระดับดีมาก	คะแนนที่ 72 ขึ้นไป
ระดับดี	คะแนนที่ระหว่าง 58 - 72
ระดับปานกลาง	คะแนนที่ระหว่าง 43 - 57
ระดับพอใช้	คะแนนที่ระหว่าง 28 - 42
ระดับควรปรับปรุง	คะแนนที่ระหว่าง 28 ลงมา

สุเมธ อัครพงศ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาระดับทักษะฟุตบอลของ นักกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 13 ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อ สร้างแบบทดสอบ ทักษะกีฬาฟุตบอล และเพื่อทราบระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ นักฟุตบอล ระดับเยาวชน สังกัดสโมสรธนาคารกรุงเทพ ประจำปี พ.ศ. 2540 จำนวน 17 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) กลุ่มศึกษาเกณฑ์มาตรฐาน ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วม การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 13 ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประจำปี พ.ศ. 2540 จำนวน 10 เขต เขตละ 17 คน รวม 170 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบโดยหาค่าความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น และความเป็นปรนัย หาเกณฑ์มาตรฐานโดยใช้คะแนนที่ และแบ่งระดับทักษะฟุตบอลเป็น 5 ระดับ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและรวมทุกรายการมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .842 - .930 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและรวมทุกรายการมีค่าความเป็นปรนัยอยู่ระหว่าง .604 - .918 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและรวมทุกรายการมีค่าความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง .870 - .971 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 4 รายการคือ
 - 4.1 การเตะลูกฟุตบอล
 - 4.2 การวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง
 - 4.3 การยิงประตู
 - 4.4 การเลี้ยงลูกฟุตบอล
5. แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความสัมพันธ์แต่ละรายการเป็นรายคู่ มีค่าอยู่ระหว่าง -.023 - .780 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าความสัมพันธ์แต่ละรายการกับคะแนนรวมทุกรายการ มีค่าอยู่ระหว่าง .589 - .921 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. เกณฑ์ปกติของทักษะกีฬาฟุตบอลแต่ละรายการมีพิสัยของค่าคะแนนที่อยู่ระหว่าง 32 – 69 คะแนน และคะแนนรวมทุกรายการมีพิสัยของค่าคะแนนที่อยู่ระหว่าง 38 – 63 คะแนน ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

6.1 เกณฑ์ปกติของทักษะกีฬาฟุตบอลของรายการที่ 1 การเตะลูกฟุตบอลมีดังนี้

	เขต	เขต	รวม
	1,2,3,6,8	5,7,9,10	10 เขต
สูงมาก	61 ขึ้นไป	63 ขึ้นไป	59 ขึ้นไป
สูง	56 - 60	57 - 62	55 - 58
ปานกลาง	45 - 55	44 - 56	46 - 54
ต่ำ	40 - 44	38 - 43	42 - 45
ต่ำมาก	ต่ำกว่า 40	ต่ำกว่า 38	ต่ำกว่า 42

6.2 เกณฑ์ปกติของทักษะกีฬาฟุตบอลของรายการที่ 2 การวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง มีดังนี้

	เขต	เขต	เขต	รวม
	1,2	3,4,5,7,8	6,9,10	10 เขต
สูงมาก	65 ขึ้นไป	63 ขึ้นไป	61 ขึ้นไป	65 ขึ้นไป
สูง	58 - 64	57 - 62	56 - 60	58 - 64
ปานกลาง	43 - 57	44 - 56	45 - 55	43 - 57
ต่ำ	36 - 42	38 - 43	40 - 45	36 - 42

ต่ำมาก ต่ำกว่า 36 ต่ำกว่า 38 ต่ำกว่า 40 ต่ำกว่า 36

6.3 เกณฑ์ปกติทักษะกีฬาฟุตบอลของรายการที่ 3 การยิงประตู มีดังนี้

	เขต 1,2,4,5,6,7,8,9,10	เขต 3	รวม 10 เขต
สูงมาก	65 ขึ้นไป	63 ขึ้นไป	67 ขึ้นไป
สูง	58 – 64	57 – 62	59 – 66
ปานกลาง	43 – 57	44 – 56	42 – 58
ต่ำ	36 – 42	38 – 43	34 – 41
ต่ำมาก	ต่ำกว่า 36	ต่ำกว่า 38	ต่ำกว่า 34

6.4 เกณฑ์ปกติของทักษะกีฬาฟุตบอลของรายการที่ 4 การเลี้ยงลูกฟุตบอล มี ดังนี้

	เขต 1,5	เขต 2,4,7,8,10	เขต 3,6,9	รวม 10 เขต
สูงมาก	63 ขึ้นไป	65 ขึ้นไป	67 ขึ้นไป	69 ขึ้นไป
สูง	57 – 62	58 – 64	59 – 66	66 – 68
ปานกลาง	44 – 56	43 – 57	42 – 58	41 – 59
ต่ำ	38 – 43	36 – 42	34 – 41	32 – 40
ต่ำมาก	ต่ำกว่า 38	ต่ำกว่า 36	ต่ำกว่า 34	ต่ำกว่า 32

6.5 เกณฑ์ปกติของทักษะกีฬาฟุตบอลรวมทุกรายการ มี ดังนี้

	เขต 1	เขต 2,3,5,6,7,8	เขต 4,9,10	รวม 10 เขต
สูงมาก	57 ขึ้นไป	61 ขึ้นไป	59 ขึ้นไป	63 ขึ้นไป
สูง	54 – 56	56 – 60	55 – 58	57 – 62
ปานกลาง	47 – 53	45 – 55	46 – 54	44 – 56
ต่ำ	44 – 46	40 – 44	42 – 45	38 – 43
ต่ำมาก	ต่ำกว่า 44	ต่ำกว่า 40	ต่ำกว่า 42	ต่ำกว่า 38

สุนทร ศรีเกตุ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่องการสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลและสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนวิเชียรมาตุ จังหวัดตรัง ที่ผ่านการเรียน วิชาฟุตบอล 1 มาแล้ว จำนวน 30 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้การสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ได้แก่ นักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของจังหวัดตรัง จำนวน 300 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และใช้คะแนนที่ ในการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย 8 รายการ ได้แก่

1. แบบทดสอบการเตะลูกฟุตบอล
2. แบบทดสอบการโหม่งลูกฟุตบอลกระทบฝ่าผืน
3. แบบทดสอบการเลี้ยงลูกฟุตบอลซิกแซก
4. แบบทดสอบการเลี้ยงลูกฟุตบอล
5. แบบทดสอบการทุ่มลูกฟุตบอลเพื่อความแม่นยำ
6. แบบทดสอบการยืนทุ่มลูกฟุตบอลไกล
7. แบบทดสอบการยิงประตูฟุตบอล
8. แบบทดสอบการเตะลูกฟุตบอลไกล

ผลการศึกษาพบว่า

คุณภาพของแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย

1. ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 , 0.95 , และ 0.98

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละรายการมีดังนี้

2.1 การเตะลูกฟุตบอล	มีค่าเท่ากับ	0.94
2.2 การโหม่งลูกฟุตบอลกระทบฝ่าผืน	มีค่าเท่ากับ	0.88
2.3 การเลี้ยงลูกฟุตบอลซิกแซก	มีค่าเท่ากับ	0.94
2.4 การเลี้ยงลูกฟุตบอล	มีค่าเท่ากับ	0.97
2.5 การทุ่มลูกฟุตบอลเพื่อความแม่นยำ	มีค่าเท่ากับ	0.98
2.6 การยืนทุ่มลูกฟุตบอลไกล	มีค่าเท่ากับ	0.99
2.7 การยิงประตูฟุตบอล	มีค่าเท่ากับ	0.88
2.8 การเตะลูกฟุตบอลไกล	มีค่าเท่ากับ	0.94
2.9 รวมทั้งฉบับ	มีค่าเท่ากับ	0.95

3. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.98 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.05

4. เกณฑ์ปกติ ในการแบ่งระดับความสามารถในการทดสอบทักษะฟุตบอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่

ดีเลิศ	คะแนนที่	63 ขึ้นไป
ดี	คะแนนที่	55 – 62
ปานกลาง	คะแนนที่	46 – 54
พอใช้	คะแนนที่	37 – 45
ควรปรับปรุง	คะแนนที่	ต่ำกว่า 37

ไพบูลย์ ไยสำลี (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ระดับทักษะกีฬาฟุตบอลนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อทราบระดับทักษะและสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ทักษะกีฬาฟุตบอลของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มศึกษา คุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพลูเจริญวิทยาคม ประจำปีการศึกษา 2540 จำนวน 40 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย กลุ่มศึกษาเกณฑ์ปกติ (Norms) ได้แก่ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 250 คน มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 337 คน มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 332 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นโดยใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลของ ณัฐวุฒิ ปล้องเจริญ ประกอบด้วย การเตะลูกฟุตบอล การเตะลูกฟุตบอลกระทบฝ่าผืน การโหม่งลูกฟุตบอล การเตะลูกฟุตบอลโค้ง การเลี้ยงลูกฟุตบอล และการยิงประตูฟุตบอล

ผลการศึกษาพบว่า

ระดับทักษะกีฬาฟุตบอล นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1,2 และ 3 แต่ละรายการและรวมทุกรายการ ดังนี้

1. การเตะลูกฟุตบอล มัธยมศึกษาปีที่ 1 ค่าเฉลี่ย 63.28 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 24.51 ครั้ง มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 115.01 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 29.65 ครั้ง และมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 122.75 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 27.67 ครั้ง และมีระดับทักษะคะแนนที่ดังนี้

	ม.1	ม.2	ม.3
ดีเลิศ	73 ขึ้นไป	69 ขึ้นไป	69 ขึ้นไป
ดี	62 – 72	60 – 68	60 – 68
ปานกลาง	39 – 61	41 – 59	41 – 59
พอใช้	28 – 38	32 – 40	32 – 40
ต้องปรับปรุง	ต่ำกว่า 28	ต่ำกว่า 32	ต่ำกว่า 32

2. การเตะลูกฟุตบอลกระทบฝ่าผืน มัธยมศึกษาปีที่ 1 มี ค่าเฉลี่ย 19.34 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.74 ครั้ง มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 29.67 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.73 ครั้ง และมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 34.49 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.00 ครั้ง และมีระดับทักษะคะแนนที่ ดังนี้

	ม.1	ม.2	ม.3
ดีเลิศ	77 ขึ้นไป	71 ขึ้นไป	73 ขึ้นไป
ดี	64 – 76	61 – 70	62 – 72
ปานกลาง	37 – 63	40 – 60	39 – 61
พอใช้	24 – 36	30 – 39	28 – 38
ต้องปรับปรุง	ต่ำกว่า 24	ต่ำกว่า 30	ต่ำกว่า 28

3. การโหม่งลูกฟุตบอล มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 2.64 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.71 คะแนน มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 7.99 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.18 คะแนน และมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 10.42 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.50 คะแนน และมีระดับคะแนนที่ดังนี้

	ม.1	ม.2	ม.3
ดีเลิศ	67 ขึ้นไป	69 ขึ้นไป	67 ขึ้นไป
ดี	59 – 66	60 – 68	59 – 66
ปานกลาง	42 – 58	41 – 59	42 – 58
พอใช้	34 – 41	32 – 40	34 – 41
ต้องปรับปรุง	ต่ำกว่า 34	ต่ำกว่า 32	ต่ำกว่า 34

4. การเตะลูกฟุตบอลโค้ง มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 5.74 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.30 คะแนน มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 11.18 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.58 คะแนน และมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 13.25 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.71 คะแนน และมีระดับทักษะคะแนนที่ ดังนี้

	ม.1	ม.2	ม.3
ดีเลิศ	69 ขึ้นไป	69 ขึ้นไป	65 ขึ้นไป
ดี	60 – 68	60 – 68	58 – 64
ปานกลาง	41 – 59	41 – 59	43 – 57
พอใช้	32 – 40	32 – 40	36 – 42
ต้องปรับปรุง	ต่ำกว่า 32	ต่ำกว่า 32	ต่ำกว่า 36

5. การเลี้ยงลูกฟุตบอล มัธยมศึกษาปีที่ 1 ค่าเฉลี่ย 67.09 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14.34 วินาที มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 53.40 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.29 วินาที และมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 50.48 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.24 วินาที และมีระดับทักษะคะแนนที่ดังนี้

	ม.1	ม.2	ม.3
ดีเลิศ	67 ขึ้นไป	63 ขึ้นไป	61 ขึ้นไป
ดี	59 – 66	57 – 62	56 – 60
ปานกลาง	42 – 58	44 – 56	45 – 55
พอใช้	34 – 41	38 – 43	40 – 44
ต้องปรับปรุง	ต่ำกว่า 34	ต่ำกว่า 38	ต่ำกว่า 40

6. การยิงประตูฟุตบอล มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 8.14 คะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.73 คะแนน มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 11.50 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.69 คะแนน และมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนน และมีระดับทักษะคะแนนที่ดังนี้

	ม.1	ม.2	ม.3
ดีเลิศ	71 ขึ้นไป	69 ขึ้นไป	67 ขึ้นไป
ดี	61 – 70	60 – 68	59 – 66
ปานกลาง	40 – 60	41 – 59	42 – 58
พอใช้	30 – 39	32 – 40	34 – 41
ต้องปรับปรุง	ต่ำกว่า 30	ต่ำกว่า 32	ต่ำกว่า 34

7. รวมทุกรายการ จำแนกระดับทักษะฟุตบอลด้วยคะแนนที่ ดังนี้

	ม.1	ม.2	ม.3
ดีเลิศ	63 ขึ้นไป	59 ขึ้นไป	59 ขึ้นไป
ดี	57 – 62	55 – 58	55 – 58
ปานกลาง	44 – 56	46 – 54	46 – 54
พอใช้	38 – 43	42 – 45	42 – 45
ต้องปรับปรุง	ต่ำกว่า 38	ต่ำกว่า 42	ต่ำกว่า 42

จากการอ่านและศึกษาเอกสารและงานวิจัยข้างต้น ที่เกี่ยวกับทักษะกีฬาฟุตบอล ประโยชน์ของกีฬาฟุตบอล การวัดทักษะกีฬา คุณลักษณะของแบบทดสอบ เกณฑ์ในการพิจารณาเลือกแบบทดสอบประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬา และการจัดอันดับคุณภาพ ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวัดทักษะกีฬาฟุตบอล ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า ทักษะกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างมากในการเล่น การฝึกซ้อม และการแข่งขันฟุตบอล ซึ่งประกอบด้วย การรับส่งลูกฟุตบอล การเลี้ยงลูกฟุตบอล การโหม่งลูกฟุตบอล การยิงประตูฟุตบอล การทุ่มลูกฟุตบอล การสกัดกั้น การเป็นผู้รักษาประตูฟุตบอล ในการฝึกซ้อมหรือแข่งขันในแต่ละครั้งนั้นทีมฟุตบอล 1 ทีมจะประกอบด้วยผู้เล่น 11 คน แบ่งออกเป็น 4 ตำแหน่ง คือ ผู้รักษาประตู กองหลัง กองกลาง กองหน้า ประโยชน์ที่ได้รับจากการเล่นฟุตบอลจะทำให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสามารถสร้างชื่อเสียง สร้างฐานะที่ดี ให้กับตนเอง ครอบครัว และประเทศชาติอีกด้วย สิ่งสำคัญในการวัดทักษะกีฬาที่ครู ผู้ฝึกสอน ต้องศึกษาและพิจารณา คือ เครื่องมือในการวัดทักษะกีฬาซึ่งควรมีคุณลักษณะและเกณฑ์การนำแบบทดสอบทักษะกีฬามาใช้ คือ ต้องมีความเที่ยงตรง (Validity) มีความเชื่อมั่น (Reliability) มีความเป็นปรนัย (Objectivity) มีอำนาจจำแนกสูง ประหยัด ต้องดึงดูดความสนใจและมีความท้าทาย มีคุณสมบัติในการพัฒนา และเครื่องมืออีกชนิดหนึ่งที่ใช้ในการวัดความสามารถทางทักษะกีฬาฟุตบอล คือ การจัดลำดับคุณภาพซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งในการให้คะแนน โดยการพิจารณาเรียงอันดับปริมาณคุณภาพอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเปรียบเทียบกับบุคคลหรือ สิ่งที่มีอยู่ในกลุ่มเดียวกัน โดยการพิจารณาเกี่ยวกับพฤติกรรม คุณค่า คุณภาพของงานที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ยากแก่การวัดออกมาเป็นตัวเลขโดยตรง การจัดอันดับคุณภาพดังกล่าวนี้ ครู ผู้ฝึกสอนต้องมีหลักและวิธีการวัดผลโดยการใช้เครื่องมือที่ช่วยในการจัดอันดับดังนี้ คือ มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 แบบ คือ การประมาณค่าเป็นตัวเลข (Numerical Rating Scales)

การประมาณค่าเป็นภาษา (Graphic Rating Scales) การประมาณค่าโดยการจัดอันดับ (Ranking) ในการวัดทักษะกีฬาเป็นกระบวนการหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นความสามารถของนักเรียน นักกีฬา ในการแสดงความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ประโยชน์จากการวัดทักษะกีฬา สามารถนำผลคะแนนที่ได้ มาใช้ในการวัดความก้าวหน้า ใช้ในการให้คะแนนหรือเกรด ใช้ในการแบ่งกลุ่ม ใช้เป็นแรงจูงใจ ใช้ในการฝึกซ้อมปฏิบัติและคัดตัวนักกีฬา ใช้ในการวินิจฉัย ใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการสอน ใช้เป็นเครื่องมือในการแปลความหมาย ใช้การแข่งขัน ซึ่งทั้งหมดนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครู ผู้ฝึกสอน นักเรียน และนักกีฬา จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยทราบความสำคัญ วิธีการวัดทักษะกีฬาและประโยชน์ด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับทักษะฟุตบอล จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำงานวิจัย เรื่องระดับทักษะฟุตบอลและการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล นักเรียนรุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 เพื่อสถาบันต่าง ๆ ได้นำผลที่ได้ไปใช้เป็นประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 ซึ่งประกอบไปด้วย โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี โรงเรียนเทพศิรินทร์ โรงเรียนปทุมคงคา โรงเรียนพณิชยการราชดำเนินธนบุรี โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว โรงเรียนวัดสุทธิวาราม โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา รวมทั้งหมด 10 สถาบันการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย นักฟุตบอลสถาบันละ 25 คน ผู้ฝึกสอนสถาบันละ 1 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนสถาบันละ 1 คน รวมทั้งหมด 270 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 ซึ่งประกอบไปด้วย โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี โรงเรียนเทพศิรินทร์ โรงเรียนปทุมคงคา โรงเรียนพณิชยการราชดำเนินธนบุรี โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว โรงเรียนวัดสุทธิวาราม โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา รวมทั้งหมด 10 สถาบันการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย นักฟุตบอลสถาบันละ 25 คน ผู้ฝึกสอนสถาบันละ 1 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนสถาบันละ 1 คน รวมทั้งหมด 270 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบทักษะฟุตบอลของ สุเมธ อัครพงศ์ (2541 : 43 – 47) เป็นเครื่องมือในการทดสอบวัดทักษะฟุตบอล ของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 ประกอบด้วยรายการทดสอบ 4 รายการ คือ

- 1.1 การเตะลูกฟุตบอล
- 1.2 การวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง
- 1.3 การยิงประตู
- 1.4 การเลี้ยงลูกฟุตบอล (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก)

แบบทดสอบทักษะฟุตบอล ของ สุเมธ อัครพงศ์ (2541 : 25 – 27) มีค่าทางสถิติ ดังนี้

1. มีค่าความเป็นปรนัย ของแบบทดสอบทั้งฉบับจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เท่ากับ 0.904, 0.712 และ 0.838
2. มีค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบ แต่ละรายการและรวมทุกรายการ เท่ากับ 0.842, 0.918, 0.866, 0.894 และ 0.930 ตามลำดับ
3. มีค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.947, 0.873 และ 0.798

2. การจัดลำดับคุณภาพ ใช้ใบบันทึกการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลในการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยผู้วิจัยสร้างขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการทดสอบทักษะฟุตบอลของ สุเมธ อัครพงศ์
2. นำหนังสือขอความร่วมมือการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนทั้ง 10 สถาบัน เพื่อทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง
3. ขอความอนุเคราะห์ผู้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งอธิบายและสาธิตวิธีการต่างๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เข้าใจ
4. จัดเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ และใบบันทึกผลการทดสอบ
5. ก่อนทำการทดสอบผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ และสาธิตวิธีการทดสอบตามแบบทดสอบทักษะฟุตบอลของ สุเมธ อัครพงศ์ ให้ผู้เข้าทดสอบเข้าใจอย่างละเอียด
6. ทำการทดสอบทักษะฟุตบอลตามแบบทดสอบทักษะฟุตบอลของ สุเมธ อัครพงศ์
7. นำใบบันทึกการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล ไปให้ผู้ฝึกสอนจำนวน 1 ท่าน

ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนจำนวน 1 ท่าน และนักฟุตบอล ของแต่ละสถาบัน ทำการจัดลำดับคุณภาพของ นักฟุตบอลในสถาบันของท่าน โดยการจัดเรียงลำดับแยกเป็นตำแหน่ง คือ ผู้รักษาประตู กองหลัง กองกลาง กองหน้า ตามลำดับความสามารถของนักฟุตบอล

8. ผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมการทดสอบและการบันทึกผลการทดสอบด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะฟุตบอลที่ผู้ทดสอบได้ทดสอบ และนำคะแนนที่ได้จากการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล โดยผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนและนักฟุตบอล กับนักฟุตบอลที่ เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและ นันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มัธยฐาน (Median) ฐานนิยม (Mode) คะแนนสูงสุด (Maximun) คะแนนต่ำสุด (Minimun) พิสัย (Range) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะฟุตบอลของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล นักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 แต่ละรายการและคะแนนรวม

2. หาเกณฑ์ ระดับทักษะฟุตบอลของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและ กีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 จากคะแนนทดสอบทักษะฟุตบอลแต่ละรายการและคะแนนรวมโดยใช้ คะแนนที่ (T – Score) เพื่อแบ่งระดับทักษะของนักฟุตบอลทั้ง 10 สถาบันการศึกษา ออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

3. เปลี่ยนการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลไปเป็นคะแนน โดยการเทียบเป็นตำแหน่ง ร้อยละ (Percent Position) แล้วนำตัวเลขตำแหน่งร้อยละที่คิดได้ ไปเทียบกับตารางบัญชีสำหรับ แปลงลำดับให้เป็นคะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน จากตารางของ การ์เรทท์ (Henry E. Garrett) (สุนันท์ ศลโกสม. 2525 : 95 – 100)

4. หาค่าความสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนทักษะฟุตบอลที่ได้จากการทดสอบกับ คะแนนที่ได้จากการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล โดยผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนและนักฟุตบอล ที่ เปลี่ยนลำดับคุณภาพเป็นคะแนน โดยใช้สถิติการหาค่าความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

5. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้ตารางสำเร็จ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Median	แทน	มัธยฐาน
Mode	แทน	ฐานนิยม
Maximun	แทน	คะแนนสูงสุด
Minimun	แทน	คะแนนต่ำสุด
Rang	แทน	พิสัย
N	แทน	จำนวนนักฟุตบอล
เจาะ	แทน	รายการที่ 1 ทักษะการเจาะลูกฟุตบอล
วอลเลย์	แทน	รายการที่ 2 ทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง
ยิง	แทน	รายการที่ 3 ทักษะการยิงประตู
เลี้ยง	แทน	รายการที่ 4 ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล
T	แทน	คะแนนที่รวมทุกรายการ
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
กท	แทน	โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
กพสพ	แทน	โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
จภ	แทน	โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี
ทศ	แทน	โรงเรียนเทพศิรินทร์
ปด	แทน	โรงเรียนปทุมคงคา
พรธ	แทน	โรงเรียนพนิชยการราชดำเนิน ธนบุรี
รวบ	แทน	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว
สธ	แทน	โรงเรียนวัดสุทธิวาราม
สก	แทน	โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
อสช	แทน	โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับทักษะฟุตบอลและการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 ได้นำเสนอในรูปของตารางดังต่อไปนี้

1. หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มัธยฐาน (Median) ฐานนิยม (Mode) คะแนนสูงสุด (Maximun) คะแนนต่ำสุด (Minimun) พิสัย (Range) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะฟุตบอลของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 แต่ละรายการและคะแนนรวม
2. หาเกณฑ์ ระดับทักษะฟุตบอลของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 จากคะแนนทดสอบทักษะฟุตบอลแต่ละรายการและคะแนนรวมโดยใช้คะแนนที่ (T – Score) เพื่อแบ่งระดับทักษะของนักฟุตบอลทั้ง 10 สถาบันการศึกษา ออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก
3. เปลี่ยนการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลไปเป็นคะแนน โดยการเทียบเป็นตำแหน่งร้อยละ (Percent Position) แล้วนำตัวเลขตำแหน่งร้อยละที่คิดได้ ไปเทียบกับตารางบัญชีสำหรับแปลงลำดับให้เป็นคะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน จากตารางของ การ์เรทท์ (Henry E. Garrett) (สุนันท์ ศลโกสม. 2525 : 95 – 100)
4. หาค่าความสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนทักษะฟุตบอลที่ได้จากการทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล โดยผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนและนักฟุตบอล ที่เปลี่ยนลำดับคุณภาพเป็นคะแนน โดยใช้สถิติการหาความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
5. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้ตารางสำเร็จ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลดังตารางดังต่อไปนี้

1. หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มัธยฐาน (Median) ฐานนิยม (Mode) คะแนนสูงสุด (Maximun) คะแนนต่ำสุด (Minimun) พิสัย (Range) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะฟุตบอลของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 แต่ละรายการและคะแนนรวม

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มัธยฐานฐานนิยม คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด และ พิสัย ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะฟุตบอลของ นักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการศึกษา และ นันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ.2546 แต่ละรายการและคะแนนรวม

รายการ	โรงเรียน	กท	กทสพ	จก	ทศ	ปค	พรธ	รวบ	สธ	สก	อสช	ทุกโรงเรียน
	N	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	250
เจาะ	$\bar{X}$	21.80	21.68	15.48	7.76	15.52	15.96	13.12	19.36	18.20	11.92	16.08
	S.D.	14.38	18.11	11.21	4.99	10.73	11.53	8.59	10.21	16.01	6.27	12.38
	Median	19	16	11	6	11	12	11	20	15	12	12
	Mode	10	11	5	3	6	11	8	16	15	6	5
	Maximun	77	73	50	21	38	49	42	44	62	30	77
	Minimun	6	3	5	3	4	4	3	5	3	3	3
	Rang	71	70	45	18	34	45	39	39	59	27	74
วอลเลย์	$\bar{X}$	14.56	8.88	12.16	8.56	4.88	12.04	5.60	9.00	12.92	10.12	9.87
	S.D.	6.15	4.83	9.13	4.07	3.95	7.63	3.12	5.51	11.78	7.03	7.31
	Median	14	8	11	7	3	11	5	8	11	7	8
	Mode	10	4	11	5	3	7	3	6	11	5	4
	Maximun	28	20	38	20	17	30	15	24	46	29	46
	Minimun	6	3	3	2	2	3	2	3	1	2	1
	Rang	22	17	35	18	15	27	13	21	45	27	45
ยิง	$\bar{X}$	1.64	1.24	2.04	0.64	1.32	1.60	1.32	1.20	1.52	1.20	1.37
	S.D.	0.70	0.97	1.31	0.64	0.8	1.12	1.11	0.87	0.82	1.08	1.01
	Median	2	1	2	1	1	1	1	1	1	1	1
	Mode	2	1	2	1	1	1	0	1	1	1	1
	Maximun	3	4	5	2	3	4	3	3	4	4	5
	Minimun	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Rang	3	4	5	2	3	4	3	3	4	4	5
เลี้ยง	$\bar{X}$	8.86	9.20	9.15	10.05	9.64	8.65	9.24	9.30	9.07	9.06	9.20
	S.D.	1.05	0.95	1.09	1.27	1.15	1.18	1.13	1.09	1.16	1.27	1.19
	Median	8.66	9.11	9.06	9.84	9.24	8.60	9.00	9.22	8.88	8.70	9.02
	Mode	8.06	7.84	7.33	7.67	8.75	6.37	9.00	7.77	8.46	7.12	8.10
	Maximun	12.58	11.27	11.84	12.60	13.01	12.08	12.08	12.28	11.19	11.95	13.01
	Minimun	7.03	7.84	7.33	7.67	7.83	6.37	7.00	7.77	7.07	7.12	6.37
	Rang	5.55	3.43	4.51	4.93	5.18	5.71	5.08	4.51	4.12	4.83	6.64

จากตาราง 1 แสดงว่า นักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนรุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ.2546 มีทักษะฟุตบอล โดยสามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการทดสอบทักษะฟุตบอลได้ดังนี้

1. ทักษะการเตะลูกฟุตบอล สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 16.08 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 12.38 ครั้ง และโรงเรียนที่มีทักษะการเตะลูกฟุตบอล สูงสุดเป็นอันดับ 1 และอันดับ 2 คือ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 21.80 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 14.38 ครั้ง และ โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 21.68 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 18.11 ครั้ง ตามลำดับ

2. ทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 9.87 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 7.31 ครั้ง และโรงเรียนที่มีทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง สูงสุดเป็นอันดับ 1 และ อันดับ 2 คือ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 14.56 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 6.15 ครั้ง และ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 12.92 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 11.78 ครั้ง ตามลำดับ

3. ทักษะการยิงประตู สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 1.37 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 1.01 คะแนน และโรงเรียนที่มีทักษะการยิงประตู สูงสุดเป็นอันดับ 1 และ อันดับ 2 คือ โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 2.04 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 1.31 คะแนน และ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 1.64 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 0.70 คะแนน ตามลำดับ

4. ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล สามารถทำเวลาค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 9.20 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 1.19 วินาที และโรงเรียนที่มีทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล ที่ทำเวลาได้น้อยที่สุด (ผลการทดสอบยิ่งน้อยยิ่งดี) เป็นอันดับ 1 และ อันดับ 2 คือ โรงเรียนพณิชยการราชดำเนิน ธนบุรี สามารถทำเวลาค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 8.65 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 1.18 วินาที และ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สามารถทำเวลาค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 8.68 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 1.05 วินาที ตามลำดับ

2. หาเกณฑ์ ระดับทักษะฟุตบอลของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน
 รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและ
 กีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 จากคะแนนทดสอบทักษะฟุตบอลแต่ละรายการและคะแนนรวมโดยใช้
 คะแนนที่ (T – Score) เพื่อแบ่งระดับทักษะของนักฟุตบอลทั้ง 10 สถาบันการศึกษา ออกเป็น 5 ระดับ
 คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

ตาราง 2 แสดงเกณฑ์ทักษะฟุตบอลจากคะแนนทดสอบทักษะฟุตบอลแต่ละรายการและคะแนนโดยใช้
 คะแนนดิบและคะแนนที่ (T-Score) ของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน
 รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของสำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ
 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาประจำปี พ.ศ.2546

ระดับ ทักษะ ฟุตบอล	เตะ		วอลเลย์		ยิง		เลี้ยง		T
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
สูงมาก	42.09 ขึ้นไป	75 ขึ้นไป	25.88 ขึ้นไป	75 ขึ้นไป	5.38 ขึ้นไป	71 ขึ้นไป	5.19 ลงมา	73 ขึ้นไป	73 ขึ้นไป
สูง	29.09 - 42.08	63 - 74	17.88 - 25.87	63 - 74	3.38 - 5.37	61 - 70	5.20 - 7.19	62 - 72	62 - 72
ปานกลาง	3.08 - 29.08	38 - 62	1.87 - 17.87	38 - 62	(-0.63) - 3.37	40 - 60	7.20 - 11.20	39 - 61	39 - 61
ต่ำ	(-9.92) - 3.07	26 - 37	(-6.13) - 1.86	26 - 37	(-2.63) - (-0.64)	30 - 39	11.19 - 13.20	28 - 38	28 - 38
ต่ำมาก	(-9.93) ลงมา	25 ลงมา	(-6.14) ลงมา	25 ลงมา	(-2.64) ลงมา	29 ลงมา	13.21 ขึ้นไป	27 ลงมา	27 ลงมา

จากตาราง 2 แสดงว่า เกณฑ์คะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะฟุตบอลแต่ละรายการและ
 คะแนนรวมจากคะแนนที่ (T-Score) ของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนรุ่นอายุ 18
 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 ประจำปี พ.ศ.2546 มีดังนี้

เกณฑ์คะแนนที่ได้จากการทดสอบรายการที่ 1 ทักษะการเตะลูกฟุตบอล

ระดับทักษะการเตะลูกฟุตบอล สูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 75 ขึ้นไป ระดับทักษะ
 การเตะลูกฟุตบอล สูง ตรงกับคะแนนที่ 63 – 74 ระดับทักษะการเตะลูกฟุตบอล ปานกลาง ตรงกับ
 คะแนนที่ 38 – 62 ระดับทักษะการเตะลูกฟุตบอล ต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 26 – 37 ระดับทักษะ
 การเตะลูกฟุตบอล ต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 25 ลงมา

เกณฑ์คะแนนที่ได้จากการทดสอบรายการที่ 2 ทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระแทกผนัง

ระดับทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระแทกผนัง สูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 75 ขึ้นไป
 ระดับทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระแทกผนัง สูง ตรงกับคะแนนที่ 63 – 74 ระดับทักษะการวอลเลย์
 ลูกฟุตบอลกระแทกผนัง ปานกลางตรง กับคะแนนที่ 38 – 62 ระดับทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอล

กระทบผนัง ต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 26 – 37 ระดับทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง ต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 25 ลงมา

เกณฑ์คะแนนที่ได้จากการทดสอบรายการที่ 3 ทักษะการยิงประตู

ระดับทักษะการยิงประตู สูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 71 ขึ้นไป ระดับทักษะการยิงประตู สูง ตรงกับคะแนนที่ 61 – 70 ระดับทักษะการยิงประตู ปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 40 – 60 ระดับทักษะการยิงประตู ต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 30 – 39 ระดับทักษะการยิงประตู ต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 29 ลงมา

เกณฑ์คะแนนที่ได้จากการทดสอบรายการที่ 4 ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล

ระดับทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล สูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 73 ขึ้นไป ระดับทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล สูง ตรงกับคะแนนที่ 62 – 72 ระดับทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล ปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 39 – 61 ระดับทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล ต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 28 – 38 ระดับทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล ต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 27 ลงมา

เกณฑ์คะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะฟุตบอลรวมทุกรายการ

ระดับทักษะฟุตบอล สูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 73 ขึ้นไป ไม่มีนักฟุตบอลทำได้ ระดับทักษะฟุตบอล สูง ตรงกับคะแนนที่ 62 – 72 มีนักฟุตบอลทำได้ 11 คน ระดับทักษะฟุตบอล ปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 39 – 61 มีนักฟุตบอลทำได้ 234 คน ระดับทักษะฟุตบอล ต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 28 – 38 มีนักฟุตบอลทำได้ 5 คน และ ระดับทักษะฟุตบอล ต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 27 ลงมา ไม่มีนักฟุตบอลทำได้

3. หาค่าความสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างระดับทักษะฟุตบอลที่ได้จากการทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล โดยผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนและนักฟุตบอล ที่เปลี่ยนลำดับคุณภาพเป็นคะแนน โดยใช้สถิติการหาค่าความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตาราง 3 แสดงค่าความสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนจากการทดสอบทักษะฟุตบอลรวมกับคะแนนจากการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล โดยนักฟุตบอลและผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนรุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาประจำปี พ.ศ.2546

คะแนนที่รวมทักษะฟุตบอลตามตำแหน่ง	การจัดลำดับ			
	นักฟุตบอล	$r^2 \times 100$ (%)	ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน	$r^2 \times 100$ (%)
ประตู(N=26)	0.21	4.41	0.23	5.29
กองหลัง(N=90)	0.23*	5.29	0.14	1.96
กองกลาง(N=79)	0.13	1.69	0.16	2.56
กองหน้า(N=55)	0.37*	13.69	0.31*	9.61

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 $r = 0.38$, $r = 0.20$, $r = 0.21$, $r = 0.27$

จากตาราง 3 แสดงว่า คะแนนทักษะฟุตบอลรวมของนักฟุตบอลตำแหน่งกองหน้า มีความสัมพันธ์กับลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลทางบวกระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งการจัดลำดับคุณภาพโดยนักฟุตบอล และการจัดลำดับคุณภาพโดยผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ($r = 0.37$, 0.31)

คะแนนทักษะฟุตบอลรวมของนักฟุตบอลตำแหน่งกองหลัง มีความสัมพันธ์กับลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลทางบวกระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการจัดลำดับคุณภาพโดยนักฟุตบอล ($r = 0.23$)

ส่วนคะแนนทักษะฟุตบอลรวมของนักฟุตบอลกับลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลที่จัดโดยนักฟุตบอลและผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน อื่นๆ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = 0.13$, 0.14 , 0.16 , 0.21 , 0.23)

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาระดับทักษะฟุตบอลและการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 มีขั้นตอนการศึกษาและผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อทราบทักษะฟุตบอลและการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546
2. เพื่อสร้างระดับทักษะฟุตบอลของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทักษะฟุตบอลกับการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 ซึ่งประกอบไปด้วย โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี โรงเรียนเทพศิรินทร์ โรงเรียนปทุมคงคา โรงเรียนพณิชยการราชดำเนินธนบุรี โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว โรงเรียนวัดสุทธิวราราม โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา รวมทั้งหมด 10 สถาบันการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย นักฟุตบอลสถาบันละ 25 คน ผู้ฝึกสอนสถาบันละ 1 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนสถาบันละ 1 คน รวมทั้งหมด 270 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบทักษะฟุตบอลของ สุเมธ อัครพงศ์ (2541 : 43 – 47) เป็นเครื่องมือในการทดสอบวัดทักษะฟุตบอล ของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 ประกอบด้วยรายการทดสอบ 4 รายการ คือ

- 1.1 การเตะลูกฟุตบอล
- 1.2 การวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง
- 1.3 การยิงประตู
- 1.4 การเลี้ยงลูกฟุตบอล (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก)

แบบทดสอบทักษะฟุตบอล ของ สุเมธ อัครพงศ์. (2541 : 25 – 27) มีค่าทางสถิติ ดังนี้

1. มีค่าความเป็นปรนัย ของแบบทดสอบทั้งฉบับจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เท่ากับ 0.904, 0.712 และ 0.838

2. มีค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบ แต่ละรายการและรวมทุกรายการ เท่ากับ 0.842, 0.918, 0.866, 0.894 และ 0.930 ตามลำดับ

3. มีค่าความเที่ยงตรง ของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.947, 0.873 และ 0.798

2. การจัดลำดับคุณภาพ ใช้ใบบันทึกการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลในการจัดลำดับ คุณภาพของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยผู้วิจัยสร้างขึ้น

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะฟุตบอลที่ผู้ทดสอบได้ทดสอบ และนำคะแนนที่ได้จากการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล โดยผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนและนักฟุตบอล กับนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มัธยฐาน (Median) ฐานนิยม (Mode) คะแนนสูงสุด (Maximun) คะแนนต่ำสุด (Minimun) พิสัย (Range) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะฟุตบอลของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 แต่ละรายการและคะแนนรวม

2. หาเกณฑ์ ระดับทักษะฟุตบอลของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 จากคะแนนทดสอบทักษะฟุตบอลแต่ละรายการและคะแนนรวมโดยใช้คะแนนที (T – Score) เพื่อแบ่งระดับทักษะของนักฟุตบอลทั้ง 10 สถาบันการศึกษา ออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

3. เปลี่ยนการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลไปเป็นคะแนน โดยการเทียบเป็นตำแหน่งร้อยละ (Percent Position) แล้วนำตัวเลขตำแหน่งร้อยละที่คิดได้ ไปเทียบกับตารางบัญชีสำหรับแปลงลำดับให้เป็นคะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน จากตารางของ การ์เรทท์ (Henry E. Garrett) (สุนันท์ ศลโกสม. 2525 : 95 – 100)

4. หาค่าความสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนทักษะฟุตบอลที่ได้จากการทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล โดยผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนและนักฟุตบอล ที่เปลี่ยนลำดับคุณภาพเป็นคะแนน โดยใช้สถิติการหาค่าความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

5. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้ตารางสำเร็จ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนรุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ.2546 มีทักษะฟุตบอล โดยสามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล ได้ดังนี้

1. ทักษะการเตะลูกฟุตบอล สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 16.08 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 12.38 ครั้ง และโรงเรียนที่มีทักษะการเตะลูกฟุตบอล สูงสุดเป็นอันดับ 1 และอันดับ 2 คือ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 21.80 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 14.38 ครั้ง และ โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 21.68 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 18.11 ครั้ง ตามลำดับ

2. ทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 9.87 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 7.31 ครั้ง และโรงเรียนที่มีทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอล กระทบผนัง สูงสุดเป็นอันดับ 1 และ อันดับ 2 คือ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 14.56 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 6.15 ครั้ง และ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 12.92 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 11.78 ครั้ง ตามลำดับ

3. ทักษะการยิงประตู สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 1.37 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 1.01 คะแนน และโรงเรียนที่มีทักษะการยิงประตู สูงสุดเป็นอันดับ 1 และ อันดับ 2 คือโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 2.04

คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 1.31 คะแนน และ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สามารถทำคะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 1.64 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 0.70 คะแนน ตามลำดับ

4. ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล สามารถใช้เวลาค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 9.20 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 1.19 วินาที และโรงเรียนที่มีทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล ที่ทำเวลาได้น้อยที่สุด (ซึ่งถือว่าเวลาในการทดสอบยิ่งน้อยยิ่งดี) เป็นอันดับ 1 และ อันดับ 2 คือ โรงเรียนพณิชยการราชดำเนิน ธนบุรี สามารถใช้เวลาค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 8.65 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 1.18 วินาที และ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย สามารถใช้เวลาค่าเฉลี่ยเลขคณิตได้ 8.68 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ 1.05 วินาที ตามลำดับ

2. เกณฑ์คะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะฟุตบอลแต่ละรายการและคะแนนรวมจากคะแนนที่ (T-Score) ของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนรุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ.2546 มีดังนี้

เกณฑ์คะแนนที่ได้จากการทดสอบรายการที่ 1 ทักษะการเตะลูกฟุตบอล

ระดับทักษะการเตะลูกฟุตบอล สูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 75 ขึ้นไป ระดับทักษะการเตะลูกฟุตบอล สูง ตรงกับคะแนนที่ 63 – 74 ระดับทักษะการเตะลูกฟุตบอล ปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 38 – 62 ระดับทักษะการเตะลูกฟุตบอล ต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 26 – 37 ระดับทักษะการเตะลูกฟุตบอล ต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 25 ลงมา

เกณฑ์คะแนนที่ได้จากการทดสอบรายการที่ 2 ทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง

ระดับทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง สูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 75 ขึ้นไป ระดับทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง สูง ตรงกับคะแนนที่ 63 – 74 ระดับทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง ปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 38 – 62 ระดับทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง ต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 26 – 37 ระดับทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง ต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 25 ลงมา

เกณฑ์คะแนนที่ได้จากการทดสอบรายการที่ 3 ทักษะการยิงประตู

ระดับทักษะการยิงประตู สูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 71 ขึ้นไป ระดับทักษะการยิงประตู สูง ตรงกับคะแนนที่ 61 – 70 ระดับทักษะการยิงประตู ปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 40 – 60 ระดับทักษะการยิงประตู ต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 30 – 39 ระดับทักษะการยิงประตู ต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 29 ลงมา

เกณฑ์คะแนนที่ได้จากการทดสอบรายการที่ 4 ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล

ระดับทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล สูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 73 ขึ้นไป ระดับทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล สูง ตรงกับคะแนนที่ 62 – 72 ระดับทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล ปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 39 – 61 ระดับทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล ต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 28 – 38 ระดับทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล ต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 27 ลงมา

เกณฑ์คะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะฟุตบอลรวมทุกรายการ

ระดับทักษะฟุตบอล สูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 73 ขึ้นไป ไม่มีนักฟุตบอลทำได้ ระดับทักษะฟุตบอล สูง ตรงกับคะแนนที่ 62 – 72 มีนักฟุตบอลทำได้ 11 คน ระดับทักษะฟุตบอล ปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 39 – 61 มีนักฟุตบอลทำได้ 234 คน ระดับทักษะฟุตบอล ต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 28 – 38 มีนักฟุตบอลทำได้ 5 คน และ ระดับทักษะฟุตบอล ต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 27 ลงมา ไม่มีนักฟุตบอลทำได้

3. ค่าความสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนจากการทดสอบทักษะฟุตบอลรวมกับคะแนนจากการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล โดยนักฟุตบอลและผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน

คะแนนทักษะฟุตบอลรวมของนักฟุตบอลตำแหน่งกองหน้า มีความสัมพันธ์กับลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลทางบวกระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งการจัดลำดับคุณภาพโดยนักฟุตบอล และการจัดลำดับคุณภาพโดยผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ($r = 0.37$, 0.31)

คะแนนทักษะฟุตบอลรวมของนักฟุตบอลตำแหน่งกองหลัง มีความสัมพันธ์กับลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลทางบวกระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการจัดลำดับคุณภาพโดยนักฟุตบอล ($r = 0.23$)

ส่วนคะแนนทักษะฟุตบอลรวมของนักฟุตบอลกับลำดับคุณภาพของนักฟุตบอลที่จัดโดยนักฟุตบอลและผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน คู่อื่นๆ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = 0.13$, 0.14 , 0.16 , 0.21 , 0.23)

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาระดับทักษะฟุตบอล ของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนรุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ.2546 ที่ได้คะแนนจากการทดสอบทักษะฟุตบอล 4 รายการคือ ทักษะการเตะลูกฟุตบอล ทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง ทักษะการยิงประตู และทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล พบว่า นักฟุตบอลมีทักษะการเตะลูกฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 16.08 ครั้ง ทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 9.87 ครั้ง ทักษะการยิงประตู มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 1.37 คะแนน และทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลมีเวลาเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 9.20 วินาที จากผลการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัย ได้นำไปเปรียบเทียบกับทักษะฟุตบอลของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 13 ในแต่ละรายการที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตที่ดีที่สุด ซึ่ง สุเมธ อัครพงศ์ (2541 : 24) ได้ทำการศึกษาและได้ผลการศึกษาดังนี้ ทักษะการเตะลูกฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 8.29 ครั้ง ทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนังมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 8.88 ครั้ง ทักษะการยิงประตู มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 2.35 คะแนน และทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลมีเวลาเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 9.29 วินาที จากผลการเปรียบเทียบ พบว่า นักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนรุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและ

นันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ.2546 มีทักษะการเตะลูกฟุตบอล ทักษะการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระแทกผนัง และทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล ดีกว่า ทักษะฟุตบอลของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 13 ส่วนทักษะการยิงประตูของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 13 มีทักษะดีกว่านักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนรุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ.2546 และจากการศึกษาเปรียบเทียบเกณฑ์ทักษะฟุตบอลรวมทุกรายการของ นักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 กับเกณฑ์ทักษะฟุตบอลรวมทุกรายการของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 13 พบว่า เกณฑ์ทักษะฟุตบอลรวมทุกรายการของ นักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 มีเกณฑ์ทักษะฟุตบอลที่สูงกว่า และมีช่วงคะแนนในแต่ละระดับที่มากกว่า

จากผลการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทักษะฟุตบอลรวมที่ได้จากการทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการจัดลำดับคุณภาพโดยนักฟุตบอล และผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนรุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ.2546 พบว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะฟุตบอลกับคะแนนที่ได้จากการจัดลำดับคุณภาพที่แยกเป็นตำแหน่ง คือ ผู้รักษาประตู กองหลัง กองกลาง และกองหน้า มีความสัมพันธ์กันน้อย ซึ่งดูจาก ค่าของการศึกษาความแปรปรวนระหว่างทักษะฟุตบอลกับการจัดลำดับคุณภาพ หรือค่าความสัมพันธ์ ที่คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ มีค่าดังนี้ คือ ตำแหน่งผู้รักษาประตู ทักษะฟุตบอลกับการจัดลำดับคุณภาพโดย นักฟุตบอล มีค่าความแปรปรวนร่วมกันเท่ากับ 4.41% ทักษะฟุตบอลกับการจัดลำดับคุณภาพโดย ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีค่าความแปรปรวนร่วมกันเท่ากับ 5.29% ตำแหน่งกองหลัง ทักษะฟุตบอลกับการจัดลำดับคุณภาพโดย นักฟุตบอล มีค่าความแปรปรวนร่วมกันเท่ากับ 5.29% ทักษะฟุตบอลกับการจัดลำดับคุณภาพโดย ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีค่าความแปรปรวนร่วมกันเท่ากับ 1.96% ตำแหน่งกองกลาง ทักษะฟุตบอลกับการจัดลำดับคุณภาพโดย นักฟุตบอล มีค่าความแปรปรวนร่วมกันเท่ากับ 1.69% ทักษะฟุตบอลกับการจัดลำดับคุณภาพโดย ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีค่าความแปรปรวนร่วมกันเท่ากับ 2.56% และตำแหน่งกองหน้า ทักษะฟุตบอลกับการจัดลำดับคุณภาพโดย นักฟุตบอล มีค่าความแปรปรวนร่วมกันเท่ากับ 13.69% ทักษะฟุตบอลกับการจัดลำดับคุณภาพโดย ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีค่าความแปรปรวนร่วมกันเท่ากับ 9.61% จากผลการศึกษาดังกล่าว ทำให้ทราบว่า ทักษะฟุตบอลเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งที่ นักฟุตบอล และผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ใช้ในการพิจารณา คัดเลือก ในการจัดลำดับคุณภาพ ของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนรุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ.2546 จะเห็นจากค่าเปอร์เซ็นต์ที่ได้นั้น เป็นเปอร์เซ็นต์ที่เกี่ยวข้องกับทักษะ

ฟุตบอลน้อย ซึ่งเป็นเพราะว่า นักฟุตบอล และ ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จะมองและพิจารณาเลือกในการจัดลำดับ โดยคำนึงถึงองค์ประกอบเกี่ยวกับทักษะฟุตบอลเป็นเปอร์เซ็นต์ที่น้อย จึงทำให้ผลที่ได้ ออกมามีค่าความแปรปรวนร่วมกันน้อย เกิดจากนักฟุตบอลและผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน พิจารณาเลือกในการจัดลำดับคุณภาพ โดยนำหลักการและองค์ประกอบด้านอื่นๆมาพิจารณาด้วยเนื่องจากว่า ในการแข่งขัน ฟุตบอล กีฬาฟุตบอล หรือเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ นั้น นักฟุตบอล จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบต่าง ๆ ดังที่ สมบัติ กาญจนกิจ และ สมหญิง จันทุไทย (2542 : 2 – 3) ได้กล่าวไว้ว่า การแสดงความสามารถของนักกีฬาทั้งในขณะฝึกซ้อมหรือแข่งขัน มียุทธศาสตร์ที่สำคัญ 3 ประการด้วยกัน ได้แก่ สมรรถภาพสมรรถภาพทางเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ทางการกีฬา (Sport Techniques, Skills and Strategies Fitness) สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) สมรรถภาพทางจิตใจ (Mental Fitness) เพราะฉะนั้นในการพิจารณา คัดเลือกในการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล จำเป็นจะต้องพิจารณา และคัดเลือกจากองค์ประกอบด้านอื่นๆ ประกอบไปด้วย เพื่อให้ครอบคลุม และได้ตัวนักฟุตบอลที่มีคุณภาพที่ดีที่สุด ทุกองค์ประกอบของนักกีฬาฟุตบอล ดังที่ ชลัช ภิรมย์ (ชลัช ภิรมย์ 2539 : 93 อ้างอิงจาก German Football Association ,1991 P.32 – 36) กล่าวว่า การประเมินคุณลักษณะของผู้เล่นตำแหน่งต่าง ๆ ในทีมจะมีความแตกต่างกัน คือ ผู้รักษาประตู จะประเมินจากรูปร่าง การรับลูกบอล การต่อยับลูกบอล การเตะจากประตู การขว้างลูกบอล ตำแหน่งในการเล่น การออกมาจากประตู ความไม่แน่นอน ความลึกลับ ลักษณะเด่นส่วนตัว กองหลังประเมินจากรูปร่าง ทักษะ ตำแหน่งในการเล่น การประกบคนต่อคน พฤติกรรมในการรุก การรับ กองกลาง ประเมินจากรูปร่าง ทักษะ พฤติกรรมการป้องกัน การชลอการเล่น พฤติกรรม การรุก การส่ง การเลี้ยง กองหน้า ประเมินจากรูปร่าง ทักษะ พฤติกรรมการรุก การเลี้ยง การสร้างแรงกดดัน ประเมินทางด้านบุคลิกภาพลักษณะเด่นเฉพาะตัวของผู้เล่น เช่น แรงขับ ความก้าวร้าว ความตั้งใจ ความรับผิดชอบ ภาวะผู้นำ การควบคุมตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง จิตใจเข้มแข็ง ความสามารถในการสอน ผู้เล่นสามารถทำการสอนได้ ความเชื่อถือได้ และ อนัน อัดชู (2536 : 19) กล่าวว่า หลักในการดูศักยภาพของนักกีฬามีศักยภาพหรือไม่ ควรดูในด้านจิตใจ ทักษะคติ ความรักในกีฬานั้นๆ ความทุ่มเท ความเสียสละ การพัฒนาทางด้านร่างกาย อายุ สุขภาพอนามัย ลักษณะหน้าตาและไหวพริบ การอยู่ร่วมกับเพื่อนในทีม การปรับตัวในสังคม และการพัฒนาทักษะในกีฬานั้นๆ รวมทั้งความประพฤติตน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ในการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกันและทำการทดสอบทั้ง 4 รายการ พร้อมกัน ควรมีการจัดแบ่งผู้รับการทดสอบออกเป็น 4 กลุ่ม 4 สถานี โดยมีผู้ดำเนินการทดสอบ ทั้ง 4 สถานีและมีการเวียนสถานีจนครบทุกสถานีเพื่อประหยัดเวลาในการทดสอบ
2. จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน นักฟุตบอล ควรนำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบทักษะฟุตบอลและการจัดลำดับคุณภาพของนักฟุตบอล ไปเป็นแนวทางในการพัฒนา แก้ไขปรับปรุง ระดับทักษะกีฬาฟุตบอลให้มีทักษะดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการทดสอบความสามารถทางด้านทักษะฟุตบอลของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน อายุ 18 ปี ประเภท ก ของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ.2546 ควรทำการศึกษาวิจัยกับนักฟุตบอลในรายการต่างๆ เช่น ฟุตบอลนักเรียนประจำจังหวัด ฟุตบอลโค้กคัพ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เฉลิมพล ก่อกิจเถกิงกุล. (2540). *การวิเคราะห์รูปแบบการเล่นฟุตบอล*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , ถ่ายเอกสาร.
- ชัชช ภิรมย์. (2539). *ฟุตบอลสมัยใหม่ การฝึกและการจัดการ*. สมุทรสาคร: วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร.
- เชาวนา ชวลิตธำรง. (2534). *เอกสารประกอบการสอนวิชา วผ 401 การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพื้นฐานของการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน.
- เดชา แจ่มประสิทธิ์. (2540). *การสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , ถ่ายเอกสาร.
- นิพนธ์ กิติกุล. (2525). *หลักการเล่นฟุตบอลสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: พัทธอักษร.
- ประกิจ สวัสดิวิชัย. (2539). *แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , ถ่ายเอกสาร.
- ประโยค สุทธิสง่า. (2524). *เอกสารประกอบการสอนฟุตบอล 1*. กรุงเทพฯ: รวมการพิมพ์.
- _____. (2536). *ทักษะกีฬาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- _____. (2541). *การบริหารเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศของโค้ชฟุตบอล*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- ผาณิต บิลมาศ. (2530). *การวัดทักษะกีฬา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2546). *วิชาการวัดและประเมินผลพลศึกษา*. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- เผด็จ ลิ้มปีไตรรัตน์. (2523). *เกณฑ์ปกติของสมรรถภาพทางกายและทักษะสำหรับนักฟุตบอลชาย ระดับอายุ 18 ปี*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- พรประทาน ต่อแต้ม. (2540). *การสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักกีฬาฟุตบอลชายใน วิทยาลัยพลศึกษา*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- พูนศักดิ์ ประถมบุตร. (2532). *การทดสอบและประเมินผลพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์.

- ไพบูลย์ ไยสำลี. (2542). ระดับทักษะกีฬาฟุตบอลนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา เขต กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2532). การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: อักษราพิพัฒน์ จำกัด.
- มณฑณี ภูฎาคาร. (2542). เอกสารคำสอนวิชา วผ 401 การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัฐพงศ์ บุญญานวัตร. (2542). กีฬาฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ตันอ้อ 1999 จำกัด.
- เรืองเดช เชิดพุทธ. (ม.ป.ป.). เอกสารประกอบการสอนรายวิชา การฝึกและการตัดสินฟุตบอล (พล 415). พิษณุโลก: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- ลือศักดิ์ กุลน้อย. (2538). การสร้างแบบทดสอบทักษะเฉพาะตำแหน่งสำหรับนักกีฬาฟุตบอลชาย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- วิริยา บุญชัย. (2529). การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สมบัติ กาญจนกิจ; และ สมหญิง จันทรู้ไทย. (2542). จิตวิทยาการกีฬา แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- सानนท์ เพ็ญแสง. (2536). ผลการฝึกความอ่อนตัวต่อความสามารถในการทุ่มลูกฟุตบอล. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- สุนทร ศรีเกตุ. (2542). การสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- สุนันท์ ศลโกสุม. (2525). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและ จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรพล เพิ่มผล. (2531). ฟุตบอล. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮาส์.
- สุเมธ อัครพงศ์. (2541). การศึกษาระดับทักษะฟุตบอลของนักกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 13. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- อนันต์ อัดชู. (2536). หลักการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

Barrow, Harold M. and McGee Rosemary. (1979). *A Practical Approach to Measurement in Physical Education*. Boston : Houghton Mifflin Company.

- Clarke, Harrison H. (1967). *Application of Measurement to Health and Physical Education*, 4th ed. New Jersey : Englewood Cliffs, Prentice Hall. Inc.
- Clarke, Harrison H. (1968). *Application of Measurement to Health and Physical Education*, 3rd ed. New Jersey : Englewood Cliffs, Prentice Hall. Inc.
- Dillon, M.J. (1990). " Validation of An Instrument Used to Access the Performanced of Running Backs. (Online). Available:<http://wwwlib.umi.com/dissertations/fullcit/1339805>. Retrieved October 4, 2003.
- Hillda,A.F. (1989, April). " Relationships among Various Objective Swimming Test and Expert Evaluation of Skill in Swimming," *Disseratation Abstracts International*. 49(10) : 2961 - A.
- Jonhson,B.L.andJ.K.Nelson. (1974). *Practical Measurements for Evaluation in Physical Education*. 2nd ed. Minneapolis, Minnesota: Burgess Publishing Company.
- Knutson, Carl Ernest. (1971, January). " Comparision of Physical Fitness and Sports skills Performance and Academic Achievement of Elementary School Pupils," *Dissertation Abstracts*. 31(7) : 3321 – A.
- Verducci , Frank M. (1980). *Measurement Concepts in Physical Education* . 3rd ed. St.Louis, Missure : The C.V. Mosby Company.
- Willgoose, Carl E. (1961). *Evaluation in Health Education and Physical Education*. New York : McGraw – Hill, Book Company, Inc.
- Willis, Joe D. and Othes. (1982). " The Relationship Between Competitive Motives and Ratings of Competitiveness," *ERIC 1982 ED217021*.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายละเอียดของรายการทดสอบของแบบทดสอบทักษะ
ฟุตบอลของ สุเมธ อัครพงศ์

ภาคผนวก

แบบทดสอบทักษะฟุตบอล ของ สุเมธ อัครพงศ์

รายการที่ 1 การเตะลูกฟุตบอล

วัตถุประสงค์

เพื่อวัดความสามารถในการเตะลูกฟุตบอล

อุปกรณ์

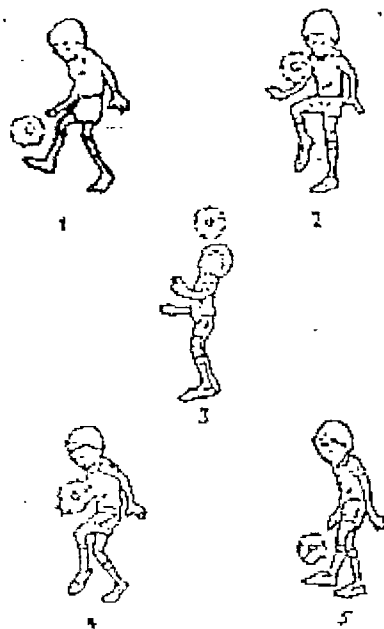
ลูกฟุตบอล

วิธีการทดสอบ

เมื่อได้รับสัญญาณ ให้ผู้รับการทดสอบใช้มือโยนลูกฟุตบอลขึ้นในอากาศแล้วใช้เท้าขวา หน้าขาท่อนบนด้านขวา ตีระยะ หน้าขาท่อนบนด้านซ้าย และเท้าซ้าย ตามลำดับ เตะลูกฟุตบอลอย่างต่อเนื่อง โดยลูกฟุตบอลไม่ตกพื้น จำนวน 2 รอบ ซึ่งในการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ต้องให้ผู้รับการทดสอบพักไม่น้อยกว่า 5 นาที โดยนับคะแนนครั้งที่ดีที่สุด

การให้คะแนน

ให้คะแนนตำแหน่งการเตะละ 1 คะแนน

ภาพประกอบ 1 แสดงการทดสอบการเตะลูกฟุตบอล

รายการที่ 2 การวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง

วัตถุประสงค์

เพื่อวัดทักษะการเตะลูกฟุตบอล

อุปกรณ์

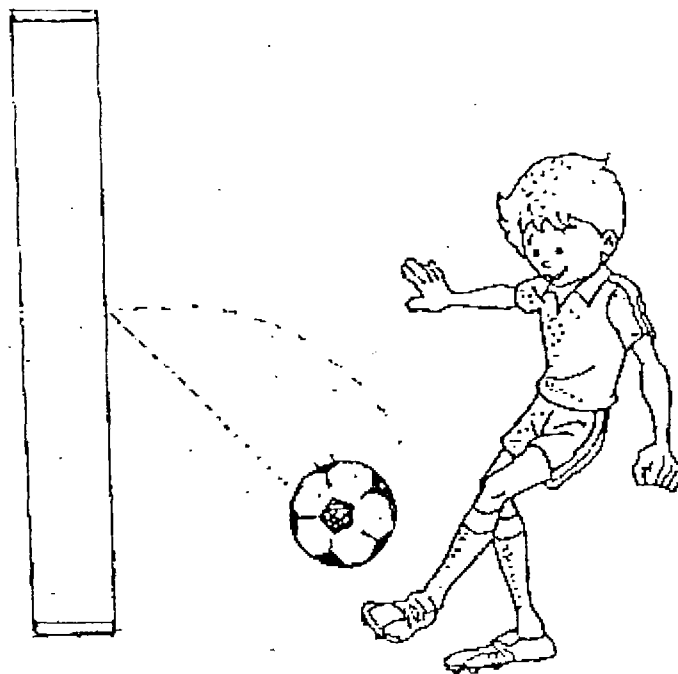
1. ลูกฟุตบอล
2. ผนังเรียบ

วิธีทดสอบ

เมื่อได้รับสัญญาณ ให้ผู้ทดสอบโยนลูกฟุตบอล แล้วเตะวอลเลย์ไปกระทบผนังอย่างต่อเนื่อง โดยลูกฟุตบอลไม่ตกพื้น โดยมีระยะห่างจากผนัง 2 เมตร ให้ผู้เข้ารับการทดสอบทดสอบ 2 ครั้ง และนับครั้งที่เตะแม่นที่สุด

การให้คะแนน

ให้นับจำนวนครั้งที่กระทบผนังในแต่ละรอบที่ดีที่สุด

ภาพประกอบ 2 แสดงการทดสอบการวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง

รายการที่ 3 การยิงประตู

วัตถุประสงค์

เพื่อวัดความสามารถในการยิงประตู

อุปกรณ์

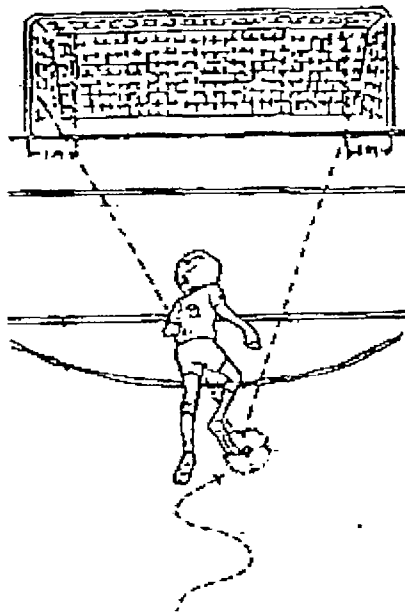
1. ลูกฟุตบอล
2. สนามฟุตบอลที่มีประตูมาตรฐาน

วิธีการทดสอบ

ให้ผู้รับการทดสอบยืนอยู่ห่างจากประตูระยะทาง 30 หลา เมื่อได้รับสัญญาณให้ผู้ทดสอบเลี้ยงลูกฟุตบอล เมื่อถึงจุดที่กำหนดให้เตะลูกฟุตบอลเข้าเขตที่กำหนดไว้ โดยให้ผู้เข้ารับการทดสอบทดสอบคนละ 5 ครั้ง

การให้คะแนน

ให้คะแนนประตูละ 1 คะแนน

ภาพประกอบ 3 แสดงการทดสอบการยิงประตู

รายการที่ 4 การเลี้ยงลูกฟุตบอล

วัตถุประสงค์

เพื่อวัดความสามารถในการเลี้ยงฟุตบอล

อุปกรณ์

1. ลูกฟุตบอล
2. เสา 10 ต้น

วิธีการทดสอบ

ให้ผู้รับการทดสอบวางลูกฟุตบอลที่จุดกำหนด แล้วเลี้ยงบอลซิกแซกผ่านหลักที่วางไว้ด้วยความเร็วที่สุด โดยใช้เสา 10 ต้น ห่างกันต้นละ 1 เมตร เสาต้นแรกห่างจากจุดเริ่ม 1 เมตร และจุดสิ้นสุดห่างจากเสาต้นสุดท้าย 1 เมตร

การให้คะแนน

จับเวลาในการเลี้ยงลูกฟุตบอล

ภาพประกอบ 4 แสดงการทดสอบการเลี้ยงลูกฟุตบอล

ภาคผนวก ข ใบบันทึกการทดสอบทักษะฟุตบอลและใบบันทึกการจัดลำดับคุณภาพ
ของ นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน

**ใบบันทึกคะแนนของนักฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี
ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ประจำปี พ.ศ. 2546**

โรงเรียน

ชื่อ นามสกุล ผู้เข้าทดสอบ

รายการทดสอบทักษะฟุตบอล	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	คะแนน รวม
รายการที่ 1 การเตะลูกฟุตบอล						
รายการที่ 2 การวอลเลย์ลูกฟุตบอล						
รายการที่ 3 การยิงประตู						
รายการที่ 4 การเลี้ยงลูกฟุตบอล						

หมายเหตุ.....

.....

.....

.....

.....

ใบบันทึกการจัดลำดับคุณภาพ ของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักฟุตบอล

นักฟุตบอล

โรงเรียน.....

ชื่อ นามสกุล

ตำแหน่งผู้รักษาประตู

ลำดับที่ 1 ได้แก่.....

ลำดับที่ 2 ได้แก่.....

ลำดับที่ 3 ได้แก่.....

ลำดับที่ 4 ได้แก่.....

ตำแหน่งกองหลัง

ลำดับที่ 1 ได้แก่.....

ลำดับที่ 2 ได้แก่.....

ลำดับที่ 3 ได้แก่.....

ลำดับที่ 4 ได้แก่.....

ลำดับที่ 5 ได้แก่.....

ลำดับที่ 6 ได้แก่.....

ลำดับที่ 7 ได้แก่.....

ลำดับที่ 8 ได้แก่.....

ลำดับที่ 9 ได้แก่.....

ลำดับที่ 10 ได้แก่.....

มีหน้าต่อไป

ชื่อ.....นามสกุล.....

ตำแหน่งกองกลาง

ลำดับที่ 1 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 2 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 3 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 4 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 5 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 6 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 7 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 8 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 9 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 10 ได้แก่.....

ตำแหน่งกองหน้า

ลำดับที่ 1 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 2 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 3 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 4 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 5 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 6 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 7 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 8 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 9 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 10 ได้แก่.....

ขอบคุณครับ

ใบบันทึกการจัดลำดับคุณภาพ ของนักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 18 ปี ประเภท ก ของ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักฟุตบอล

ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน

โรงเรียน.....

ชื่อ นามสกุล

ตำแหน่งผู้รักษาประตู

ลำดับที่ 1 ได้แก่.....

ลำดับที่ 2 ได้แก่.....

ลำดับที่ 3 ได้แก่.....

ลำดับที่ 4 ได้แก่.....

ตำแหน่งกองหลัง

ลำดับที่ 1 ได้แก่.....

ลำดับที่ 2 ได้แก่.....

ลำดับที่ 3 ได้แก่.....

ลำดับที่ 4 ได้แก่.....

ลำดับที่ 5 ได้แก่.....

ลำดับที่ 6 ได้แก่.....

ลำดับที่ 7 ได้แก่.....

ลำดับที่ 8 ได้แก่.....

ลำดับที่ 9 ได้แก่.....

ลำดับที่ 10 ได้แก่.....

มีหน้าต่อไป

ชื่อ.....นามสกุล.....

ตำแหน่งกองกลาง

ลำดับที่ 1 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 2 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 3 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 4 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 5 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 6 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 7 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 8 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 9 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 10 ได้แก่.....

ตำแหน่งกองหน้า

ลำดับที่ 1 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 2 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 3 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 4 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 5 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 6 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 7 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 8 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 9 ได้แก่.....
 ลำดับที่ 10 ได้แก่.....

ขอบคุณครับ

ภาคผนวก ค ตารางบัญชีสำหรับแปลงอันดับคุณภาพให้เป็นคะแนนของ
การ์เรทท์ (Henry E. Garrett)

บัญชีสำหรับแปลงอันดับคุณภาพให้เป็นคะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน

จาก การ์เรทท์ (Henry E.Garrett) ในหนังสือ (Statistics in Psychology and Education)

(สุนันท์ ศลโกสุม.2525:99)

ตำแหน่ง ร้อยละ	คะแนน	ตำแหน่ง ร้อยละ	คะแนน	ตำแหน่ง ร้อยละ	คะแนน	ตำแหน่ง ร้อยละ	คะแนน
.09	99	11.03	74	52.02	49	90.83	24
.20	98	12.04	73	54.03	48	91.67	23
.32	97	13.11	72	56.03	47	92.45	22
.45	96	14.25	71	58.03	46	93.19	21
.61	95	15.44	70	59.99	45	93.86	20
.78	94	16.69	69	61.94	44	94.49	19
.97	93	18.01	68	63.85	43	95.08	18
1.18	92	19.39	67	65.75	42	95.62	17
1.42	91	20.93	66	67.48	41	96.11	16
1.68	90	22.32	65	69.39	40	96.57	15
1.96	89	23.88	64	71.14	39	96.99	14
2.28	88	25.48	63	72.85	38	97.37	13
2.63	87	27.15	62	74.52	37	97.72	12
3.01	86	28.86	61	76.12	36	98.04	11
3.43	85	30.61	60	77.68	35	98.32	10
3.89	84	32.42	59	79.17	34	98.58	9
4.38	83	34.25	58	80.61	33	98.82	8
4.92	82	36.15	57	81.99	32	99.03	7
5.51	81	38.06	56	83.31	31	99.22	6
6.14	80	40.01	55	84.56	30	99.39	5
6.81	79	41.97	54	85.75	29	99.55	4
7.55	78	43.97	53	86.89	28	99.68	3
8.33	77	45.97	52	87.96	27	99.80	2
9.17	76	47.98	51	88.97	26	99.91	1
10.06	75	50.00	50	89.94	25	100.00	0

ภาคผนวก ง คณะกรรมการทดสอบทักษะฟุตบอล

โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย										
แสดงคะแนนดิบและคะแนนที่ในการทดสอบทักษะฟุตบอล										
ลำดับ ที่	รายการที่ 1		รายการที่ 2		รายการที่ 3		รายการที่ 4		คะแนนที่	คะแนนที่
	คะแนนดิบ (ครั้ง)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (ครั้ง)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (คะแนน)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (วินาที)	คะแนนที่	รวม	เฉลี่ย
1	10	45	13	54	1	46	8.90	53	198.23	49.56
2	10	45	15	57	3	66	8.90	53	220.83	55.21
3	22	55	11	52	1	46	8.29	58	210.34	52.58
4	26	58	19	62	2	56	7.89	61	237.82	59.45
5	18	52	15	57	1	46	8.10	59	214.18	53.54
6	16	50	11	52	2	56	8.21	58	216.10	54.02
7	19	52	22	67	2	56	8.04	60	235.00	58.75
8	11	46	8	47	0	36	9.62	46	176.19	44.05
9	14	48	10	50	1	46	8.96	52	196.85	49.21
10	77	99	9	49	2	56	12.58	22	225.77	56.44
11	8	43	6	45	2	56	8.66	55	199.00	49.75
12	11	46	13	54	1	46	9.58	47	193.30	48.32
13	39	69	21	65	3	66	7.94	61	260.56	65.14
14	31	62	22	67	2	56	8.06	60	244.52	61.13
15	27	59	14	56	2	56	9.02	52	222.25	55.56
16	19	52	16	58	2	56	8.86	53	219.87	54.97
17	28	60	14	56	1	46	8.10	59	220.89	55.22
18	17	51	8	47	1	46	9.24	50	194.18	48.54
19	20	53	10	50	2	56	9.56	47	206.57	51.64
20	6	42	9	49	1	46	8.82	53	190.20	47.55
21	10	45	6	45	2	56	7.03	68	214.37	53.59
22	29	60	28	75	2	56	8.06	60	251.12	62.78
23	33	64	27	73	2	56	7.26	66	259.73	64.93
24	26	58	19	62	2	56	8.52	56	232.50	58.13
25	18	52	18	61	1	46	8.75	54	212.80	53.20

โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี										
แสดงคะแนนดิบและคะแนนที่ในการทดสอบทักษะฟุตบอล										
ลำดับ ที่	รายการที่ 1		รายการที่ 2		รายการที่ 3		รายการที่ 4		คะแนนที่	คะแนนที่
	คะแนนดิบ (ครั้ง)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (ครั้ง)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (คะแนน)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (วินาที)	คะแนนที่	รวม	เฉลี่ย
1	11	46	4	42	2	56	9.11	51	194.89	48.72
2	11	46	7	46	0	36	9.84	45	172.97	43.24
3	73	96	15	57	1	46	8.99	52	251.10	62.77
4	11	46	6	45	0	36	7.84	62	188.47	47.12
5	5	41	5	43	2	56	8.68	54	195.04	48.76
6	8	43	6	45	1	46	10.84	36	170.67	42.67
7	18	52	4	42	2	56	8.55	56	205.27	51.32
8	8	43	8	47	1	46	9.15	50	187.67	46.92
9	5	41	9	49	1	46	10.13	42	178.34	44.59
10	5	41	6	45	2	56	9.63	46	188.39	47.10
11	8	43	3	41	0	36	8.16	59	179.25	44.81
12	38	68	9	49	2	56	7.92	61	233.58	58.39
13	3	39	4	42	1	46	11.27	33	160.27	40.07
14	44	73	12	53	2	56	8.23	58	239.91	59.98
15	16	50	8	47	2	56	8.58	55	208.87	52.22
16	30	61	8	47	0	36	8.04	60	204.87	51.22
17	16	50	20	64	4	76	10.01	43	233.08	58.27
18	43	72	17	60	0	36	8.91	52	220.34	55.09
19	42	71	8	47	2	56	8.87	53	227.43	56.86
20	50	77	7	46	1	46	9.20	50	219.81	54.95
21	37	67	11	52	1	46	8.19	59	223.30	55.82
22	7	43	16	58	2	56	10.64	38	195.16	48.79
23	23	56	18	61	0	36	9.18	50	203.28	50.82
24	11	46	7	46	1	46	10.10	42	180.71	45.18
25	19	52	4	42	1	46	9.99	43	183.99	46.00

โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี										
แสดงคะแนนดิบและคะแนนที่ในการทดสอบทักษะฟุตบอล										
ลำดับ ที่	รายการที่ 1		รายการที่ 2		รายการที่ 3		รายการที่ 4		คะแนนที่ รวม	คะแนนที่ เฉลี่ย
	คะแนนดิบ (ครั้ง)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (ครั้ง)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (คะแนน)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (วินาที)	คะแนนที่		
1	5	41	3	41	2	56	10.55	39	176.52	44.13
2	9	44	11	52	2	56	10.40	40	191.96	47.99
3	12	47	5	43	1	46	9.60	47	183.00	45.75
4	7	43	11	52	1	46	7.57	64	204.29	51.07
5	8	43	7	46	0	36	8.74	54	179.82	44.96
6	17	51	5	43	1	46	8.45	56	196.74	49.18
7	32	63	30	78	0	36	9.06	51	227.97	56.99
8	11	46	6	45	5	86	11.28	32	209.11	52.28
9	50	77	38	88	1	46	9.05	51	263.47	65.87
10	15	49	13	54	1	46	10.07	43	192.40	48.10
11	9	44	4	42	3	66	8.49	56	208.44	52.11
12	9	44	5	43	2	56	9.51	47	191.27	47.82
13	32	63	11	52	3	66	9.40	48	228.91	57.23
14	13	48	8	47	1	46	8.66	55	195.84	48.96
15	29	60	20	64	4	76	8.07	60	259.95	64.99
16	10	45	9	49	1	46	9.29	49	189.47	47.37
17	21	54	4	42	2	56	8.13	59	211.24	52.81
18	26	58	13	54	2	56	7.98	60	228.85	57.21
19	10	45	4	42	5	86	9.41	48	221.35	55.34
20	12	47	16	58	2	56	9.30	49	210.51	52.63
21	5	41	21	65	2	56	7.33	66	228.31	57.08
22	26	58	14	56	3	66	9.61	47	226.40	56.60
23	5	41	11	52	2	56	8.46	56	205.10	51.27
24	6	42	6	45	3	66	11.84	28	180.48	45.12
25	8	43	29	76	2	56	8.39	57	232.73	58.18

โรงเรียนเทพศิรินทร์										
แสดงคะแนนดิบและคะแนนที่ในการทดสอบทักษะฟุตบอล										
ลำดับ ที่	รายการที่ 1		รายการที่ 2		รายการที่ 3		รายการที่ 4		คะแนนที่ รวม	คะแนนที่ เฉลี่ย
	คะแนนดิบ (ครั้ง)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (ครั้ง)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (คะแนน)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (วินาที)	คะแนนที่		
1	7	43	5	43	1	46	9.84	45	176.93	44.23
2	16	50	13	54	1	46	8.92	52	202.91	50.73
3	6	42	5	43	0	36	10.92	36	157.08	39.27
4	3	39	11	52	1	46	10.00	43	180.56	45.14
5	7	43	20	64	0	36	9.83	45	187.60	46.90
6	10	45	7	46	1	46	10.87	36	173.40	43.35
7	21	54	6	45	1	46	8.28	58	202.77	50.69
8	5	41	10	50	0	36	12.60	21	148.94	37.23
9	3	39	12	53	1	46	7.67	63	201.59	50.40
10	3	39	9	49	0	36	8.98	52	176.50	44.12
11	3	39	4	42	0	36	12.54	22	139.62	34.90
12	4	40	2	39	2	56	11.63	30	165.23	41.31
13	12	47	5	43	0	36	9.76	45	171.71	42.93
14	6	42	8	47	2	56	11.04	35	180.04	45.01
15	5	41	11	52	0	36	10.23	41	170.30	42.58
16	6	42	6	45	1	46	10.55	39	171.50	42.88
17	15	49	12	53	0	36	9.75	45	183.80	45.95
18	6	42	9	49	0	36	9.71	46	172.76	43.19
19	3	39	6	45	0	36	9.77	45	165.73	41.43
20	8	43	7	46	1	46	10.99	35	170.77	42.69
21	11	46	7	46	1	46	9.34	49	187.12	46.78
22	3	39	13	54	1	46	10.27	41	181.02	45.25
23	6	42	15	57	1	46	8.63	55	200.01	50.00
24	17	51	6	45	0	36	11.19	33	165.06	41.26
25	8	43	5	43	1	46	7.99	60	193.35	48.34

โรงเรียนปทุมคงคา										
แสดงคะแนนดิบและคะแนนที่ในการทดสอบทักษะฟุตบอล										
ลำดับ ที่	รายการที่ 1		รายการที่ 2		รายการที่ 3		รายการที่ 4		คะแนนที่	คะแนนที่
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	รวม	เฉลี่ย
	(ครั้ง)		(ครั้ง)		(คะแนน)		(วินาที)			
1	11	46	4	42	2	56	9.11	51	194.89	48.72
2	10	45	5	43	2	56	9.02	52	196.21	49.05
3	5	41	7	46	1	46	9.15	50	183.87	45.97
4	38	68	17	60	2	56	8.75	54	237.52	59.38
5	6	42	6	45	2	56	10.55	39	181.43	45.36
6	4	40	3	41	2	56	11.04	35	171.58	42.90
7	6	42	3	41	1	46	8.42	57	185.37	46.34
8	18	52	5	43	1	46	10.14	42	183.29	45.82
9	27	59	2	39	2	56	13.01	18	172.17	43.04
10	6	42	3	41	0	36	11.20	33	151.98	38.00
11	6	42	3	41	1	46	10.06	43	171.53	42.88
12	5	41	2	39	1	46	9.11	51	177.37	44.34
13	27	59	3	41	2	56	9.56	47	202.65	50.66
14	18	52	4	42	0	36	8.75	54	183.72	45.93
15	32	63	3	41	0	36	8.69	54	194.16	48.54
16	4	40	3	41	1	46	10.17	42	168.99	42.25
17	20	53	12	53	1	46	9.24	50	202.07	50.52
18	10	45	2	39	0	36	9.48	48	168.36	42.09
19	30	61	4	42	3	66	10.27	41	210.38	52.60
20	31	62	15	57	2	56	8.65	55	229.97	57.49
21	18	52	3	41	2	56	7.83	62	209.98	52.49
22	5	41	4	42	1	46	9.18	50	179.52	44.88
23	6	42	3	41	2	56	11.17	33	172.10	43.02
24	21	54	2	39	1	46	10.09	43	182.03	45.51
25	24	56	4	42	1	46	8.28	58	202.46	50.62

โรงเรียนพณิชยการราชดำเนิน ธนบุรี										
แสดงคะแนนดิบและคะแนนที่ในการทดสอบทักษะฟุตบอล										
ลำดับ ที่	รายการที่ 1		รายการที่ 2		รายการที่ 3		รายการที่ 4		คะแนนที่	คะแนนที่
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	รวม	เฉลี่ย
	(ครั้ง)		(ครั้ง)		(คะแนน)		(วินาที)			
1	36	66	6	45	3	66	10.00	43	220.24	55.06
2	4	40	8	47	1	46	8.75	54	187.81	46.95
3	11	46	5	43	1	46	9.60	47	182.19	45.55
4	7	43	11	52	1	46	7.57	64	204.29	51.07
5	13	48	7	46	0	36	9.65	46	176.19	44.05
6	12	47	3	41	3	66	8.87	53	206.29	51.57
7	32	63	30	78	0	36	9.06	51	227.97	56.99
8	14	48	3	41	1	46	12.08	26	160.95	40.24
9	11	46	15	57	1	46	7.66	63	212.24	53.06
10	8	43	13	54	2	56	8.60	55	209.08	52.27
11	11	46	5	43	2	56	10.06	43	188.24	47.06
12	10	45	8	47	3	66	7.88	61	219.86	54.97
13	12	47	7	46	0	36	8.95	52	181.28	45.32
14	13	48	8	47	1	46	8.66	55	195.84	48.96
15	16	50	20	64	4	76	10.01	43	233.08	58.27
16	49	77	21	65	1	46	6.37	74	262.02	65.51
17	7	43	17	60	3	66	6.79	70	238.95	59.74
18	26	58	13	54	2	56	7.98	60	228.85	57.21
19	35	65	11	52	1	46	8.51	56	218.98	54.75
20	11	46	18	61	0	36	8.23	58	201.60	50.40
21	5	41	21	65	2	56	7.33	66	228.31	57.08
22	16	50	4	42	1	46	8.28	58	196.00	49.00
23	5	41	11	52	2	56	8.46	56	205.10	51.27
24	27	59	7	46	3	66	8.63	55	225.90	56.47
25	8	43	29	76	2	56	8.39	57	232.73	58.18

โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว										
แสดงคะแนนดิบและคะแนนที่ในการทดสอบทักษะฟุตบอล										
ลำดับ ที่	รายการที่ 1		รายการที่ 2		รายการที่ 3		รายการที่ 4		คะแนนที่ รวม	คะแนนที่ เฉลี่ย
	คะแนนดิบ (ครั้ง)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (ครั้ง)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (คะแนน)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (วินาที)	คะแนนที่		
1	3	39	3	41	0	36	9.00	52	168.12	42.03
2	11	46	7	46	0	36	9.84	45	172.97	43.24
3	14	48	15	57	1	46	8.99	52	203.44	50.86
4	21	54	8	47	1	46	10.01	43	190.91	47.73
5	8	43	10	50	0	36	10.47	39	169.33	42.33
6	12	47	3	41	3	66	8.84	53	206.54	51.63
7	16	50	5	43	1	46	8.73	54	193.57	48.39
8	4	40	3	41	1	46	12.08	26	152.87	38.22
9	12	47	5	43	2	56	8.96	52	198.33	49.58
10	13	48	4	42	2	56	7.27	66	212.03	53.01
11	8	43	5	43	2	56	8.60	55	198.14	49.53
12	27	59	4	42	3	66	8.72	54	221.04	55.26
13	8	43	3	41	0	36	9.53	47	167.69	41.92
14	10	45	3	41	0	36	7.93	61	182.80	45.70
15	27	59	7	46	1	46	8.63	55	206.08	51.52
16	8	43	5	43	2	56	10.06	43	185.82	46.45
17	6	42	6	45	2	56	9.00	52	194.51	48.63
18	8	43	3	41	3	66	7.00	69	218.83	54.71
19	42	71	8	47	2	56	8.87	53	227.43	56.86
20	15	49	4	42	2	56	11.10	34	181.33	45.33
21	15	49	12	53	3	66	9.65	46	214.44	53.61
22	7	43	2	39	2	56	8.09	59	197.53	49.38
23	16	50	4	42	0	36	10.00	43	171.55	42.89
24	8	43	4	42	0	36	10.49	39	160.96	40.24
25	9	44	7	46	0	36	9.03	51	178.19	44.55

โรงเรียนวัดสุทธิวราราม										
แสดงคะแนนดิบและคะแนนที่ในการทดสอบทักษะฟุตบอล										
ลำดับ ที่	รายการที่ 1		รายการที่ 2		รายการที่ 3		รายการที่ 4		คะแนนที่ รวม	คะแนนที่ เฉลี่ย
	คะแนนดิบ (ครั้ง)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (ครั้ง)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (คะแนน)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (วินาที)	คะแนนที่		
1	23	56	12	53	1	46	9.75	45	200.19	50.05
2	12	47	12	53	1	46	12.28	24	169.96	42.49
3	16	50	10	50	1	46	10.42	40	186.15	46.54
4	21	54	3	41	0	36	10.48	39	170.17	42.54
5	28	60	12	53	2	56	7.94	61	229.44	57.36
6	44	73	21	65	1	46	9.20	50	234.11	58.53
7	40	69	5	43	0	36	8.54	56	204.63	51.16
8	20	53	24	69	1	46	9.94	44	212.58	53.14
9	5	41	5	43	0	36	11.04	35	155.26	38.81
10	5	41	6	45	2	56	9.63	46	188.39	47.10
11	6	42	3	41	1	46	9.07	51	179.89	44.97
12	23	56	8	47	2	56	7.86	61	220.60	55.15
13	16	50	11	52	1	46	8.97	52	199.75	49.94
14	17	51	11	52	1	46	7.77	62	210.68	52.67
15	22	55	4	42	1	46	8.35	57	200.25	50.06
16	27	59	9	49	1	46	9.22	50	203.79	50.95
17	10	45	6	45	1	46	9.72	46	181.74	45.43
18	23	56	4	42	2	56	8.10	59	213.10	53.28
19	29	60	18	61	3	66	8.12	59	246.86	61.72
20	16	50	6	45	1	46	9.71	46	186.67	46.67
21	6	42	5	43	0	36	9.25	50	171.17	42.79
22	11	46	4	42	2	56	9.10	51	194.97	48.74
23	11	46	8	47	3	66	9.59	47	206.24	51.56
24	27	59	6	45	0	36	10.24	41	181.15	45.29
25	26	58	12	53	2	56	8.23	58	225.37	56.34

โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย										
แสดงคะแนนดิบและคะแนนที่ในการทดสอบทักษะฟุตบอล										
ลำดับ ที่	รายการที่ 1		รายการที่ 2		รายการที่ 3		รายการที่ 4		คะแนนที่ รวม	คะแนนที่ เฉลี่ย
	คะแนนดิบ (ครั้ง)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (ครั้ง)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (คะแนน)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (วินาที)	คะแนนที่		
1	25	57	28	75	1	46	10.57	38	216.77	54.19
2	15	49	13	54	2	56	10.22	41	201.06	50.27
3	59	85	38	88	2	56	8.56	55	284.81	71.20
4	62	87	35	84	1	46	7.37	65	283.24	70.81
5	10	45	12	53	1	46	8.84	53	197.37	49.34
6	5	41	11	52	1	46	10.78	37	175.59	43.90
7	26	58	11	52	2	56	8.94	52	218.01	54.50
8	9	44	16	58	2	56	8.37	57	215.93	53.98
9	3	39	12	53	1	46	7.67	63	201.59	50.40
10	21	54	11	52	1	46	8.96	52	203.87	50.97
11	6	42	4	42	2	56	10.53	39	178.87	44.72
12	22	55	1	38	1	46	7.07	68	206.95	51.74
13	15	49	4	42	2	56	9.39	48	195.76	48.94
14	9	44	19	62	1	46	8.27	58	210.94	52.74
15	15	49	4	42	1	46	8.46	56	193.67	48.42
16	10	45	11	52	1	46	7.50	64	207.31	51.83
17	4	40	3	41	2	56	8.74	54	190.99	47.75
18	7	43	3	41	3	66	9.33	49	198.36	49.59
19	11	46	8	47	4	76	9.99	43	212.80	53.20
20	8	43	3	41	2	56	9.24	50	190.00	47.50
21	45	73	46	99	1	46	8.30	58	276.70	69.18
22	15	49	10	50	2	56	8.46	56	211.81	52.95
23	31	62	7	46	1	46	8.88	53	207.16	51.79
24	17	51	6	45	0	36	11.19	33	165.06	41.26
25	5	41	7	46	1	46	11.04	35	167.93	41.98

โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา										
แสดงคะแนนดิบและคะแนนที่ในการทดสอบทักษะฟุตบอล										
ลำดับ ที่	รายการที่ 1		รายการที่ 2		รายการที่ 3		รายการที่ 4		คะแนนที่	คะแนนที่
	คะแนนดิบ (ครั้ง)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (ครั้ง)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (คะแนน)	คะแนนที่	คะแนนดิบ (วินาที)	คะแนนที่	รวม	เฉลี่ย
1	16	50	5	43	2	56	9.58	47	196.33	49.08
2	5	41	2	39	1	46	10.22	41	168.01	42.00
3	11	46	5	43	1	46	9.60	47	182.19	45.55
4	7	43	11	52	1	46	7.57	64	204.29	51.07
5	12	47	29	76	0	36	9.43	48	207.33	51.83
6	16	50	7	46	0	36	11.95	27	159.20	39.80
7	18	52	6	45	1	46	10.10	42	184.99	46.25
8	15	49	19	62	1	46	8.70	54	212.16	53.04
9	3	39	12	53	1	46	7.67	63	201.59	50.40
10	6	42	13	54	0	36	10.12	42	174.77	43.69
11	9	44	4	42	3	66	8.49	56	208.44	52.11
12	6	42	2	39	1	46	10.64	38	165.27	41.32
13	3	39	5	43	1	46	8.10	59	188.38	47.10
14	13	48	8	47	1	46	10.06	43	184.03	46.01
15	16	50	20	64	4	76	10.01	43	233.08	58.27
16	18	52	6	45	1	46	8.03	60	202.46	50.61
17	6	42	12	53	1	46	8.67	54	195.57	48.89
18	13	48	14	56	1	46	7.94	61	210.12	52.53
19	5	41	6	45	3	66	7.91	61	212.83	53.21
20	12	47	7	46	0	36	9.45	48	177.07	44.27
21	15	49	7	46	0	36	8.26	58	189.53	47.38
22	18	52	23	68	3	66	7.68	63	248.53	62.13
23	30	61	19	62	2	56	7.12	68	247.54	61.89
24	17	51	6	45	0	36	11.19	33	165.06	41.26
25	8	43	5	43	1	46	7.99	60	193.35	48.34

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นายวิชาญ จันทร์พาณิชย์
วันเดือนปีเกิด	23 เมษายน 2522
สถานที่เกิด	สตูล
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	84 หมู่ 4 ถนนประชาสงเคราะห์ ตำบลควนกาหลง อำเภอกวนกาหลง จังหวัดสตูล 91130
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2534	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนนิเขียรชม จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2537	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จาก โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชวูธ จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2540	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนอัสสัมชัญกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2544	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) สาขาพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร